

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. dubna 2019 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Andrey Svobodové a přísedících Jaroslava Rejdy a MUDr. Svatavy Husseiniové

takto:

Obžalovaní

J.B., nar. XXXXX, elektromontér, trvale bytem XXXXX

S.H., nar. XXXXX, důchodce, trvale bytem XXXXX

A.K.,

nar. XXXXX, předseda představenstva, ředitel v XXXXX, trvale bytem XXXXX

právnícká osoba XXXXX

IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX

jsou vinni, že

1)

obžalovaný J.B.

jako revizní technik ev. č. 7050/5/10/R-EZ-E2A dne 19. 11. 2010 vyhotovil Zprávu o provedení výchozí revize ev. č. 009-10-V/B, provedenou dne 18. 11. 2010, s předmětem a místem revize - FVE AREA SUN, s. r. o., Tovární 5534, 430 01 Chomutov, rev. objekt: DC rozvod pro S1 - FVE AREA SUN, umístěné na parcelách č. 2085/11, 2085/13, 2085/14, 2085/17, 2085/19, 2085/27, 2085/30, 2085/31 a 2085/34 v katastrálním území Chomutov I o předpokládaném výkonu 1363 kWp, do které vědomě uvedl nepravdivé údaje na straně 2, čl. III Prohlídka: "Byla provedena kompletní elektroinstalace fotovoltaických panelů, jejich zapojení do DC string boxů a propojení s rozvodnou S1. Instalované monokrystalické panely, typ LIGHTWAY 235, 5 800 ks.

Prohlídkou bylo zjištěno, že revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem pro tato zařízení. Prohlídka zařízení byla provedena v souladu s ČSN 33 2000-6 čl. 61.2. Zapojení jednotlivých panelů do stringů má správnou polaritu.", ačkoliv věděl, že k datu provádění revize na fotovoltaické elektrárně XXXXX, tj. ke dni 18. 11. 2010, nebyly fotovoltaické panely nainstalovány a kabely propojeny do funkčního celku v počtu 5 800 ks, tedy že elektrárna nebyla v rozsahu revidovaných zařízení dokončena a byla ve výstavbě a nebyly tak splněny podmínky pro úplnost dané revizní zprávy, přičemž nepravdivou revizní zprávu vypracoval a odevzdal svému zaměstnavateli První Elektro, a.s. s vědomím, že může být použita osobou jednající ve prospěch této elektrárny jako podklad k prokázání bezpečnosti provozu elektrárny ve správním řízení ohledně povolení provozu fotovoltaické elektrárny, tedy včetně licenčního řízení u Energetického regulačního úřadu, sloužící k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, a tak pomohl získat neoprávněně licenci ve prospěch FVE AREA SUN, s. r. o. na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a z ní plynoucí neoprávněné nárokování garantované výkupní ceny pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010,

obžalovaný S.H.

jako revizní technik ev. č. 6957/5/10/R-EZ-E1B dne 2. 11. 2010 vyhotovil Zprávu o výchozí revizi ev. č. 023-10-V/H, provedenou dne 2. 11. 2010, s předmětem a místem revize - FVE AREA SUN, s. r. o. Tovární 5534, 430 01 Chomutov, revize: Kabeláž 22 kV pro vyvedení výkonu XXXXX umístěné na parcele č. 2085/11, 2085/17, 2085/13, 2085/14, 2085/19, 2085/27, 2085/30, 2085/31, 2085/34 v katastrálním území Chomutov I o předpokládaném výkonu 1,363 MWp, do které vědomě uvedl nepravdivé údaje na straně 2, čl. III. Prohlídka: "Prohlídkou bylo zjištěno, že revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem pro tato zařízení. Prohlídka zařízení byla provedena v souladu s ČSN 33 2000-6 čl. 61.2", čl. VII. Použité vodiče a jejich uložení: "Použité kabely: 22-AXEKVCEY 1x240+1x25, kabeláž je uložena v zemi," ačkoliv věděl, že k datu provedení revize, tj. ke dni 2. 11. 2010, na fotovoltaické elektrárně XXXXX v Chomutově nebyla jím revidovaná kabeláž ve stavu uvedeném v revizní zprávě, když se na místě nenacházela rozvodna RTS FVE 1250/22/PE, pro jejíž vyvedení výkonu obžalovaný revidoval instalaci a připojení kabelku 22 kV, věděl, že elektrárna nebyla v rozsahu revidovaných zařízení dokončena a byla ve výstavbě a nebyly tak splněny podmínky pro úplnost dané revizní zprávy, přičemž tuto revizní zprávu vypracoval a odevzdal svému zaměstnavateli První Elektro, a.s. s vědomím, že může být použita osobou jednající ve prospěch této elektrárny jako podklad k prokázání bezpečnosti provozu elektrárny ve správním řízení ohledně povolení provozu fotovoltaické elektrárny, tedy včetně licenčního řízení u Energetického regulačního úřadu, sloužící k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, a tak pomohl získat neoprávněně licenci ve prospěch XXXXX na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a z ní plynoucí neoprávněné nárokování garantované výkupní ceny pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010,

obžalovaný A.K.

jako předseda představenstva XXXXX servis, a.s., která byla generální dodavatel při výstavbě fotovoltaické elektrárny XXXXX v Chomutově, kdy byl osobou řídící realizaci stavby, poté, co podepsal dne 25. 11. 2010 za XXXXX servis, a.s., nepravdivý předávací protokol o předání hmotného majetku do vlastnictví XXXXX, ačkoliv si byl vědom, že k tomuto dni nebyly na fotovoltaické elektrárně XXXXX v Chomutově nainstalovány fotovoltaické panely v celkovém počtu 5 800 ks, tak jak bylo uvedeno v tomto předávacím protokole, a že nebyla v rámci výstavby fotovoltaické elektrárny řádně dokončena kabeláž, a poté, co převzal dne 19. 11. 2010 Zprávu o provedení výchozí revize ev. č. 009-10-V/B obžalovaného J.B.a dne 3. 11. 2010 Zprávu o výchozí revizi ev. č. 023-10-V/H obžalovaného S.H., ačkoliv věděl, že elektrárna nebyla dokončena a byla ve výstavbě, tak uvedený předávací protokol, revizní zprávy a další podklady

prostřednictvím J.N.- pověřeného zaměstnance společnosti XXXXX spol. s r.o. v úmyslu získat pro XXXXX licenci nechal předložit dne 26. 11. 2010 se žádostí o udělení licence na Energetický regulační úřad, podepsanou jednatelem společnosti XXXXX M.S., nar. dne XXXXX, přičemž si byl vědom, že jím předané doklady budou použity v rámci licenčního řízení k prokázání bezpečnosti provozu elektrárny a dokončenosti elektrárny, a na základě jeho jednání tak došlo neoprávněně k získání licence ve prospěch XXXXX na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a z ní plynoucího neoprávněného nárokování garantované výkupní ceny pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010

tím způsobem obžalovaní J.B. a S.H. vypracováním nepravdivých revizních zpráv poskytli pomoc obžalovanému A.K., jímž byli uvedeni pracovníci Energetického regulačního úřadu v Jihlavě A.P.a L.P.schvalující vydání licence č. 111018117 v omyl tím, že žádost o licenci s doklady (včetně nepravdivých revizních zpráv a předávacího protokolu), kterými mělo být v rozporu se skutečností prokázáno splnění technických předpokladů dle § 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb. o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích (energetický zákon) a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, předložil prostřednictvím k tomu zmocněné osoby na Energetický regulační úřad, který vydal na základě předložených nepravdivých podkladů dne 3. 12. 2010 společnosti XXXXX licenci na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů č. 111018117 na dobu 25 let, s nabytím právní moci licence dne 9. 12. 2010, a po provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě XXXXX, spol. s r.o., dne 22. 12. 2010, tak získala XXXXX neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150 Kč za vyrobenou MWh oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500 Kč za vyrobenou MWh, a tak byla XXXXX neoprávněně vyplacena za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 společností XXXXX, spol. s r.o., IČ 48024091, Tovární 5533, Chomutov, částka 18 923 030,56 Kč a za období od 1. 1. 2013 do dubna 2016 společností OTE, a.s., IČ 26463318, Sokolovská 192/79, Praha, částka 29 365 418,07 Kč, primárně ke škodě těchto dvou distribučních společností, které vyplacenou garantovanou výkupní následně kompenzovaly formou dotací ze státního rozpočtu a finančními prostředky získanými od koncových spotřebitelů, a od května 2016 do prosince 2030, tedy do konce předpokládané dvacetileté životnosti fotovoltaické elektrárny, by tak XXXXX získala neoprávněně další částku nejméně ve výši 159 188 602 Kč primárně ke škodě provozovatelů distribuční sítě,

2)

obžalovaný J.B.

jako revizní technik ev. č. 7050/5/10/R-EZ-E2A dne 19. 11. 2010 vyhotovil Zprávu o provedení výchozí revize ev. č. 010-10-V/B, provedenou dne 18. 11. 2010, s předmětem a místem revize - XXXXX 28. října 438/219, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava, revize: DC rozvod pro S2 - XXXXX, umístěné na parcelách č. 2085/20, v katastrálním území Chomutov I o předpokládaném výkonu 1588,6 kWp, do které vědomě uvedl nepravdivé údaje na straně 2, čl. III Prohlídka: "Byla provedena kompletní elektroinstalace fotovoltaických panelů, jejich zapojení do DC string boxů a propojení s rozvodnou S2. Instalované monokrystalické panely, typ LIGHTWAY 235, 6 760 ks. Prohlídkou bylo zjištěno, že revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem pro tato zařízení. Prohlídka zařízení byla provedena v souladu s ČSN 33 2000-6 čl. 61.2. Zapojení jednotlivých panelů do stringů má správnou polaritu.", ačkoliv věděl, že k datu provádění revize na fotovoltaické elektrárně XXXXX tj. ke dni 18. 11. 2010, nejsou fotovoltaické panely nainstalovány a propojeny kabely do funkčního celku v počtu 6 760 ks, tak jak uvedl ve své revizní zprávě, tedy že elektrárna nebyla v rozsahu revidovaných zařízení dokončena a byla ve výstavbě a nebyly tak splněny podmínky pro úplnost dané revizní zprávy,

příčemž tuto revizní zprávu vypracoval a odevzdal svému zaměstnavateli První Elektro, a.s. s vědomím, že může být použita osobou jednající ve prospěch této elektrárny jako podklad k prokázání bezpečnosti provozu elektrárny ve správním řízení ohledně povolení provozu fotovoltaické elektrárny, tedy včetně licenčního řízení u Energetického regulačního úřadu, sloužící k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, a tak pomohl získat neoprávněně licenci ve prospěch XXXXX na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a z ní plynoucí neoprávněně nárokování garantované výkupní ceny pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010,

obžalovaný S.H.

jako revizní technik ev. č. 6957/5/10/R-EZ-E1B dne 2. 11. 2010 vyhotovil Zprávu o výchozí revizi ev. č. 024-10-V/H, provedenou dne 2. 11. 2010, s předmětem a místem revize - XXXXX Ostrava, Mariánské Hory, 28. října 438/219, PSČ 709 00, revize: Kabeláž 22kV pro vyvedení výkonu XXXXX umístěné na parcele č. 2085/20 v katastrálním území Chomutov I o předpokládaném výkonu 1,5886 MW_p, do které vědomě uvedl nepravdivé údaje na straně 2, čl. III. Prohlídka: "Prohlídkou bylo zjištěno, že revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem pro tato zařízení. Prohlídka zařízení byla provedena v souladu s ČSN 33 2000-6 čl. 61.2", dále čl. VII. Použité vodiče a jejich uložení: "Použité kabely: 22-AXEKVCEY 1x240+1x25, kabeláž je uložena v zemi.", ačkoliv věděl, že k datu provedení revize, tj. ke dni 2. 11. 2010, na fotovoltaické elektrárně XXXXXv Chomutově nebyla jím revidovaná kabeláž ve stavu uvedeném v revizní zprávě, když se na místě nenacházela rozvodna RTS FVE 1250/22/PE, pro jejíž vyvedení výkonu obžalovaný revidoval instalaci a připojení kabelku 22 kV, tedy že elektrárna nebyla v rozsahu revidovaných zařízení dokončena a byla ve výstavbě a nebyly tak splněny podmínky pro úplnost dané revizní zprávy, přičemž tuto revizní zprávu vypracoval a odevzdal svému zaměstnavateli První elektro, a.s. s vědomím, že může být použita osobou jednající ve prospěch této elektrárny jako podklad k prokázání bezpečnosti provozu elektrárny ve správním řízení ohledně povolení provozu fotovoltaické elektrárny, tedy včetně licenčního řízení u Energetického regulačního úřadu, sloužící k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, a tak pomohl získat neoprávněně licenci ve prospěch XXXXXna výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a z ní plynoucí neoprávněně nárokování garantované výkupní ceny pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010,

obžalovaný A.K.

jako předseda představenstva XXXXX servis, a.s., která byla generální dodavatel při výstavbě fotovoltaické elektrárny FVE SUN VIK, 2 s.r.o. v Chomutově, kdy byl osobou řídicí realizaci stavby, poté, co podepsal dne 22. 11. 2010 za XXXXX servis, a.s., nepravdivý předávací protokol o předání hmotného majetku do vlastnictví XXXXX ačkoliv si byl vědom, že k tomuto dni nebyly na fotovoltaické elektrárně XXXXX v Chomutově nainstalovány fotovoltaické panely v celkovém počtu 6 760 ks, tak jak bylo uvedeno v tomto předávacím protokole, a že nebyla v rámci výstavby fotovoltaické elektrárny řádně dokončena kabeláž, a poté, co převzal dne 19. 11. 2010 Zprávu o provedení výchozí revize ev. č. 010-10-V/B obžalovaného J.B. a dne 3. 11. 2010 Zprávu o výchozí revizi ev. č. 024-10-V/H obžalovaného S.H., ačkoliv věděl, že elektrárna nebyla v rozsahu revidovaných zařízení dokončena a byla ve výstavbě, tak uvedený předávací protokol, revizní zprávy a další podklady prostřednictvím J.N.- pověřeného zaměstnance společnosti XXXXX spol. s r.o. v úmyslu získat pro XXXXX licenci nechal předložit dne 23. 11. 2010 se žádostí o udělení licence na Energetický regulační úřad, podepsanou jednatelem společnosti XXXXX R.M., nar. XXXXX, přičemž si byl vědom, že jím předané doklady budou použity v rámci licenčního řízení k prokázání bezpečnosti provozu elektrárny a dokončenosti elektrárny, a na základě jeho jednání tak došlo neoprávněně k získání licence ve prospěch XXXXX na výrobu

elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a z ní plynoucího neoprávněného nárokování garantované výkupní ceny pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010,

tím způsobem obžalování J.B. a S.H. vypracováním nepravdivých revizních zpráv poskytli pomoc obžalovanému A.K., jímž byli uvedeni pracovníci Energetického regulačního úřadu v Jihlavě A.P. a I.F. schvalující vydání licence č. 111018011 v omyl tím, že žádost o licenci s doklady (včetně nepravdivých revizních zpráv a předávacího protokolu), kterými mělo být v rozporu se skutečností prokázáno splnění technických předpokladů dle § 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb. o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích (energetický zákon) a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, předložil prostřednictvím k tomu zmocněné osoby na Energetický regulační úřad, který na základě předložených nepravdivých podkladů vydal dne 26. 11. 2010 společnosti XXXXX licenci č. 111018011 na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů na dobu 25 let, s nabytím právní moci licence dne 26. 11. 2010, a po provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě XXXXX spol. s r.o. dne 22. 12. 2010 získala XXXXX neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150 Kč za vyrobenou MWh oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500 Kč za vyrobenou MWh, a tak byla XXXXX neoprávněně vyplacena za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 společností XXXXX spol. s r.o., IČ 48024091, Tovární 5533, Chomutov, částka 22 190 969,10 Kč a za období od 1. 1. 2013 do 3. 12. 2015 společností OTE, a.s., IČ 26463318, Sokolovská 192, Praha, částka 34 739 504,75 Kč, primárně ke škodě těchto dvou distribučních společností, které vyplacenou garantovanou výkupní cenu následně kompenzovaly formou dotací se státního rozpočtu a získanými finančními prostředky od koncových spotřebitelů,

3)

obžalovaná XXXXX

ačkoliv věděla prostřednictvím statutárního orgánu, že neoprávněně získala od Energetického regulačního úřadu dne 26. 11. 2010 licenci č. 111018011, č.j. 13853-5/2010-ERÚ, opravňující ji k výrobě elektřiny z fotovoltaických zdrojů na výkon 1,589 MW po dobu 25 let, a tím jí neoprávněně vznikl nárok na výkupní cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150 Kč za vyrobenou MWh oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500 Kč za vyrobenou MWh, na kterou by z důvodu nedokončenosti elektrárny v době licenčního řízení měla nárok,

tak přesto od 1. 1. 2012 do 3. 12. 2015 využívala omylu pracovníku Energetického regulačního úřadu v Jihlavě, kteří vydali licenci k výrobě dotované elektřiny, a prostřednictvím jí pověřených osob, které jednaly v zájmu obžalované právnické osoby a v rámci její činnosti, s tímto vědomím účtovala společněm vykupujícím vyrobenou elektrickou energii vyplacení podpory ve formě výkupní ceny za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, a to

od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 společností XXXXX spol. s r. o., IČ: 480 24 091, se sídlem Tovární 5533, Chomutov, od 1. 1. 2013 do 3. 12. 2015 společností OTE, a.s., IČ: 264 63 318, se sídlem Sokolovská 192, Praha, kdy jí byla oproti částkám, které odpovídaly nároku na podporu ve formě výkupní ceny stanovené pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2011, neoprávněně vyplacena za období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 společností XXXXX spol. s r.o., částka 11 298 249,60 Kč a v období od 1. 1. 2013 do 3. 12. 2015 společností OTE, a.s., částka 34 739 504,75 Kč, primárně ke škodě společností XXXXX spol. s r. o., OTE, a.s., které vyplacenou garantovanou výkupní následně kompenzovaly formou dotací ze státního rozpočtu a finančními prostředky získanými od koncových spotřebitelů

tedy

obžalovaný J.B.

- opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo (bod 1, 2),

obžalovaný S.H.

- opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo (bod 1, 2),

obžalovaný A.K.

- jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo (bod 1, 2),

obžalovaná právnická osoba XXXXX

- sebe obohatila tím, že využila něčího omylu, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu (bod 3)

čímž spáchali

obžalovaný J.B.

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonáný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (bod 1, 2),

obžalovaný S.H.

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonáný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (bod 1, 2),

obžalovaný A.K.

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (bod 1, 2),

obžalovaná právnická osoba XXXXX

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku (bod 3)

a za to se odsuzují

obžalovaný J.B.

podle § 209 odst. 5, § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody** v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce revizního technika elektrických zařízení na dobu **5 (pět) let**,

obžalovaný S.H.

podle § 209 odst. 5, § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku **k nepodmíněnému trestu odnětí svobody** v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce revizního technika elektrických zařízení na dobu **5 (pět) let**,

obžalovaný A.K.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku **k nepodmíněnému trestu odnětí svobody** v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pět) let**.

Podle 66 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí části majetku**, a to **peněžních prostředků** na bankovním účtu č. 599970053/0800 u České spořitelny, a.s., jehož je majitelem, **ve výši 850 000 (osmsetpadesát tisíc) Kč**,

obžalovaná XXXXX

podle § 20 odstavec 1 zákona č. 418/2011 Sb. za použití § 73 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu **zákazu činnosti** spočívajícího v zákazu podnikání s předmětem činnosti – výroba elektřiny na dobu **10 (deseti) let**.

Obžalovaný J.K.,

nar. XXXXX, nezaměstnaný, trvale bytem XXXXX, t.č. ve výkonu trestu ve Věznici XXXXX

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

jako zaměstnanec spol. XXXXX servis, a.s., a odpovědný zástupce spol. XXXXX s.r.o. při získání licence č. 111018117 na ERÚ dne 5. 11. 2010 písemně prohlásil, že souhlasí s ustanovením do funkce odpovědného zástupce pro žadatele o udělení licence ve smyslu ustanovení § 7 odst. 4 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen energetický zákon), čímž z titulu funkce odpovědného zástupce odpovídal za řádný výkon licencované činnosti podle zákona, tak jak je uvedeno v ustanovení § 6 odst. 1 energetického zákona, a přestože mu bylo známo, že XXXXX s.r.o., kterou zastupoval, nebyla do 31. 12. 2010 řádně dokončena, a zároveň věděl, že údaje o počtu 5 800 ks solárních panelů uvedené v Předávacím protokolu ze dne 25. 11. 2010 neodpovídají skutečnosti, tyto informace před příslušným pracovníkem ERÚ schvalujícího vydání licence č. 111018117 úmyslně zamlčel a umožnil tak spol. XXXXX s.r.o. neoprávněně získat licenci na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů č. 111018117 ještě v roce 2010, a také umožnil neoprávněně získat pro spol. XXXXX s.r.o. Protokol o schválení výroby od spol. XXXXX, spol. s r.o., ještě v roce 2010,

čímž tak shora uvedeným způsobem obžalovaný J.K. společně s obžalovanými J.B., S.H., A.K. společným jednáním úmyslně uvedli příslušné pracovníky ERÚ A.P.a L.P.schvalující vydání licence č. 111018117 v omyl, neboť na základě Žádosti podané tehdejším jednatelem spol. XXXXX s.r.o. M.S., nar. XXXXX, o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby ze dne 26. 11. 2010 včetně k tomu přiloženého nepravdivého Předávacího protokolu ze dne 25. 11. 2010 a přiložených nepravdivých Zpráv o výchozích revizích elektrického zařízení z 2. 11. 2010 a z 19. 11. 2010, které od obviněných J.B. a S.H. podepsal, převzal a předal k předložení na ERÚ obviněný A.K., vydal ERÚ dne 3. 12. 2010 společnosti XXXXX s.r.o. licenci na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů č. 111018117, s nabytím právní moci licence dne 9. 12. 2010, a současně díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě spol. XXXXX, spol. s r.o., dne 22. 12. 2010 získala spol. XXXXX s.r.o. neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,-Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500,-Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se spol. XXXXX s.r.o. neoprávněně obohatila o částku nejméně 211.217.944,-Kč,

v čemž byl spatřován dílem dokonaný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a dílem nedokonaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, vše spácháno ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť uvedený skutek není trestným činem.

Obžalovaný V.Č.

nar. XXXXX, nezaměstnaný, trvale bytem XXXXX, t.č. ve výkonu trestu ve Věznici XXXXX

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

jako zaměstnanec spol. XXXXX servis, a.s., a odpovědný zástupce spol. XXXXXs.r.o. při získání licence č. 111018011 na ERÚ dne 10. 11. 2010 písemně prohlásil, že souhlasí s ustanovením do funkce odpovědného zástupce pro žadatele o udělení licence ve smyslu ustanovení § 7 odst. 4 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona a z titulu funkce odpovědného zástupce odpovídal za řádný výkon licencované činnosti podle zákona, tak jak je uvedeno v ustanovení § 6

odst. 1 energetického zákona, a přestože mu bylo známo, že XXXXXs.r.o., kterou zastupoval, nebyla do 31. 12. 2010 řádně dokončena a zároveň věděl, že údaje o počtu 6760 ks solárních panelů uvedené v Předávacím protokolu ze dne 22. 11. 2010 neodpovídají skutečnosti, tyto informace před příslušným pracovníkem ERÚ schvalujícího vydání licence úmyslně zamlčel a umožnil tak spol. XXXXX s.r.o. neoprávněně získat licenci na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů č. 111018011 ještě v roce 2010, a také umožnil neoprávněně získat pro spol. XXXXX s.r.o. Protokol o schválení výroby od spol. XXXXX, spol. s r.o., ještě v roce 2010,

čímž tak shora uvedeným způsobem obžalovaný V.Č. společně s obžalovanými J.B., S.H., A.K. a V.Č. společným jednáním úmyslně uvedli příslušného pracovníka ERÚ A.P.a L.P. schvalující vydání licence v omyl, neboť na základě Žádosti podané tehdejší jednatelekou spol. XXXXX s.r.o. R.M., nar. XXXXX, o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby ze dne 23. 11. 2010 včetně k tomu přiloženého nepravdivého Předávacího protokolu ze dne 22. 11. 2010 a přiložených nepravdivých Zpráv o výchozích revizích elektrického zařízení z 2. 11. 2010 a z 19. 11. 2010, které od obviněných J.B.a S.H. podepsal, převzal a předal k předložení na ERÚ obviněný A.K., vydal ERÚ dne 26. 11. 2010 společnosti XXXXX s.r.o. licenci na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů č. 111018011 a současně díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě spol. XXXXX, spol. s r.o., dne 22. 12. 2010 získala spol. XXXXX s.r.o. neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,-Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500,-Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujícího období od 1. 1. 2010 do 3. 12. 2015 se spol. XXXXX neoprávněně obohatila o částku nejméně 88.416.433,-Kč,

v čemž byl spatřován zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť uvedený skutek není trestným činem.

Obžalovaná právnická osoba XXXXX,
IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

ačkoliv spol. XXXXX s.r.o. věděla (prostřednictvím svého odpovědného zástupce J.K., který věděl, že nárok na výkupní cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 byl získán neoprávněně), že nárok na výkupní cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 byl získán neoprávněně shora popsáním protiprávním jednáním, neboť XXXXX s.r.o. ve skutečnosti nebyla dokončena ani k datu 9. 12. 2010, tedy k datu nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence č. 111018117, tak i přesto zamlčela tyto podstatné skutečnosti společností, které vyrobenou elektrickou energii ze slunce vykupovali od spol. XXXXX s.r.o., a to konkrétně společností: XXXXX, spol. s r.o., IČ: 480 24 091, se sídlem Tovární 5533, 430 01 Chomutov, a poté spol. OTE, a. s., IČ: 264 63 318, se sídlem Sokolovská 192, 180 00 Praha, neboť využívala podvodného jednání při získání licence č. 111018117, tedy využívala omylu pracovníků ERÚ, kteří vydali licenci k výrobě dotované elektřiny a prostřednictvím osob oprávněných jednat za výrobce (zejména J.J.) si neoprávněně nárokovala vyplacení podpory přímého výkupu dle předkládaných faktur o vyrobené elektrické energie,

příčemž společnost XXXXX s.r.o., je s ohledem na účinnost zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, trestně odpovědná za shora uvedené jednání nejdříve od 1. 1. 2012, čímž tak:

- a) v období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 úmyslně neoprávněně vystavovala spol. XXXXX s.r.o. faktury za vyrobenou elektřinu z fotovoltaické elektrárny XXXXX s.r.o. s účtovanou výkupní cenou za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 na spol. XXXXX, spol. s r. o., která uvedené částky uhradila XXXXX s.r.o.,
- b) v období od 1. 1. 2013 do současné doby úmyslně neoprávněně vystavovala spol. XXXXX s.r.o. faktury za vyrobenou elektřinu z fotovoltaické elektrárny XXXXX s.r.o. s účtovanou výkupní cenou za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 na spol. OTE, a. s., která uvedené částky uhradila spol. XXXXX s.r.o., čímž způsobila
 - za období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 spol. XXXXX, spol. s r.o., IČ: 480 24 091, se sídlem Tovární 5533, 430 01 Chomutov, škodu ve výši 14.081.196,-Kč, a
 - v období od 1. 1. 2013 do 30. 4. 2016 spol. OTE, a.s., IČ: 264 63 318, se sídlem Sokolovská 192, 180 00 Praha, škoda ve výši 46.021.946,-Kč, a
 - dále v pokusu do 31. 12. 2020 vůči spol. OTE, a.s., IČ: 264 63 318, se sídlem Sokolovská 192, 180 00 Praha, mohla způsobit škodu nejméně 211.217.944,-Kč,

v čemž byl spatřován dílem dokonáný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, vše spácháno ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť uvedený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 1, 3 trestního řádu se poškozená společnost OTE, a.s., IČ: 264 63 318, se sídlem Sokolovská 192, 180 00 Praha **odkazuje** a nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že se stal skutek uvedený ve výrokové části rozsudku pod body 1) až 3) a že se jej dopustili obžalovaní J.B., S.H., A.K., XXXXX jednáním a způsobem shora uvedeným, a to výpověďmi obžalovaných, svědeckými výpověďmi, znaleckými posudky, listinnými důkazy, kamerovými záznamy.
2. **Obžalovaný J.B.** uvedl, že pracuje jak elektromontér, v minulosti byl zaměstnán u společnosti První Elektro, a.s. (dále jen První Elektro). Z obžalovaných zná jen S.H., stýkali se pracovní. U První Elektro jeho práce spočívala v tom, že měl na starost vyhotovování průvodní dokumentace k rozvaděčům, rozvodnám, co vyráběli a od března 2010 byl také revizním technikem v oboru elektro, to dnes již nevykonává. Se společnostmi XXXXX (dále jen FVE AREA SUN) a XXXXX(dále jen XXXXX) nemá nic společného, nespolečně pracoval s nimi. Na revize byl vyslán majitelem společnosti První Elektro a na základě toho revidoval nějaké elektrárny pro společnost XXXXX, ty elektrárny měly být dokončené do konce roku 2010. Protože dostal tento pracovní úkol, tak si připravoval v počítači revizní zprávy přepisem a kopírováním údajů z přechozích zpráv, a tím došlo k záměně, kdy měl vytavit revizní zprávy č. 7 a 8 a místo toho vystavil č. 9 a 10. Č. 7, 8 byla elektrárna A2 – FTVA ALFA. Takže revizní zprávu pro XXXXX i XXXXX vystavil omylem, tam revize neprovedl. Došlo k tomu tak, že měl k dispozici veškerou dokumentaci, všechno si to připravil a pak to spletl, správně to měl vystavit na ALFU, kde byl a tu revidoval. Když zjistil, že udělal chybu, tak vystavil zprávu č. 7, 8. Když vystavil ty zprávy 9, 10 na XXXXX a XXXXX, tak je podepsal, orazítkoval, ale revize neprovedl, a nechal je odevzdané v Prvním Elektu. Ten svůj omyl neřešil, prostě vystavil ty revizní zprávy na ALFU a řekl si, že ty na

XXXXX a XXXXX budou použity později. Dnes ví, že měl ty zprávy zničit. Na revizích XXXXX a XXXXX nebyl, ty elektrárny ani nestály, to ví, protože tím místem projížděl několikrát měsíčně, maximálně byla připravena nějaká část, bylo tam připraveno pár stojek pro panely, elektrárny prostě nebyly. Znovu zopakoval, že si to spletl a místo, aby vystavil revizi na A2, kde ji skutečně udělal, tak ji vystavil na S1 a S2 (což jsou pracovní názvy XXXXX a XXXXX), kde nebyl a revize nedělal. Byla to jeho chyba. Na A2 revidoval propojenost string boxů s rozvodnou, tedy stejnosměrný rozvod, dělalo se jen měření silových kabelů, které vedly ze string boxů do rozvodny. Jak jsou propojené jednotlivé panely, to se nadalo zrevidovat, to nebylo v lidských silách, s tím nikdo ani nepočítal, že to může stačit udělat. Na S1 a S2 v té době rozvodny nebyly, na ně nebyl materiál, ty tam mohly být až, když už pro První Elektro nepracoval. Obžalovaný potvrdil obsah jeho revizních zpráv označených č. 009, 010 pro XXXXX a XXXXX. Ví, že obžalovaný H. měl dělat revize na vysoké napětí, tedy vývod z rozvodny do rozvodny, ale pokud tam nebyly ty rozvodny, tak nemohl nic revidovat, co šlo z nich do té stávající rozvodny, ve které se transformovalo napětí na 110 kV. On revize vypracovával pouze v rámci jeho zaměstnání. Neví, k čemu sloužily, že budou použity k licenčnímu řízení, nevěděl, to mu nadřízený nesdělil, obecně sloužily k prokázání, že ta daná revidovaná část je v pořádku, a předpokládal by, že až by se shrnuly revizní zprávy dohromady, tak pak by ta revize byla použita k licenčnímu řízení, až by to tedy bylo celé kompletně hotové. Nevěděl, že pro licenční řízení je třeba revizní zpráva, ani nevěděl, že fotovoltaické elektrárny musely získat licenci k provozu. Dle jeho názoru jeho revizní zprávy měly být pravděpodobně použity na nějaké kolaudační řízení nebo něco takového. Tu revizi na ALFU, kterou provedl 19. 11. 2010, předložil 23. 11. 2010, když si uvědomil svoji chybu, tedy že předtím vystavil revize na elektrárny, na které neměl. Na ALFĚ byly nějaké nedodělky, ale když viděl, že se tam pracuje, tak si řekl, že tam ty panely ještě doplní a nepřikládal tomu důležitost, byl tam také problém se střídači, některé rozvodny se stahovaly zpátky do haly, aby se to dodělalo. Revize XXXXX a XXXXX neprovedl ani nikdy následně. Dne 30. 11. 2010 přestal pracovat pro První Elektro a dále se o to už nestaral. První Elektro dodávala rozvaděče a rozvodny pro XXXXX. Nevzpomíná si, zda někdy jednal s obžalovaným K., či s někým jiným z obžalovaných, nevylučuje, že někdy jednal s někým ze společnosti XXXXX, která byla dodavatelem elektráren.

- Obžalovaný S.H.** vypověděl, že v roce 2010 byl požádán o provedení výchozí revize VN kabelů pro přípojku VN v objektu XXXXX, spol. s r.o. (dále jen XXXXX) Chomutov, příslušné měření a kontrolu provedl, což byl podklad pro revizní zprávy, dělal dvě revize, zprávy odevzdal obžalovanému Č.. Jemu předloženou revizi ze dne 2. 11. 2010, č. 023-10-V/H nevypracoval, nesouhlasí data revize a vypracování a předání. V jeho revizní zprávě dle jeho skutečně provedené revize ze dne 20. 12. 2010 má uvedeno prohlášení výrobce o jakosti a kompletnosti výrobku vystaveného dne 16. 12. 2010, jedná se o rozvodu RTS FVE 1250/22/PE-D včetně protokolu, pak má ještě osvědčení o jakosti a kompletnosti výrobků – rozvaděče, protokol o zkoušce VN kabelu. Dle tohoto dokumentu o zkoušce nesouhlasí délka měřeného kabelu s revizní zprávou předloženou policejním orgánem, v jeho revizní zprávě z prosince 2010 je jiná délka tohoto kabelu. Rovněž provedení o měření stavu neodpovídá revizní zprávě předložené mu policií, on má ve své zprávě jiné naměřené hodnoty. Dále to nesouhlasí s protokolem o zkoušce VN kabelů zvýšeným napětím. Měření prováděl společně s kolegou S.. Kdo vypracoval revizní zprávu ze dne 2. 11. 2010, neví. Dne 16. 12. 2010 se technologická rozvodna nacházela ve výrobní hale První Elektro v Chomutově a bez toho, aniž by byla tato rozvodna na místě, nemohl provést měření. Po přivezení rozvodny se musí ustanovit na místo a musí dojít k natažení kabelů a zhotovení koncovek pro připojení a až pak lze měřit. Měření se provádí tak, že se provede prohlídka v místě VN části rozvodny, kde se zkontroluje připojení a koncovka kabelů a totéž na druhé straně. Pak se provede odpojení z VN rozvaděče a provede se měření izolačního odporu jednotlivých vodičů, pak se připojí VN zdroj a pustí se do něj napětí. Pak se připojí VN rozvaděč a přístroj dělá zápis. K revizní zprávě 024-10-V/H ze dne 2. 11. 2010, která mu byla

předložena na policii, obžalovaný uvedl, že tuto revizní zprávu nevypracoval, on vypracoval revizní zprávu ze dne 21. 12. 2010 a má v ní uvedenou jinou délku a odlišné naměřené hodnoty, patří k ní protokol o zkoušce VN kabelku č. 30/10. K jeho revizní zprávě č. 023-10-V/H ze dne 21. 12. 2010 patří i protokol o zkoušce VN kabelu č. 29/10. K dotazu uvedl, že pokud by po jeho provedení revizí byly udělány další práce na kabelážích, na které byla provedena revize, pak se musí provést nové měření. Podpisy na revizních zprávách, které mu byly předloženy, ze dne 2. 11. 2010, vypadají jako jeho. Na XXXXX byl jen jednou, z jeho hlediska byla provozuschopná pouze ta část, na kterou on dělal revizi, ostatní věci ho nezajímaly. Nikoho z této společnosti nezná. Z obžalovaných zná V.Č., pro něj připravoval revizní zprávy, bez pracovní souvislosti zná obžalovaného A.K. a J.K.. Pokud někdy v minulosti označil revizní zprávy ze dne 2. 11. 2010 za vlastní, tak tak učinil, protože by tak označil jakoukoliv jinou revizní zprávu jako vlastní s odlišným datem, protože si datum tehdy nepamatoval. Kabelová přípojka, na níž vypracovával revizi, je dle něj samostatná část, slouží jen pro vyvedení výkonu, kabel, který revidoval, slouží pro to, aby vyrobenou elektrickou energii přenášel dále do rozvodny společnosti XXXXX, tedy do rozvaděče R6.17. Používá červené razítko, v listopadu 2010 on žádné revizní zprávy nedělal. Svoje razítko nikomu nepůjčoval, měl ho v práci, zaměstnavatel První Elektro, kde měl také služební notebook, který používal a dělal na něm revizní zprávy a tyto byly uloženy na firemním serveru zaměstnavatele, v kanceláři s ním byli jeho kolegové pan S. a občas přijel obžalovaný J.B., dále popsal, kdo měl přístup k firemnímu softwaru. Jeho revizní zprávy nesloužily jako podklad pro vypracování dalších dokladů někomu jinému.

4. **Obžalovaný A.K.** vypověděl, že pracuje jako ředitel u společnosti XXXXX servis, a.s. (dále jen XXXXX servis), která se zabývá převážně údržbou zařízení, která jsou v areálu bývalých Válcoven v Chomutově, je tam rovněž předseda představenstva. Obžalovaný J.K. byl jeho podřízený, místopředseda představenstva, měl na starost elektropráce, neřekl by, že měl na starost dodávku elektráren z hlediska elektrické části, jejich starost byly stavební práce, a co dělala společnost První Elektro, to si netroufali kontrolovat, na to nejsou odborníci. Společnost XXXXX, spol. s r.o. (dále jen XXXXX) je mateřská společnost, která provozuje hlavně energetické zařízení v areálu Válcoven, v této společnosti nemá žádné postavení. Ve věci XXXXXa XXXXXspolečnost XXXXX servis plnila roli generálního dodavatele technologie, byla inženýrská organizace, která s majiteli těch společností podepsala smlouvy o dílo a tyto zakázky plnila. Byly to zakázky na postavení fotovoltaických elektráren. Asi smlouvy o dílo podepisoval on. Zajišťovali vše včetně stavebních prací, byli generálním dodavatelem. S uvedenými dvěma společnostmi – XXXXXa XXXXX jednal písemně, na ústní jednání si nevzpomíná. Nedokáže říct, kdo řídil tyto dvě stavby, tam byl K. lidí, každý měl na starost nějakou část, když bylo potřeba, tak se to sbíhalo u něj. Licenci zajišťovat neměli, to nebyla jejich starost. Probíhaly porady, on se namátkou jezdil dívat na stavby, podřízený s ním řešili problémy. Věci se řešily telefonicky, nevylučuje ani e-maily. Společnost První Elektro pro ně dělala kiosky, částečně projekty a software na řízení stavby, co šlo z kiosků. K revizním zprávám uvedl, že si nevzpomíná, že by je převzal (obžalovaného B. a H.), ale nevylučuje to, protože hodně dokumentů šlo přes něj. Nevzpomíná si, že by po První Elektro vyžadoval tyto revizní zprávy, revizní zprávy jsou standardem každého elektrického zařízení. On byl z Prvního Elektra v kontaktu s panem Z. a V.. Domnívá se, že revizní zprávy byly součástí veškeré dokumentace, která se postupně předávala, jak s nimi bylo naloženo, neví. O licenčním řízení nic neví, domnívá se, že to dělali majitelé, jeho se to netýkalo. Dodnes neví, co je potřeba doložit k získání licence, až později zjistil, že licence řeší Energetický regulační úřad (dále jen ERÚ). Obě fotovoltaické elektrárny byly dokončeny a předány po zkušebním provozu, tedy v roce 2011. Stavební práce se dělaly v roce 2010. Dokončené elektrárny, tedy propojené, zapojené string boxy, měniče, rozvodny, napojení na rozvodnu XXXXX byly v prosinci 2010, to viděl blikající zelené diody na rozvodnách, takže ty elektrárny vyráběly. Myslí si, že obě elektrárny už v listopadu byly ve fázi, že mohly začít vyrábět a dodávat do sítě, asi ještě ne na plno, určitě tam v tu dobu byly rozvodny.

Fotovoltaické panely tam v listopadu byly, neumí odpovědět, jestli byly namontované, ale byly všechny dodané, to kontroloval, probíhala montáž, něco se demontovalo, ale jestli byly namontované, nedokáže říct. Myslí si, že v době předání majetku tam kiosky byly, byly mezi konstrukcemi. Myslí si, že byly v tu dobu také položené všechny kabely, protože v listopadu bylo takové počastí, že nešlo moc stavební práce dělat, kabely tedy byly položené a napojené na rozvodny, měniče byly uvnitř. Do rozvodu nechodil, na to se odborně necítí. K předávacím protokolům ohledně obou elektráren uvedl, že předali majetek, elektrárny předávali až po zkušební provozu, který byl v řádu měsíců poté. Ty předávací protokoly se dělaly kvůli fakturaci, není to předání díla, ale majetku, nevylučuje, že je podepsal, ale už si na to nevzpomíná. Věci dle nich na elektrárnách v tu dobu byly. On ty protokoly nevyhotovoval, byl to někdo z pracovníků jeho společnosti, bylo jich tam na to více. Obžalovaný V.Č. byl podřízený obžalovaného J.K., dělal věci okolo elektra. Neví, za co byli odpovědní obžalovaní J.K. a V.Č., měli mít funkci, až elektrárny poběží, ne na přípravu nebo kvůli licencím. Ustanovení těch odpovědných zástupců nešlo přes jeho osobu, on se jich na to nedotazoval, nedomlouval to s nimi, to si domlouvali majitelé. Tu funkci asi začali dělat, když šly elektrárny do provozu, to se asi na ně někdo obrátil. Z obžalovaných zná ještě S.H., ale v této souvislosti s ním pracovní kontakt neměl. Vzpomíná si, že u některých jeho zaměstnanců byl dotázán na jejich praxi, zda ji může potvrdit, ale už neví, u koho to bylo. Neřešil první paralelní připojení, ani vydání protokolu o schválení výroby. Nikdo jiný, než XXXXX tam k výkupu elektřiny nebyl. Licenční řízení šlo mimo něj, to šlo na ERÚ, zkušební provoz byl v roce 2011 asi dva měsíce, dělaly se tam demontáže panelů, stěhování jinam kvůli výkonu, takže v tuto dobu mohly elektrárny působit jako nehotové. Pokud v e-mailové komunikaci z února 2011 jsou uvedeny chybějící kabely, výkopy, tak je to možné, že tam byly vady a nedodělky, nebo je někdo ukradl, pokud tam nebylo uzemnění, je to možné, protože to na výrobu vliv nemělo, jen na bezpečnostní část. S majiteli elektráren společnost XXXXX servis neměla nic společného. Zajišťovali tehdy stavbu 8 fotovoltaických elektráren. Stavby zajišťovali inženýrsky, takže zajišťovali dodavatele pro jednotlivé odborné činnosti, na co nejsou sami odborníci. Bylo realizovatelné, aby byly výstavby elektráren zajištěny do konce roku 2010, jinak by smlouvy o dílo nepodepsal, už v době podpisů měli minimálně přislíbeno neformálně zajištění dodávek. Termín dokončení vyplýval jen ze smluv o dílo, neměl souvislost s výkupními cenami, toto neřešil ani v průběhu stavby. Jejich společnost nezajímala výkupní cena elektřiny, neměli mít žádný příjem z výroby elektřiny. Většinou doklady za společnost XXXXX servis podepisoval on, věřil lidem, co mu to předkládali, že to nejsou podvody. O cenovém rozhodnutí ERÚ č. 2 z roku 2010 se dozvěděl až po Novém roce, když se řešily věci v souvislosti s FVE Saša - Sun a Zdeněk - Sun, z médií. Na S1 (FVE AREA SUN) byla kontrola Státní energetické inspekce (dále jen SEI) se závěrem, že je vše v pořádku, byla v listopadu 2010. Dosud také nezná pravomoci odpovědného zástupce pro fotovoltaickou elektrárnu, jich se to nikdy netýkalo, neviděl žádné prohlášení odpovědných zástupců ohledně souhlasu s ustanovením do funkce. Před čtyřmi lety měl závažný úraz hlavy a toto mělo následky na jeho paměť.

5. **Obžalovaný J.K.** vypověděl, že pracoval jako obchodní ředitel společnosti XXXXX servis, byl také jejím spolumajitelem, obžalovaný V.Č. byl jeho podřízený a obžalovaný A.K. byl jeho nadřízený. Ostatní obžalované nezná. V listopadu 2010 podepsal prohlášení odpovědného zástupce pro XXXXX na příkaz svého nadřízeného obžalovaného A.K., jen proto, že ho informoval, že se jedná o nějakou formální záležitost, a kdyby někdy později vykonával nějakou činnost, tak se na to podepíše smlouva. Nevěděl, co ta funkce znamená. Nikdy za ním pak ohledně této záležitosti nepřišel. Poslechl tedy jen nadřízeného stejně jako i jiní zaměstnanci, bral to jako příkaz, pokyn. Neměl za to ani žádnou odměnu. Splňoval podmínky pro odpovědného zástupce, má středoškolské vzdělání v oboru elektro, dle jeho názoru nic víc není potřeba. V předmětné době se stavělo více fotovoltaických elektráren v areálu Válcoven. Nikdy nic ohledně tohoto prohlášení nevykonával, o společnost se nezajímal, za společnost nejednal, neví,

komu patřila, ani kdo byl statutárním orgánem. Jeho hlavní náplní bylo zajištění obchodní činnosti pro Saša - Sun a Zdeněk - Sun, což spočívalo v předávání protokolů a fakturaci. Ani nevěděl, že je třeba uvedeného prohlášení kvůli licenčnímu řízení, s ním z ERÚ nikdo nejednal, neměl k dispozici žádné revizní zprávy, ani žádné fakturace této elektrárny. O předmětné elektrárně nic nevěděl, znal ji pod názvem S1 a na starost měl jen vysokonapěťovou část, tedy vyvedení výkonu z elektrárny. Neznal ani přesné umístění této elektrárny, bylo jich tam více, nedokáže popsat její tehdejší stav, neuvědomuje si, že by tam byl nějak činný, neví, kdo řídil její stavbu. Nebyl nijak činný v rámci licenčních řízení. Nebyl přítomen jejímu prvnímu paralelnímu připojení, neřešil její předávací protokol. Nepamatuje si, zda se účastnil porad, kde by se probíraly i elektrárny S1 a S2, rovněž si nevzpomíná, zda mu byly v souvislosti s těmito elektrárnami uloženy nějaké úkoly. S panem H., který byl strojař a zaměstnanec stejné společnosti, jako on, pracovní věci neřešil.

6. **Obžalovaný V.Č.** popsal, že pracoval jako technik, revizní technik u společnosti XXXXX servis. Z obžalovaných zná J.B., který byl revizní technik společnosti První Elektro, ale pracovní s ním do styku nepřicházel, dále A.K., což byl jeho nadřízený a J.K., který byl jeho přímým nadřízeným. Společnosti XXXXX a XXXXX nezná, neví, kdo je majitelem, jednatelem, znal je jen pod pracovními názvy S1, S2. Jeho náplň práce spočívala v tom, že učinil nabídku investorovi, stavbu řídil a na závěr provedl revizi elektrického zařízení. Revize dělal i pro jiné firmy. Fotovoltaických elektráren se stavělo více, on měl na starost vyvedení výkonu, vlastní spotřebu a optickou síť. Začátkem října 2010 vedení jeho firmy rozhodlo, že bude technickým dozorem na stavbě FVE Zdeněk - Sun a Saša - Sun, měl na starost technické věci a na závěr revize. Firma XXXXX servis měla dle smlouvy provádět jen elektroinstalaci, tzn. propojení kabelů, panelů s rozvaděči a on dohlížel nad dodavatelskou firmou, co dělala montáže. Bylo to náročné a 18. 12. 2010 skončil v nemocnici, protože zkolaboval, do práce se vrátil 30. 1. 2011 a ani pak se nezajímal o XXXXX, neví, zda se tam pak pracovalo, co se na jejím stavu změnilo, zda byla dokončená, jak vyráběla, zda byla zapojená. Ani 18. 12. 2010 netušil, zda elektrárna běží, nebyl tam. Na S2 (XXXXX) nepůsobil s výjimkou měření jednoho kabelu, to dělal i na S1 (FVE AREA SUN), byla to vlastní spotřeba elektrárny, k tomu mu stačil pouze jeden kabel položený v zemi, nemusel tam být ani kiosky, byla tam rozvodna s rozvaděči k jednotlivým kabelům. Neví, kdy ty revize dělal. Tam byl stavbyvedoucím H.. Na výstavbě S2 se on neúčastnil, je možné, že dostával zápisy z porad, ale jeho zajímaly jen jeho dvě elektrárny, které měl na starost. Pak vedení jeho firmy rozhodlo, že bude odpovědným zástupcem XXXXX, což pochopil tak, že bude dohlížet na provoz. Podepsal k tomu listinu, tehdy si to vyhodnotil tak, že kdyby to nepřijal, tak by byl vyhozen z práce. Nikdo mu nijak nevyhrožoval, to byla jen jeho dedukce, prostě přijal to rozhodnutí zaměstnavatele. Pak ta činnost měla být nějak finančně ohodnocená, měla se na to uzavřít smlouva, ale tak se nikdy nestalo. Ví, že i jiní kolegové podepisovali doklad o ustanovení odpovědných zástupců pro fotovoltaiky. Vzhledem k jeho vzdělání, práci a oprávnění provádět revize měl zákonné předpoklady stát se odpovědným zástupcem. Mimo něj šla fakturace této elektrárny za vyrobenou energii, stejně jako předávací protokol. Ani neví velikost této elektrárny. Rozhodnutí, že bude odpovědným zástupcem, mu sdělil obžalovaný A.K., také mu řekl, že bude pak odpovědný za provoz, že to podepsali i ostatní, a že pak bude vypracována smlouva na práci odpovědného zástupce. Dohlížet na provoz měl až po obdržení licence a zahájení provozu, ale licenční řízení i zahájení skutečného provozu šlo mimo něj. V době, kdy podepisoval to prohlášení odpovědného zástupce, projížděl okolo té elektrárny, byla to souvislá vrstva jednotlivých stojanů, panelů, to viděl ze silnice, co tam chybělo, neví, ví, že se tam pracovalo, určitě se tam pracovalo na začátku listopadu. Nedokáže se blíže vyjádřit k tomu, jak byla elektrárna dostavěná, ale je nesmysl, že by tam nic nebylo, bylo to dle něj v pořádku. Neví, kolik tam bylo panelů. K propojenosti se vyjádřit nemůže, to není takto vidět, kabely člověk taky nevidí, ty jsou v zemi, rozvodnu na S1 viděl, byla tam někdy do toho 18. 12. 2010, ale neví, od kdy. Nebyly přesně viditelné hranice mezi S1 a S2, do části, která je v roklině neviděl. Viděl tu oblast S1, ale S2 jen v části, kde hraničí s S1, protože

do rokliny nebylo vidět, nemohl tam vidět ani kiosky, ani panely. O licenci se nestaral, neví, kdo to měl na starost, údajně někdo ze společnosti XXXXX, ale to se dozvěděl až následně, že se tam shromažďovaly nějaké podklady. Nevěděl, že jeho prohlášení odpovědného zástupce bude součástí licenčního řízení, nevěděl, že když to podepíše, že elektrárna dostane licenci. Revizní zprávy této elektrárny jemu předkládány nebyly, ale myslí si, že je předával na ACTERM servis, a to zprávy obžalovaného H., tehdy je donesl nějaký pracovník z Prvního Elektra, XXXXX servis zpracovávala veškerou dokumentaci pro objednatele, on ty revizní zprávy neřešil, jen je poslal dál. XXXXX servis to pak předávala společnosti XXXXX. První Elektro zpracovávala revize pro všechny elektrárny. Neúčastnil se ani porad, ani prvního paralelního připojení ohledně XXXXX, neví, kdy získala licenci. Věděl o změně výkupních cen od 1. 1. 2011, to bylo dané, bylo to v tisku, neví, kdy to přesně zjistil, asi v listopadu, v práci se o tom nebavili, elektrárny, které měl na starost on, se měly dokončit do konce roku 2010, bylo to asi dle smlouvy, to byla ta meta, že kdo nedostane licenci do konce roku, tak pak to bude za jiné peníze. U ostatních elektráren neví, kdy měly být dokončené. Žádných kontrol s pracovníky z ERÚ se neúčastnil, jen ví, že XXXXX měla kontrolu ze SEI a bylo tam vše v pořádku, k tomu četl nějaký doklad, ten tam koloval, že je elektrárna osázená panely, že je v pořádku, že je bez závad a schopná provozu. Po podepsání souhlasu s ustanovením odpovědného zástupce jako odpovědný zástupce nebyl nijak činný. On prováděl objednávky materiálu pro všech deset elektráren, proto mohl on nebo pan S. napsat potřebu objednávky i k elektrárně XXXXX, pan S. ji měl na starost a byl obžalovanému k ruce, ale to mohl být materiál i na jinou elektrárnu, protože materiál se objednával hromadně, když pak někde něco chybělo, tak se to použilo i z materiálu objednaného pro jinou elektrárnu. Stejně se dělaly i poptávky, mohla tam být uvedena jiná elektrárna, než pro kterou se materiál pak bral. Na porady pana H. ohledně jím řízených elektráren nechodil.

7. **Obžalované právnické osoby XXXXX a XXXXX** prostřednictvím statutárních orgánů využily svého zákonného práva a k věci nevyhovovaly.
8. **J.B.** jako svědek v přípravném řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno) vypověděl, že pracoval jako výkonný ředitel společnosti Koskord, s.r.o. v Chomutově, měl na starost veškerou fyzickou ostrahu podniku. Mimo jiné se hlídal areál VTŽ Chomutov, kde se stavěly solární elektrárny. V prosinci 2010 sem svědek jezdil na kontroly podřízených zaměstnanců a styk se zákazníkem. Na záznamu videonahrávky, který policii předal R.K. a který byl svědkovi přehrán, svědek poznal sám sebe, dále byl přítomen kolega J.K., zastávající tehdy i nyní post inspektora ostrahy. Popsal vozidla, která jsou na záznamu zobrazena, s tím, že zastavené a kontrolované vozidlo bylo obsazeno pracovníky ERÚ, kteří přijeli na kontrolu výstavby fotovoltaických elektráren.
9. Svědek **V.B.** v přípravném řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno) vypověděl, že v areálu VTŽ Chomutov prováděli montáž panelů na závěsnou konstrukci, a to na popud pana I. z XXXXX servis. Poznámky z deníku prací na akci společnosti XXXXX servis jsou jeho, sloužily k provedení akce, zejména nákladů pro montáž. Svědek uvedl, že fakturu č. 201101 za provedení montáže vystavil on. Na mapě areálu VTŽ Chomutov vyznačil pole, kde byla prováděna montáž solárních panelů, nejdříve montovali konstrukce a na ně pak navěšovali panely, a to oblast kosočtverce dole, vyznačeno červeně. Popsal, že dne 30. 12. 2010 si na stavbě kolem poledne balili věci, pan I. mu podepsal, kolik smontovali kusů polí. Ten den dělali konstrukci a solární panely na ni, za nimi chodili elektrikáři a propojovali jednotlivá pole k sobě. Dále neví, zda to bylo zapojené a funkční, je vyučeným zedníkem, a tak toto nemůže posoudit.
10. Svědek **V.Č.** v přípravném řízení a v hlavním líčení vypověděl, že od 23. 12. 2010 do 4. 2. 2011 pracoval jako hlídač pro společnost Koskord v lokalitě Sandvik, jak jsou Válcovny. V areálu bylo hodně fotovoltaických elektráren, projížděli ho autem a chodili taky pěšky. Při jeho nástupu nebyly některé elektrárny zapojené, pracovalo se na nich. Byly tam dělníci i bagry, Liazky, kopal

se tam, na konstrukce se dávaly panely, panely tam ještě nebyly. Elektrárny nebyly v provozu, při jeho odchodu již ano. Jejich názvy si nepamatuje. Zapojené byly tak v lednu, asi koncem, blíže se k tomu nedokáže vyjádřit, prostě se tam pracovalo a pak to bylo zapojené. Na policii a u soudu byl svědkovi přečten kamerový záznam ze dne 23. 12. 2010, ke kterému uvedl, že na něm poznal vedoucího směny, který řídil, a šéfa Koskordu pana B.. Poznal, že v údolí ve tvaru kosočtverce, v němž jsou konstrukce se solárními panely, vykonával obhlídku, hlídal dole i nahoře, též v místech, kde byl kamerový záznam pořízen. Po přečtení části výpovědi z přípravného řízení potvrdil, že 24. 12. a 31. 12. 2010 měl noční směnu, a to se tam nepracovalo. Nedokáže se vyjádřit k názvům elektráren.

11. Svědek **R.H.** v přípravném řízení a v hlavním líčení vypověděl, že v roce 2010 pracoval ve společnosti XXXXX servis jako technik. Měl na starosti stavbu fotovoltaických elektráren, v nichž řídil montáž ocelových konstrukcí, přebírání fotovoltaických panelů a jejich umístění na konstrukce. Kolega S. poté zajišťoval elektrickou část. Práci pro tuto společnost ukončil kolem 22. 12. 2010, v té době byly elektrárny dokončené – konstrukce, panely i elektro. První z elektráren, na kterých pracoval, se jmenovala Složiště, na jména dalších si nepamatuje, protože jich bylo několik a dělaly se najednou. O elektrárnách XXXXX a XXXXX s pracovními názvy S1 a S2 svědek uvedl, že ví, že se dělaly, ale neví, kde jsou. Při stavbě elektráren neprobíhaly klasické kontrolní dny na stavbě, ale měli porady, na kterých se řešilo, co se udělalo a co se bude dělat. Z porad byly vyhotovovány zápisy, byl na nich přítomen svědkův nadřízený pan H., od kterého dostával úkoly, anebo dostával zápisy. Porady byly dvojího druhu, na úrovni stavebních techniků, a v kanceláři jednatele, kterým byl obžalovaný A.K.. Stav výstavby elektráren se průběžně monitoroval, byla to stěžejní zakázka. V době svědkova odchodu ze společnosti byla elektrárna Složiště zkolaudovaná a další dvě elektrárny byly připraveny ke kolaudaci. Svědek vypověděl, že si nedovede vybavit, v jakém stavu byly ostatní elektrárny a kolik jich bylo. Uvedl, že všechny byly buď těsně před dokončením, nebo byly dokončené. Na všech byly solární panely, neumí však říct, zda byly propojené. Kabele byly zakopané. K rozvodnám svědek uvedl, že na Složišti se byli v rozvodně podívat v rámci dne otevřených dveří a viděli, jak funguje, zda jinde byly rozvodny, neví. Tato elektrárna byla určitě v provozu, o provozu ostatních neví. Konečný termín dostavby elektráren byl u všech konec roku 2010. Svědek předpokládá, že termín byl stanoven s ohledem na jiné výkupní ceny elektřiny od 1. 1. 2011, což byla informace obecně známá z médií. Svědkovi byla u soudu předložena k identifikaci elektráren XXXXX a XXXXX letecká mapa. K ní uvedl, že areál zná od pohledu, má za to, že u trojúhelníkového výběžku dole pracovali, a je možné, že se jedná o uvedené elektrárny. Po označení mu elektráren XXXXX a XXXXX na mapě svědek uvedl, že je možné, že tudy jezdil, domnívá se, že ty elektrárny byly před kolaudací. Při jeho odchodu ze společnosti vypadaly elektrárny ve vztahu k dokončenosti tak, že dokumentace byla svázaná v deskách a připravená ke kolaudaci. *K zápisu z kontrolního dne č. 17 konaného dne 14. 12. 2010*, na němž byli kromě svědka přítomni S., V. a Šebesta, ve kterém je uvedeno, co je potřeba na stavbě elektráren s pracovním názvem S1 a S2 dokončit a v jakých termínech, chybějící kiosek na S1 s dodáním do 18. 12. 2010, chybějící doměrky, u S2 je uvedeno, že chybí namontovat asi 5 000 panelů, chybí dvakrát kiosek, dodávka do 18. 12., opěrná stěna se postaví podle počasí v únoru, březnu, svědek uvedl na dotaz, zda zápis odpovídá tehdejšímu stavu, že je to možné. Co se týká obžalovaných, svědek uvedl, že obžalovaný V.Č. se podílel na papírové přípravě, spolupracovali na přípravě projektů. Byl revizní technik, měl na starosti kontrolu elektra, občas ho svědek na stavbě viděl. Obžalovaný A.K. jednou až dvakrát v týdnu projel autem kolem stavby elektráren a zkontroloval stav, byl to jeho nadřízený, reagoval na zápisy z porad a řešil koordinaci subdodávek, další postup, se svědkem řešil drobnosti. Obžalovaný J.K. byl manažer, svědek s ním nepřišel do styku, na stavbách ho neviděl. Byl v sekci elektro, spolupracoval s panem S., měl na starost přípravu elektra. V souvislosti s **rozporem** ve výpovědi učiněné v přípravném řízení a před soudem, kdy v přípravném řízení svědek uvedl, že obžalovaný J.K. měl dobrou vědomost o průběhu staveb, a před soudem neuměl odpovědět na dotaz, zda byl

obžalovaný J.K. informován, jakým způsobem probíhá výstavba elektráren, svědek uvedl, že tenkrát tak dedukoval na základě skutečnosti, že obžalovaný J.K. patřil do vedení a byla to stěžejní zakázka. Žádné zápisy mu svědek neposílal, ty posílal pouze svému nadřízenému H.. Neví, jak byl o stavu elektráren informován obžalovaný V.Č., na stavbách ho viděl. Předpokládal, že pan S. s obžalovaným V.Č. dávali obžalovanému J.K. hlášení, při této domněnce vycházel ze skutečnosti, že obdobně dávali oni hlášení po stavební linii. Na licenčním řízení se neúčastnil. K této jediné nepřesnosti ve výpovědi svědka je třeba uvést, že pokud má někdo alespoň určitým způsobem na starost zakázku, je zcela obvyklé, že je informován podřízenými o vykonávaných činnostech a pokrocích, nedodělcích, jak se také zde minimálně e-maily dělo, pak je vysvětlení svědka zcela logické, a je v souladu se zjištěnou četnou e-mailovou komunikací mezi pracovníky XXXXX servis, takže soud v tomto neshledává rozpor a výpověď svědka je dalším důkazem o tom, že obžalovanému J.K. byl znám alespoň obecně stav fotovoltaických elektráren. Soud plně z této výpovědi tedy vycházel.

12. Z výpovědi svědka **J.K.** učiněné v rámci přípravného řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno) bylo zjištěno, že pracoval pro společnost Koskord v prosinci 2010 a lednu 2011, působil v areálu VTŽ Chomutov. Popsal, jaké solární elektrárny v objektu byly, kdy uvedl Sandvik, Saša - Sun, a další, kterou si nepamatuje, dvě z nich byly psány na bratry, další byla u dolu J. Žížka a jedna u skládky škváry a pak další v dolíku a dále na střeších. Svědek popsal proces kontrolování, kdy fungovali jako motohlídka, sám řídil a k sobě měl dva strážné. Hlídkali u dolu J. Žížky, tam jezdili k FVE společnosti XXXXX, která byla hotová z dřívější doby, pak se vraceli k FVE Sun, Saša. Práce na fotovoltaických elektrárnách popsal tak, že se blížil konec roku 2010, do určité doby muselo být hotovo, a tak dělníci dostali přidáno na platu, aby práci za každou cenu dokončili. Pracovali i o víkendech, svědek neví, kdy přesně bylo dokončeno. Jednalo se o zimní období, spíš do konce roku. Následně dělníci přestali docházet, do jara následujícího roku nikdo nechodil, kdosi docházel pouze do elektrárny Saša - Sun. Poté, co se to dodělalo, to nebylo v provozu, nikdo tam nedělal žádné kontroly. Na nahrávce, která byla svědkovi přehrána, svědek poznal elektrárnu SUN VIK, dusíkárnou, což je objekt Saša - Sun vrchní část. Jak je Saša - Sun a Zdeněk, tak je v dolíku další FVE, ta neměla rozvodnou skříň. Vedle šachty J. Žížky se pospíchalo s prací. Poznal J.B. a zaměstnance společnosti Koskord, který pro tuto společnost nepracoval dlouho. Na dotaz svědek uvedl, že ve dnech 24. 12. 2010 a 31. 12. 2010 se na elektrárnách v areálu VTŽ Chomutov nepracovalo. Neví, zda se na těchto elektrárnách pracovalo v lednu 2011. Nedokáže se vyjádřit ke stavu jednotlivých elektráren, k jejich provozuschopnosti.
13. Svědek **J.K.** v přípravném řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno) vypověděl, že v prosinci 2010 a lednu 2011 pracoval u bezpečnostní služby společnosti Koskord v Chomutově. Působil v objektu VTŽ Chomutov, kde se stavěly solární elektrárny. Po přehrání záznamu, který policii předal R.K., svědek poznal ředitele Koskordu J.B. a sám sebe, uvedl, že neví, kdo byl ve vozidle, které bylo stavěno a kontrolováno.
14. **R.K.** v postavení svědka v přípravném řízení a v řízení před soudem vypověděl, že v roce 2010 pracoval na ERÚ jako vedoucí oddělení zdrojů a sítí, má vysokoškolské vzdělání v ekonomické energetice. V roce 2012 přestal pracovat na ERÚ z osobních i pracovních důvodů, nyní je tam v pozici radního, kam byl jmenován vládou. Od svého nadřízeného tehdy dostal příkaz, aby se účastnil kontrol. Na konci roku 2010 byl s kolegy na oficiální obhlídce elektráren pana Z. v Chomutově a při této příležitosti viděli, že se v lokalitě staví další elektrárna. Z tohoto důvodu kontaktoval svědek ředitele odboru licencí, aby na tuto lokalitu nařídil další obhlídky, a to na XXXXX a XXXXX. Dne 23. 12. 2010 přijel svědek spolu s kolegy P. a V. na oficiální obhlídku elektráren v areálu XXXXXU, což byl provozovatel lokální distribuční sítě. Nejdříve byli na elektrárně patřící panu Z., poté obhlídli elektrárny XXXXX a FVE AREA SUN. Vstup do areálu elektráren byl zavřen, proto nejdříve jeli zkontrolovat tu elektrárnu pana Z., pak se vrátili, on vyplňoval ještě protokol k již vykonané prohlídce a kolegové řešili s někým, jestli je tam pustí, a

protože ten areál znali, tak použili druhý vchod, už si nevzpomíná na detaily, zda tam byl vrátný nebo byla brána otevřená, určitě ale nepřekonal žádnou překážku. Svědek pak **potvrdil část svojí výpovědi z přípravného řízení**, kde popsal, že při hledání odpovědné osoby před kontrolou elektráren narazili jen na pana Z., který jim řekl, že areál je uzavřen, minimálně pan V. pak opětovně s ním šel řešit přístup do areálu, ale oni věděli, že je do areálu možné se dostat druhou vrátnicí, tam mluvili s vrátným a dožadovali se vstupu, ukázali mu služební průkazy a pověření ke kontrolám, vrátný jim otevřel závoru a i jejich právník na místě jim potvrdil, že pokud nepřekonají překážku, tak mohou kontrolu provést. Prohlídka se konala bez účasti zástupců elektráren. Kontrola probíhala standardním způsobem, k dispozici měli katastrální mapu, průběh kontroly natáčeli na videokameru. Kontrolu začali v tom spodním cípu a pak projížděli cestami, byl tam sníh, pokračovali při pohledu na mapu zezdola zleva nahoru, zprava byly elektrárny pana Z.. Ten cíp procházeli pěšky. Svědek uvedl, že s největší pravděpodobností měli s sebou i revizní zprávy. Po areálu elektráren jednak jezdili autem, jednak chodili. Záznam na kameru pořizoval kolega P., pak upřesnil, že část také on. Během kontrol je zastavila ochranka areálu, které ukázali služební průkazy a sdělili důvod své přítomnosti, pak v kontrole pokračovali. Obě elektrárny dokázali odlišit podle katastrálních map, přesnou hranici mezi nimi však bylo těžké nalézt. Ta se následně dala přesně určit na základě videozáznamu z katastrální mapy. Tyto elektrárny nebyly označeny, ale při identifikaci hrály důležitou roli typy panelů, konstrukcí a vedlejší elektrárna pana Z., v níž byly řady panelů označeny čísly nebo písmeny. U jedné z dvojice kontrolovaných elektráren byl cíp, na kterém se před několika dny elektrárna dostavovala, což on viděl, tehdy tam byly konstrukce, na které se dávaly panely, a na ni pak navazovala druhá z elektráren. Toho 20. 12. 2010 se ptali pána, který s nimi byl přítomen na kontrole elektráren pana Z., a on jim potvrdil, že tato elektrárna není pana Z. a pak si to ověřili v katastrální mapě. Učinili tehdy na ni záběr, začíná pohledem na sníh. Při kontrole 23. 12. 2010 již byla elektrárna dostavěná, ale nebyly propojeny panely. Nepropojenost panelů byla u obou elektráren. Když se začalo stmívat, obhlídku ukončili. Protokoly o kontrole se vyhotovovaly následně, nikoliv na místě. Na jejich obsahu se všichni zúčastnění jednomyslně shodli. Už si nepamatuje, kdo protokoly vyhotovoval a kdo je předložil na ERÚ. Dle svědka nebyly elektrárny v provozuschopném stavu, protože nebyly propojené. Zda měly elektrárny licenci, svědek neví, kvůli nepropojenosti panelů by však dle svědka neměla být licence vydána. Kamera, kterou pořizovali videozáznam, patřila jemu, byla jeho soukromým majetkem. Svědek si nevzpomíná, kdy videozáznam stahoval do počítače a zda ho předal spolu s protokolem. Uvedl, že zpravidla se z kamery stáhl záznam do počítače, a poté se vypálil na CD nebo DVD a poslal na ERÚ do Jihlavy prostřednictvím podatelny, kde fungovala interní pošta, nebo napsal jméno referenta, který měl věc na starost. Obvykle byl součástí protokolu o kontrole. Svědek si nepamatuje, zda byl tento postup dodržen i v tomto případě. U soudu byly předloženy svědkovi protokoly, k nimž uvedl, že jejich obsah odpovídá těm, které vyhotovili. Rovněž potvrdil, že kamerové záznamy pořízené dne 20. 12. a 23. 12. 2010, které mu byly na policii a taky u soudu přehrány, odpovídají tomu, co natočili. V souvislosti s elektrárnami již svědek v minulosti u soudu vypovídal, nedokáže specifikovat v jakých řízeních. Nedokáže se vyjádřit po tak dlouhé době k měničům na předmětných elektrárnách, či zda při kontrole odhrabávali sníh. Jejich obhlídky obecně spočívaly v tom, že zaznamenávali chybějící panely, propojenost, měniče. Už si nedokáže vybavit podrobnosti ohledně toho, co měli za doklady sebou. Nekontrolovali panel po panelu, neví, zda kontrolovali string boxy. Ten videozáznam pak s odstupem několika let poskytl na žádost policii. Na ČVUT pracuje jako pedagog a se znaleckými posudky tohoto ústavu nemá nic společného. Při kontrole 23. 12. 2010 pospíchali, protože se začalo stmívat. Dále se svědek vyjadřoval k tomu, že mu není známo nic bližšího k funkci odpovědného zástupce, to byla věc odboru licencí. Nedokáže se vyjádřit k podacím razítkům na protokolech dodaných na ERÚ, on po kontrole zůstával v Praze, kolegové pokračovali do Jihlavy. Jen drobné nepřesnosti mezi výpověďmi tohoto svědka z přípravného řízení a z řízení před soudem nejsou v žádném případě důvodem pro nevěrohodnost této výpovědi, ale svědčí jen o tom, že s odstupem času si svědek nevybavuje

více detailů než v minulosti, což je normální z hlediska fungování lidské paměti. Soud z této výpovědi tedy plně vycházel.

15. **T.K.** v postavení svědka před soudem vypověděl, že v roce 2010 pracoval jako zaměstnanec SEI, pobočky v Ústí nad Labem. Prováděli kontroly rozpracovanosti fotovoltaických elektráren. V počítači našel starý záznam, z něhož vyplývá, že kontrola XXXXX proběhla 14. 12. 2010. Později upřesnil, že místní šetření na stavbě se uskutečnilo 13. 12. 2010, možná se spletl, a fotografie byly stahovány do počítače 14. 12. 2010. Jeho fotky jsou ze 14. 12. 2010. Kontrola se týkala technických věcí, což spočívalo v tom, že se na technické a administrativní údaje zeptali člověka, který byl ke stavbě odpovědný, a v kontrole fyzické. V rámci kontroly procházel areál, který byl rozestavěný, a pořídil fotodokumentaci stavu výstavby. Mapu neměl, prováděl ho obžalovaný A.K., který mu ukázal vše, co chtěl vidět, předpokládá, že viděl celou elektrárnu, obžalovaný A.K. mu předložil také všechny potřebné doklady, ty by měly být citovány v jeho zprávě. Jaké budou vyžadovat doklady, zasílali kontrolovaným subjektům předem. Procházel elektrárnu řadu po řadě, panely nepočítal. Jednatel společnosti XXXXX nebyl přítomen. Elektrárna nebyla dokončena, nebyla v provozu, byla ve stadiu rozpracovanosti. Solární panely byly částečně propojené, ale nebylo to dokončené, rozvodna nebyla zapojená, nic nebylo dokončené. Byla zima, závěje sněhu, lidi v rozvodnách pracovali ve špatných podmínkách. Svědkovi byl předložen protokol o kontrole SEI na č. l. 3575 až 3581, který svědek označil za jím vypracovaný. Uvedl, že některé fotografie nejsou jeho, nepožadoval je, ale poslal mu je obžalovaný A.K. následně. Jako svoje identifikoval obě fotografie na č. l. 3581 a druhou fotografii s rozvodnou na č. l. 3580. Při kontrole pořídil více fotografií, CD nosič s nimi předložil soudu k založení do spisu. Fotografie na CD nosiči pořídil sám kromě posledních tří, pořízených 29. 12. 2010, které nejsou jeho. **K rozporu** mezi obsahem protokolu a výpovědí u soudu, kdy v protokolu svědek napsal, že elektrárna je kompletně dohotovena a připravena k provozu, a u soudu vypověděl, že elektrárna nebyla dokončena, svědek uvedl, že panely byly osazeny, většina kabelů byla položena do rozvoden. V rozvodnách se při jeho kontrole napojovaly kabely. Rozvodna, co on vyfotil, tak tam chyběl jeden rozvaděč, zbytek byl zapojen. Elektrárna byla připravena k provozu, ale v provozu nebyla, nebyla dohotovená. Neví, jestli byla ve zkušebním provozu. Zdá se, že rozvodna napájená nebyla. Ke skutečnosti, že rozvodna s názvem S1, která byla podle výpovědi některých obžalovaných i dodávacího protokolu dodána na stavbu 18. 12. 2010 svědek uvedl, že v elektrárně bylo více rozvoden, vyfotil pouze jednu, která nebyla zapojena. V průběhu kontroly viděl i druhou velkou rozvodnu, o níž uvedl, že neví, zda byla připojena na síť, což by umožnilo zkušební provoz. Tuto rozvodnu nekontroloval. V protokolu svědek uváděl i doklady, které mu byly stavebníkem dodány později, mimo jiné protokol o schválení výroby a prvním paralelním připojení z 22. 12. 2010, ten neměl k dispozici při fyzické kontrole. K této skutečnosti svědek uvedl, že tento protokol a i některé fotografie byly zaslány stavebníkem následně, protože ode dne kontroly až do podpisu protokolu v lednu 2011 na stavbě nebyl. Z těch dodatečně zasláných fotek pozná jen, že rozvodny byly dohotovené, ale jestli byly v provozu, neví, ale nebyly tam kabely. V den podpisu zprávy elektrárnu nekontroloval. Svědkovi byl přehrán videozáznam z nosiče CD na čl. l. 751, pořízený dne 23. 12. 2010 pracovníky ERÚ. K němu uvedl, že v podstatě odpovídá stavu FVE AREA SUN, který viděl v průběhu kontroly. Co viděl on, propojené bylo. Dle jeho názoru nic neznamená skutečnost, že některé panely v řadě chybí a není tam propojenost, to se dá během krátké chvíle udělat. O druhé rozvodně vypověděl, že neví, kde byla a zda byla funkční. Smyslem jeho kontroly bylo zjistit stav elektrárny, a zda nebyl porušen energetický zákon, což nezjistil. Elektrárna nebyla dohotovená. Vzhledem k jím uváděnému soustředěnému nezapojenému bodu, nemohla být licence udělena ke dni jeho kontroly, protože licence má předpoklady a jeden z nich je revize. Za stavu, jak viděl fotovoltaickou elektrárnu sám i na záznamu, tak revizní technik mohl udělat jen revizi určité sekce, které byla dohotovena a schopna dodávat proud. Jeho věcí nebylo posuzovat podmínky vydání licence. Svědek se dále vyjadřoval k vyřazování vadných panelů na elektrárně, zapojování

kabelů mezi panely, nutnosti řazení panelů v rámci jednotlivých stringů a z toho pramenící někdy nutnosti panel přidat či ubrat, aby bylo vyhověno požadavku měniče ohledně příchozího napětí tak, jak je stavěný. Dokáže si představit, že šlo dokončit elektrárnu v prosinci 2010, i to, že by tu malou rozvodnu, kterou vyfotil, dokončili v den kontroly. Elektrárna mohla být v částečném provozu, jen pokud by některá z těch velkých rozvoden byla napojené a v provozu, on žádnou funkční tuto rozvodnu neviděl, funkčnost není dána ani z těch fotografií, co mu byly následně zaslány. Byť svědek vypracoval zprávu SEI se závěrem o dokončenosti elektrárny, při svědecké výpovědi setrval na závěru nedokončenosti elektrárny a soud z jeho svědecké výpovědi vyšel, neboť je v souladu s fotografiemi předloženými svědkem i dalšími důkazy, ze kterých byl zjištěn stav elektráren v době svědkovy kontroly (e-maily, doklady k rozvodnám). Blíže se soud zabývá tím, proč nevycházel z obsahu protokolu o kontrole SEI v odstavci č. 87.

16. **J.N.** v postavení svědka před soudem vypověděl, že pracuje u společnosti XXXXX jako ředitel odštěpného závodu v Chomutově. V roce 2010 pracoval u stejné společnosti na pozici obchodního ředitele a jednatele. Společnost XXXXX vlastnila v areálu bývalých Válcoven v Chomutově některé pozemky, provozovala distribuční soustavu a zajišťovala k ní připojení fotovoltaických elektráren. Svědek zajišťoval jako fyzická osoba licence pro právnické osoby XXXXX a XXXXX. Tuto činnost vykonával na základě ústní dohody s jednatelem jednotlivých společností, na jejichž jména si nevzpomíná. Má za to, že možná oslovil jednatele s nabídkou sám, protože byl znalý problematiky, zajišťoval licence pro společnost XXXXX a měl k tomu zpracovanou metodiku. Podklady dostával od obžalovaného A.K. ze společnosti XXXXX servis, která zajišťovala výstavbu elektráren, byla to jeho pracovní náplň. Obžalovanému A.K. předal seznam požadované dokumentace a poté, co byla kompletní, zanesl ji na ERÚ do Jihlavy. Dokumenty mu předával obžalovaný A.K. většinou osobně. Patřila mezi ně vyplněná žádost podle požadavků prováděcí legislativy k energetickému zákonu, projekt, doklady o vlastnictví pozemků nebo vztahu k nim, jednotlivé revize dle zákona, kolaudace, potvrzení o připojení k distribuční soustavě, což je potvrzení o funkčnosti elektrárny. K žádosti patřilo několik formulářů, na nichž svědek vyplňoval údaje, ke kterým měl podklady. Pokud je neměl, žádal obžalovaného A.K. o jejich doplnění. Nevyplňoval formuláře s podnikatelskými záměry a dokládání finanční způsobilosti, které dostával. K podepisování žádostí měl plnou moc, pokud je žádost podepsaná konkrétním jednatelem, jeho podpis nezajišťoval, ale žádost obdržel již podepsanou. Neví, kdo podpis zajišťoval. V kontaktu s jednotlivými jednatelem nebyl, osobně se s nimi nepotkal, vše probíhalo přes obžalovaného A.K. nebo jednatele společnosti XXXXX pana Z.. Obdržené podklady kontroloval, v případě požadavků ERÚ na doplnění o to žádal obžalovaného A.K.. Všechny podklady se shromažďovaly u obžalovaného A.K., bylo to tak jednodušší než komunikovat se statutárním orgánem. Svědek si nevzpomíná, zda při podání žádostí o licenci na elektrárny XXXXX a XXXXX měl ERÚ požadavek na doplnění. Na stavbu těchto elektráren nejezdil, při podání žádosti o licenci neznal jejich stav, vycházel z předané dokumentace. Vyplývalo z ní, že byly splněny požadavky licenčního řízení, byly doloženy doklady, které řízení požaduje. Na podání žádosti neměl stanovenou lhůtu, představa byla taková, že po její kompletnosti ji doručí v co nejkratší době na ERÚ, vyzvedne licenci a na místě se vzdá oprávněného prostředku, aby mohla nabýt právní moci, k čemuž měl oprávnění. V souvislosti se změnou garantovaných výkupních cen na něj nebyl vyvíjen tlak a neměl informace, že by byl v této souvislosti zájem o získání licence do určitého data. Za společnosti XXXXX a XXXXX jednal na základě plné moci udělené jednatelem těchto společností. Jako prostředník fungoval pan Z., jenž byl v kontaktu s lidmi, kteří investovali a stavěli fotovoltaické elektrárny. Svědek za ně převzal licence, o jejich udělení informoval pana Z., naskenovaný doklad posílal e-mailem i obžalovanému A.K.. Jednatelům společností posílal doklad poštou přes sekretariát a taky e-mailem. Svědek vypověděl, že neměl na starosti licenční řízení u všech elektráren, které jsou v areálu Válcoven v Chomutově, neřešil elektrárny, které stavěl pan Z.. Kromě XXXXX a XXXXX se staral asi o pět nebo šest elektráren. Po nahlédnutí do licenčního spisu FVE AREA

SUN, který mu byl u soudu předložen, řekl, že to je materiál, podle kterého kompletoval dokumentaci pro licenční řízení. K žádostem na č. l. 1, 5, 6 uvedl, že je nevyplňoval, ale dostal, protože jsou podepsané jednatelem. Předávací protokoly, které jsou v příloze č. 4 licenčního spisu, s největší pravděpodobností k řízení dokládá. K licenčnímu spisu XXXXX, který mu byl rovněž u soudu předložen, uvedl, že vlastní žádosti dostal vyplněné. O dokladu na č. l. 9, který byl vyplněn ručně, vypověděl, že to není jeho rukou. Dále se svědek vyjadřoval k funkci odpovědného zástupce, prvnímú paralelnímú připojení. Z obžalovaných dále znal jen J.K., V.Č., oba pracovali v XXXXX servis.

17. Svědek **P.P.** v přípravném řízení i v řízení před soudem shodně vypověděl, že v roce 2010 pracoval na ERÚ jako referent na oddělení regulace cen, odboru elektroenergetiky, v roce 2012 odešel. Koncem roku se účastnil kontrol ERÚ, a to jak neoficiálních, které znamenaly tzv. obhlídku přes plot, tak i oficiálních obhlídek na základě usnesení ERÚ. Kontroly probíhaly namátkově, bylo to proto, že bylo velké množství žádostí o licenci a vznikala podezření o nedostavěnosti elektráren. V oblasti Válcoven (Železáren) v Chomutově byl na neoficiální obhlídce dne 8. 12. 2010 s kolegou Z.. V areálu bylo velké množství jednotlivých fotovoltaických provozoven, které byly blízko sebe, proto je bylo obtížné určit, která je která. Řada elektráren nebyla postavena, některé začaly být budovány, byly tam konstrukce, případně na nich panely. Mezi elektrárny, které určili, patřila VT SUN, protože byla jediná na střeších, a Saša - Sun a Zdeněk - Sun, protože byly označeny cedulkami se jmény. Pořídili fotodokumentaci, kterou poslali na sdílený disk ERÚ a o skutečnosti informovali odbor licencí. Na oficiálním místním šetření byl svědek spolu s kolegou K. a Z. dne 20. 12. 2010. Předmětem kontroly byly elektrárny VT SUN, Saša - Sun a Zdeněk - Sun. Kontrola probíhala s účastí zástupců elektráren. Elektrárny Saša - Sun a Zdeněk - Sun měly na konstrukci jednu řadu panelů, elektrárna VT SUN měla panely na střeších. V rámci místního šetření si všimli, že uprostřed areálu jsou další rozestavěné provozovny, které měly na konstrukci dvě řady panelů, takže se daly vizuálně odlišit od kontrolovaných elektráren. Tam se teprve osazovaly panely na konstrukce. Od přítomných zástupců společností se dozvěděli, že patří někomu ze společnosti XXXXX. Pořídili fotodokumentaci a videodokumentaci, kterou předali odboru licencí, a to včetně i elektrárny XXXXXU, to je záběr, který začíná pohledem na sníh. Vzhledem k tomu, že elektrárny Saša - Sun a Zdeněk - Sun obklopují elektrárny XXXXX a XXXXX, projeli kolem obou elektráren. Dne 23. 12. 2010 se uskutečnilo další oficiální místní šetření, které se týkalo elektráren ŽVT SUN, XXXXX a XXXXX. Svědek se ho zúčastnil spolu s kolegou K. a V.. Při vjezdu do areálu XXXXXa XXXXXje odmítl vpustit pan Z. s tím, že nejsou přítomní zástupci elektráren. Nejdříve tedy vykonali kontrolu té třetí elektrárny, pak se vrátili, kdy on s kolegou V. znovu probírali s panem Z. možnost vpuštění a kolega K. dokončoval protokol z již proběhlé kontroly. Komunikace s panem Z. nikam nevedla, proto se rozhodli pro vstup do areálu jinou branou, na níž se prokázali průkazy zaměstnanců ERÚ, a byli vpuštěni. Obě elektrárny projeli autem, když to bylo relevantní, zastavili. Z obhlídky natáčeli videozáznam a pořizovali fotodokumentaci. Zatímco dne 20. 12. 2010 byla osazena pouze část panelů a na další probíhaly intenzivní práce, dne 23. 12. 2010 byla většina panelů již osazených, ale řada z nich nebyla propojených, což je vidět z dokumentace. Během prohlídky za nimi přijela ostraha, již sdělili důvod návštěvy, a po telefonátu ostrahy pokračovali v činnosti. Na katastrální mapě, která mu byla předložena, svědek určil, ve kterém místě natáčeli dne 20. 12. 2010, kudy vjeli do areálu dne 23. 12. 2010 a jak areálem projížděli, kde zahájili kontrolu, jak obkroužili FVE AREA SUN, kde je zastavila hlídka, a jak pak pokračovali znovu dolů k XXXXX, kde byli i ve spodní části. Elektrárny objeli po obvodu, neprocházeli mezi řadami panelů. V případě spodní elektrárny XXXXX natáčeli shora od srázu spodek i vršek elektrárny, tam šli pod hranou svahu. Obě elektrárny byly přibližně ve stejném stupni rozpracovanosti, nebyly dokončené, řada panelů nebyla propojena, takže nemohly vyrábět. Nebyly tam měniče, ale už neví, zda se nejednalo o případ, kde jsou měniče umístěné nikoliv na konstrukcích, ale v kioscích, byly tam výkopy. Svědek má za to, že jako celek nebyly

elektrárny provozuschopné. Obě elektrárny identifikovali dle katastrální mapy, GPS souřadnic, věděli také, kde jsou Saša - Sun a Zdeněk - Sun, které měly jiné konstrukce, takže bylo snadné určit, kde jsou obě elektrárny, ale relativně problematické, protože byly tyto elektrárny u sebe, bylo určit přesnou hranici mezi nimi na místě, přesně se dala zjistit podle videozáznamu, tehdy neodpočítávali řady panelů. Protokoly byly sepsány až následně, nikoliv na místě, na jejich závěrech se shodli, probírali je v autě při cestě z obhlídky, kdy je podepisovali, neví, neví, zda to nebylo i ten den přes e-mail, ale spíše se domnívá, že to bylo po svátcích. Sepisoval je asi pan V., jenž byl právník. Videozáznam točil většinou svědek, pořídil rovněž několik fotek. Pan K. řídil auto, natáčel, když zastavili. Dne 20. 12. pořizoval videozáznam pan K., který byl vlastníkem kamery. Fotografie předal svědek panu V., buď je poslal e-mailem, nebo nahrál na interní disk. Předpokládá, že i kolega K. předal záznam z kamery kolegovi V. a ten vše předal na odbor licencí. Na kontrole měli k dispozici katastrální mapy, GPS souřadnice dané lokality, možná i část spisu. Kontrola byla jen pohledová, panely nepočítali. Svědek potvrdil, že videozáznamy ze dne 20. 12. 2010 a 23. 12. 2010, které mu byly přehrány na policii, odpovídají tomu, co natočili. Potvrdil také obsah protokolů o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité, které mu byly předloženy na policii a u soudu. Dnes již neví, zda elektrárny měly v době kontroly licencí, tehdy to určitě věděl. Nedokáže se vyjádřit k podacím razítkům na protokolech. Kontroly těchto elektráren si pamatuje, neboť k nim již opakovaně vypovídal, vypovídá jen to, co si skutečně pamatuje. Není specialista na licence, takže se k licenčnímu řízení nedokáže detailně vyjadřovat.

18. **J.P.** jako svědek v přípravném řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno) vypověděl, že pracoval pro společnost Koskord jako ostraha objektů v areálu VTŽ Chomutov v prosinci 2010 a lednu 2011, jezdili kolem solárních elektráren. Fotovoltaické elektrárny na daném místě se za působení svědka už jen dodělávaly. Po přehrání nahrávky svědek uvedl, že po vyobrazených cestách jezdili služebním vozidlem až k elektrárně SUN VIK, na nahrávce dále poznal M.B., který dělal zástupce vedoucího v Koskordu. Ve dnech 24. 12. 2010 a 31. 12. 2010 se na fotovoltaických elektrárnách nepracovalo, tehdy měl službu. V lednu 2011 se na elektrárnách nejspíš pracovalo. Svědek měl 3. 1. 2011 úraz ruky a pak už v areálu VTŽ Chomutov nenastoupil, po dobu, co zde pracoval, nebyly elektrárny XXXXX ani XXXXXfunkční. Kde tyto elektrárny leží, neví.
19. Svědkyně **A.P.** před soudem vypověděla, že v roce 2010 pracovala na ERÚ na odboru licencí. Zpracovávala podklady pro vydání licencí v energetických odvětvích a připravovala konečná rozhodnutí o udělení licence, které předkládala nadřízenému ke kontrole a podpisu. V roce 2010 podepisovali rozhodnutí o udělení licence L.P. a I.F.. Svědkyně pracovala na ERÚ, odboru licencí, od roku 2001 do roku 2014. Při podání žádosti o licenci byly od žadatelů vyžadovány doklady podle energetického zákona a prováděcí vyhlášky, přičemž u malých fotovoltaických elektráren byl počet dokladů menší než u velkých. Nejdůležitější byly doklady o vlastnickém vztahu, doložené předávacím protokolem, a o technickém stavu, který se dokládal revizní zprávou a buď kolaudací, nebo povolením předčasného užívání nebo zkušebního provozu. Na vydání licence stačilo rozhodnutí stavebního úřadu o předčasném provozu nebo zkušebním provozu. Kolaudace mohla být vydána dodatečně, poté se doložila na ERÚ. Revizní zpráva byla vyžadována vždy. U malých elektráren byla pouze jedna revizní zpráva, u velkých jich bylo několik a zprávy se dodávaly postupně. Před vydáním licence svědkyně nejezdila na obhlídky elektráren, toto nebylo povinné, někteří její kolegové obhlídky uskutečňovali. Obsah revizní zprávy, která osvědčovala bezpečnost provozu fotovoltaické elektrárny, nekontrolovala, brala to tak, že zprávu vydal technik s kulatým razítkem. Revizní zpráva představovala osvědčení o technickém provozu, že zařízení stojí, je v pořádku, připravené k provozu, a to včetně panelů. Licence se vydávala vždy na provozuschopné zařízení, které už mohlo hned po jejím vydání vyrábět elektrinu. Většina žadatelů si pro rozhodnutí o udělení licence jezdila osobně a hned se vzdali práva na opravný prostředek, aby mohlo být vyznačeno nabytí právní moci. Jednala převážně s osobami, které měly plnou moc, ve výjimečných případech se jednalo o statutární

zástupce firem. Odpovědný zástupce nebyl účastníkem licenčního řízení, a pakliže licenci nevyřizoval, tak s ním nejednala při licenčním řízení ani po vydání licence, neinformovala ho o vydání licence. V řízení se dodávaly jeho doklady prokazující bezúhonnost, vzdělání a praxi. Svědkyni byla u soudu předložena příloha č. 4 týkající se XXXXX a příloha č. 5 týkající se XXXXX. Svědkyně potvrdila, že to jsou spisy, které vedla. Zde obsažené revizní zprávy znamenaly osvědčení technické způsobilosti. K revizním zprávám uvedla, že pro ni byl důležitý výkon a počet panelů, protože se tyto údaje musely uvádět do licence. Originál revizních zpráv dokládal technickou způsobilost elektráren, kterou v řízení nemohla rozporovat. Předávací protokol dokládal vlastnictví elektrárny, měl osvědčit předání elektrárny. Brali to tak, že firma, která elektrárnu stavěla, ji kompletně postavenou předala majiteli. Svědkyně popsal obecný postup při zjištění nedostatků žádosti o vydání licence. K osobě J.N. svědkyně uvedla, že si ho pamatuje, vyřizovala s ním i jiné licence. Má za to, že byl ze společnosti XXXXX servis a že žádosti vozil on, probírala to s ním osobně. Neví, v jakém vztahu byl k elektrárnám XXXXX a XXXXX. Bylo běžné, že zástupci elektráren jezdili osobně, protože od Nového roku se měnily ceny, takže všichni chtěli získat licenci v roce 2010. K elektrárnám XXXXX a XXXXX uvedla, že z předložených dokladů měla za prokázané, že elektrárny stojí a jsou schopné bezpečného provozu. Neuvědomuje si žádný problém. Nepamatuje si, že by měla nějakou pochybnost, proto připravila rozhodnutí o vydání licence. Řešení neoprávněně vydaných licencí se neúčastnila.

20. **F.P.** v postavení svědka v přípravném řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno) vypověděl, že je vedoucím provozní jednotky společnosti XXXXX v Chomutově, která zajišťovala výkup elektřiny z obnovitelných zdrojů. Společnost ani svědek neparticipovali na samotné výstavbě fotovoltaické elektrárny. Podmínkou pro výplatu bonusů však bylo to, že bude licence a tzv. první připojení k soustavě. Svědek sdělil, že před svou výpovědí nebyl nijak ovlivňován, informoval pouze pana N., což je kolega z bývalého zaměstnání. Jako vedoucí komunikoval ze společnosti XXXXX servis především s obžalovaným A.K.. Potvrdil, že *e-mail ze dne 29. 12. 2010, 14:17, ze znaleckého posudku č. 46-1/2016*, který se týkal výsledků kontrol, jež prováděli jeho podřízení na žádost vlastníků, psal on. Ohledně e-mailu *ze dne 29. 12. 2010 s přílohami S1_291210.pdf a S2_291210.pdf ze znaleckého posudku č. 46-1/2016*, kdy přílohy obsahovaly rukou psané výsledky kontrol, svědek uvedl, že neví, kdo tyto přílohy vypracovával. Po předložení e-mailové komunikace *ze dne 29. 12. 2010 od 1:13 PM a dále ve 14:17 a 14:55, ze znaleckého posudku č. 46-1/2016*, ve které jsou z jeho e-mailové adresy sdělovány výsledky kontrol a další informace a z adresy danulka@partner.cz udíleny pokyny k dokončení prací na solárních elektrárnách tzv. naoko, svědek uvedl, že příslušná adresa patří D. Z., který byl v té době vlastníkem akcií společnosti XXXXX. Uvedené pokyny pak dle jeho vyjádření nepatřily jemu, ale dalším pánům uvedeným v e-mailu, kdy jako další adresáti jsou zde uvedeni P.H., A.K., J.J.. K *e-mailu ze dne 30. 12. 2010, 15:04, ze znaleckého posudku č. 46-1/2016*, svědek uvedl, že šlo o výsledek kontrol z daného dne. K *přílohám S1_301210.pdf a S2_301210.pdf* připojeným k *e-mailu ze dne 30. 12. 2010* svědek uvedl, že je pravděpodobně vypracovávala stejná osoba jako přílohy předchozí, svědkovo písmo to však není. Neví ani, kdo do těchto příloh rukou dopsal nová data a čas, také nejde o jeho písmo. Od vlastníka, pana Z., měl nařízeno, aby e-maily tímto způsobem posílal.
21. Svědkyně **I.S.** v přípravném řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno) vypověděla, že jako zaměstnankyně společnosti XXXXX servis denně používala e-mailovou poštu. Po předložení *e-mailu ze znaleckého posudku č. 46-1/2016 ze dne 14. 12. 2010 ve 13:52* uvedla, že daný e-mail posílala ona, jde o zápis z kontrolního dne, rovněž vypracovávala přílohu nazvanou Kontrolní den č. 17-14. 12. 2010, která je k e-mailu připojena, fyzicky se však kontrolního dne neúčastnila. Svědkyně uvedla, že osoby, které jsou v daném e-mailu uvedeny jako adresáti, tento zápis z kontrolního dne určitě obdržely.
22. Ze svědecké výpovědi **P.S.** z přípravného řízení (před soudem se souhlasem procesních stran čteno) bylo zjištěno, že byl jedním z techniků zajišťujících firmy na samotnou montáž a

koordinaci jejich prací spočívajících v ukotvení stojanů pro solární panely a propojení panelů s měniči na solárních elektrárnách v areálu Válcoven v Chomutově. Kromě toho jako technici zajišťovali též oplocení elektráren. Na dotaz svědek vypověděl, že ve společnosti XXXXX servis používal firemní e-mailovou poštu, po předložení *e-mailu ze dne 4. 1. 2011* uvedl, že se v tomto e-mailu zřejmě počítaly panely. Není si jist, zda přílohy e-mailu obsahující inventury vypracovával sám či zda mu je někdo dal. *E-mail ze dne 12. 1. 2011* je zřejmě aktualizace inventur, je možné, že ji dělal svědek, ale nevzpomíná si. K *e-mailu ze dne 5. 1. 2011* uvedl, že zřejmě byly některé solární panely poškozené, proto to sdělil, tyto rozbité panely byly zřejmě položené v nějaké stavební buňce, přiložená tabulka s textem nesouvisí. Uvedené e-maily byly zasílány M. H., což byl vedoucí technického a obchodního oddělení a nadřízený svědka. K předmětným solárním elektrárnám nic neví. Vzhledem k souvislostem mezi uvedenými e-maily a z nich plynoucího pokroku na stavbách nelze svědkovi uvěřit, že by tyto zprávy neměly souvislost se zasílanými přílohami.

23. **J.T.** jako svědek v rámci přípravného řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno) uvedl, že při výstavbě elektráren XXXXX a XXXXX pro XXXXX servis dělali díry na sloupky, nasazovali ramena na zrcadla a dělali výkopové práce pro kabeláž. Popsal, že tam za něj pracovalo asi 20 či 30 lidí, a to v říjnu, listopadu a prosinci, neví již kterého roku. Bylo to v době, kdy se začaly dělat elektrárny. Svědek zná osobu J.Z., dělal tam mistra nebo stavbyvedoucího, následně odešel pryč. K *e-mailu ze dne 26. 1. 2011* od J. Z. s přílohami uvedl, že se čekalo, až bude hotová konstrukce. Pracovalo se mezi svátky v prosinci, terénní úpravy se následně dělaly koncem ledna. Všechno fungovalo, formulace typu, že chybí dodělat například 80%, se psaly podle toho, čeho se to týkalo, čekalo se na pásy a kabely. Oni pracovali jen na těch dvou elektrárnách, jejich úsek byl hotov, což znamená, že byly hotové zemní výkopové práce, montáž konstrukcí a zrcadel, kdy zrcadla jsou solární panely. Elektrárna byla průběžně napojena na síť, oni to museli mít hotové do konce roku. V prosinci byly velké mrazy, některé dny se nedalo pracovat. V lednu a únoru dělali jen terénní úpravy. Dne 15. 2. 2011 svědka a jeho lidi požádal pan H. o provedení terénních úprav na dalším úseku, neboť viděl, že jejich úsek je v pořádku, dodělávali tedy další úsek, asi 15 dnů. Svědek se dále vyjadřoval k lístkům o placení ubytování, kdy uvedl, že tam jsou jména lidí, kteří pracovali na elektrárnách, do konce roku jim ubytování platila XXXXX, pak to platili z jejich peněz.
24. Svědek **M.T.** v přípravném řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno) vypověděl, že začali přeložkou kabelu na solární elektrárny, pak připravovali terénní úpravy, dírky na patky pro konstrukce, v lednu montovali solární talíře a v únoru dodělávali terénní úpravy, šlo o výkopy. Pracovali v areálu v Chomutově, od nich tam bylo asi 20 nebo 30 lidí. Montovali solární panely na konstrukce. O dodělání terénních úprav po Novém roce je žádal pan H., oni svůj úsek měli hotový, tehdy pomáhali v takovém spodku pod svahem v dolíku. Dle jeho názoru byla elektrárna v roce 2010 hotová, viděl namontované talíře, chybělo napojit spodky kabelů.
25. Svědek **J.V.** v přípravném řízení a v řízení před soudem vypověděl, že v roce 2010 pracoval v sekci legislativně-právní na ERÚ. Na konci roku 2010 byli přizváni odborem licencí na kontroly. Dne 23. 12. 2010 se zúčastnil spolu s kolegy P. a K. obhlídky fotovoltaických elektráren v areálu XXXXXU v Chomutově. Obhlídka proběhla na základě zjištění provedených pracovníky ERÚ dne 20. nebo 21. 12. 2010 při kontrole jiných elektráren v areálu. Tehdy bylo zjištěno, že v areálu jsou dodělávány jiné výrobny. Oznámení o obhlídce se společností zasílalo narychlo, z toho důvodu se po příjezdu do areálu nemohli k jednotlivým elektrárnám dostat. Zkoušeli to přímo v sídle společnosti XXXXX, kde mluvili se dvěma zaměstnanci, z nichž jeden byl pan Z.. Ten den kontrolovali ještě jednu elektrárnu pana Z., takže nejdříve jeli tam a pak se vrátili a do zamčeného areálu se pokusili dostat přes jinou bránu, o níž kolegové P. a K. věděli z předcházející kontroly. Na této bráně se prokázali průkazy zaměstnanců ERÚ a byli do areálu vpuštěni. V průběhu obhlídky pak byli kontrolováni ostrahou, které se rovněž prokázali, a pak

pokračovali v obhlídce. V průběhu obhlídky elektráren XXXXX a XXXXX pořizovali dokumentaci – videozáznam a fotografie. Viditelnost byla dobrá, obhlídku ukončili se setměním. Při obhlídce měli katastrální mapy, svědek předpokládá, že i revizní zprávy, možná i fotomapy. Podle katastrálních map elektrárny jednoznačně identifikovali, podle zákresu poznali, kde končí jedna a začíná druhá. Obě dvě elektrárny vypadaly stejně, ale lišily se od ostatních elektráren v areálu. Označeny nebyly. Při obhlídce viděli, že výrobná nebyla dokončena, velká část panelů nebyla propojena. Bylo vidět, že se na výrobně pracovalo, kolegové P. a K., kteří byli na kontrole několik dnů předtím, říkali, že předtím tam panely vůbec nebyly. Při obhlídce nejezdili pouze autem, ale též z něho vycházeli. Autem projížděli cestou kolem panelů, nikoliv mezi řadami. Z časových důvodů neobhlíželi panel po panelu. Svědek má za to, že videozáznam dělal pan K., byla to jeho kamera. O tom, že elektrárny mají licenci, svědek věděl, vypověděl, že v době obhlídky jejich stav nebyl v souladu s licenci a neodpovídal revizním zprávám. Licence se dává elektrárně, která je provozuschopná dle revize, dokončená. Dle svědka nebyly provozuschopné, protože minimálně nebyly propojeny. Kontrolovaly pouze pohledem, nic neměřili, zaměřovali se na NN část, což je předmětem licenčního řízení. Protože při obhlídce nebyl přítomen žadatel o licenci, záznam o kontrole se neseptoval na místě, ale z časových důvodů až dodatečně, v řádu dnů od obhlídky. Vyhotoval ho asi pan K.. Byl zaslán zúčastněným k připomínkování, vzhledem k tomu, že v průběhu obhlídky i cestou autem o zjištěných diskutovali, svědek ho podepsal bez připomínek. Kdo záznam předložil panu P., v té době šéfovi licenci, si nepamatuje, nevzpomíná si, že by on byl tou osobou. Součástí protokolu byl videozáznam, vypaloval se na CD. Svědek ho nikomu nepředkládal, protože ho nepožíval. V průběhu výpovědi před soudem byla svědkovi předložena katastrální mapa, k níž uvedl, že nedokáže určit, kudy na obhlídku vjeli, ani kudy jeli. Ví, že elektrárny objížděli. Potvrdil, že videozáznam, který natočili, se shodoval s tím, jenž mu byl přehrán při jeho výpovědi na policii, a že odpovídal tomu, co viděl na vlastní oči. Rovněž potvrdil pravost předložených protokolů o kontrole, že se shodují s jím podepsanými, a jejich obsah odpovídá tomu, co sepsali. K protokolům o prohlídce uvedl, že neví, kdy byly podány na ERÚ, jestli je tam uvedeno datum 23. 12. 2010, tak ten den se to tam zřejmě nedávalo, ale mohlo se pak na podatelně toto datum tam dát, dle něj se protokoly vyhotovily v řádech dnů po kontrole, datum na protokolu z července 2013 Ostravské pobočky si nedokáže vysvětlit. Funkce odpovědného zástupce je dle něj podmínka pro vydání licence.

26. Svědek **Z.Z.** v rámci přípravného řízení i řízení před soudem vypověděl, že v roce 2010 pracoval v ERÚ jako právník. Na konci roku 2010 bylo rozhodnuto provést místní šetření v areálu Železáren Chomutov, ve kterém bylo více elektráren. Dne 20. 12. 2010 se spolu s kolegy K. a P. zúčastnil kontroly fotovoltaických elektráren VT SUN, Zdeněk - Sun a Saša - Sun kvůli řízení o udělení licence. Kvůli rozlehlosti areálu se na obhlídce přesouvali autem. K dispozici měli katastrální mapy. Během kontroly byl pořizován zvukový a obrazový záznam. Při prohlídce jedné z kontrolovaných elektráren, na níž je doprovázelo několik osob, uviděli z kopce konstrukce bez osazených panelů, které pan K. natočil na kameru. Dozvěděli se, že konstrukce nepatří ke kontrolovaným elektrárnám, ale jedná se o jinou výrobnu. Nedostatky zjištěné kontrolou byly uvedeny v protokolech o místním šetření, které svědek dovezl do Jihlavy panu P. za účelem založení do spisu. Obrazový a zvukový záznam měl být do spisu vložen později. V souvislosti s **rozporem** ve výpovědi učiněné v přípravném řízení a před soudem, kdy v přípravném řízení po přehrání natočeného videozáznamu z kontroly uvedl, že osoba, která je doprovázela, jim sdělila, že konstrukce bez osazených panelů jsou na elektrárně patřící společnosti XXXXX, a před soudem uvedl, že si nevzpomíná, zda jim někdo říkal název, svědek vypověděl, že na konci obhlídky při kontrole elektroměrů zaznělo, že se jedná o distribuční soustavu XXXXX, díky které se elektrárny VT SUN, Saša - Sun a Zdeněk - Sun připojily k elektrizační soustavě. Po přehrání videozáznamu před soudem svědek potvrdil, že se jedná o záznam, který natočili. Byla mu předložena letecká mapa a katastrální mapa, ani na jedné z nich nebyl schopen identifikovat žádnou z elektráren. Svědek se vyjadřoval dále k podmínkám udělení licence ERÚ, oprávněnosti

provádění kontrol ze strany ERÚ dle správního řádu, postupu výstavby fotovoltaických elektráren, funkci odpovědného zástupce. Vzhledem pouze k ojedinělé nepřesnosti ve výpovědích tohoto svědka, kterou vysvětlil, je jeho výpověď zcela věrohodná.

27. Ze svědecké výpovědi **J.Z.**, která byla učiněna v rámci přípravného řízení (v řízení před soudem se souhlasem procesních stran čteno), vyplynulo, že pro společnost XXXXX servis pracoval jako technik. Uvedl, že přílohy s názvem FVE AREA SUN.doc, *e-mailu ze dne 19. 1. 2011 v 10:41* vypracovával pravděpodobně on. K příloze Nedodělky S1.doc uvedl, že bylo potřeba dodělat výkopy pro uzemnění, které bylo na povrchu a nebylo v zemi. *E-mail ze dne 26. 1. 2011 v 14:13* s přílohou Nedodělky Sandvik.docx pravděpodobně také posílal a vypracovával i přílohy, je tam podepsaný. Uvedl, že z nedodělků je evidentní, že zemní pásek byl na povrchu a nebyl zahrnutý a na některých řadách nebylo dopojení na konstrukcích. Dále vysvětlil, co znamenají formulace uvedené v seznamu nedodělků, kdy se obecně jednalo o dokončovací práce. Dle předložených e-mailů potvrdil, že tam byly nedodělky spočívající v dokopání výkopů, dokopání výkopů k tyčím, ke string boxům, zahrnutí výkopů, dodělání doměrků. Na dotaz svědek sdělil, že bez uzemnění konstrukce není výrobní elektrárny vhodná pro bezpečný provoz zařízení. K dokumentu nadepsanému Nedodělky Sandvik S2 uvedl svědek, že nedodělky byly stejné jako u první přílohy. Potvrdil, že *e-mail ze dne 28. 1. 2011 v 11:50* obsahující aktualizovaný soupis nedodělků posílal rovněž on, kdo vypracoval přílohy tohoto e-mailu, neví. Na dotaz, zda J.T. prováděl práce na elektrárnách XXXXX a XXXXX ještě v roce 2011, svědek uvedl, že neví, je pravděpodobné, že ano, měl dle předložených e-mailů nedodělky a odstraňoval je. Nepracoval sám, měl pracovníky z firmy na výkopové práce a zemní práce, dělali i vlastní montáž panelů. K předloženým e-mailům se svědek více, než je uvedeno, nedokázal již vyjádřit. Nedokáže se vyjádřit, zda v době kontrol stavení elektrárny byly v provozu.
28. Svědci **L.D., R.M., M.S., M.H., T.S.** využili svého zákonného práva a k věci nevyprávěli z důvodu možnosti způsobit si trestní stíhání.
29. Znalecký posudek vypracovaný **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, znalkyní MUDr. Janou Vostatkovou se týkal duševního stavu **obžalovaného V.Č.** Znalkyně deklarovala, že obžalovaný v době spáchání činu netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, tedy psychózou ani jinou závažnou duševní poruchou. Trpěl neurotickými duševními obtížemi, zejména stavy úzkosti, poruchami nálad a vegetativními somatickými příznaky v rámci panických atak a úzkostně depresivní poruchy, kdy ohledně úzkostně depresivní poruchy dochází na pravidelné ambulantní psychiatrické kontroly, je medikován antidepresivy a jeho stav je hodnocen jako stabilizovaný. Obžalovaný byl v době spáchání trestného činu schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a byl schopen své jednání ovládat, rozpoznávací a ovládací schopnosti u něj nebyly ani sníženy. Je schopen chápat smysl trestního řízení.
30. Ze znaleckého posudku, který vypracovala **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, znalkyně MUDr. Monika Cendelínová, byl zjištěn duševní stav **obžalovaného J.K.** Posuzovaný netrpí žádnou závažnou duševní poruchou. Trpí méně závažnou duševní poruchou, a to poruchami přizpůsobení, smíšenou úzkostnou a depresivní reakcí. Jedná se o poruchu, která vznikla v souvislosti se současným trestním řízením. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení a je schopen účasti na něm. Znalkyně nad rámec otázek položených v zadání znaleckého posudku poznamenala, že vzhledem k sebevražedným tendencím, které obžalovaný vykazuje, je vhodné v případě uvalení vazby či výkonu trestu aktuálně vyhodnotit duševní stav psychiatrem, neboť může nastat potřeba vykonávat část eventuálního trestu na psychiatrickém oddělení.
31. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma a jeho doplňku** vypracovaného znaleckým ústavem – Odborem kriminalistické techniky a expertiz

Policie České republiky Krajské ředitelství policie Královehradeckého kraje bylo zjištěno, že podpisy obžalovaného J.B. na revizní zprávě č. 009-10-V/B vypracované dne 19. 11. 2010, č. 010-10-V/B vypracované dne 19. 11. 2010, obžalovaného S.H. na revizní zprávě č. 023-10-V/H vypracované dne 2. 11. 2010, č. 024-10-V/H vypracované dne 2. 11. 2010, obžalovaného A.K. na revizní zprávě 009-10-V/B vypracované dne 19. 11. 2010, č. 010-10-V/B vypracované dne 19. 11. 2010, č. 023-10-V/H vypracované dne 2. 11. 2010, č. 024-10-V/H vypracované dne 2. 11. 2010, č. REA 145/2010 ze dne 24. 10. 2010 a č. REA 144/2010 ze dne 2. 11. 2010, obžalovaného V.Č. na revizní zprávě REA 145/2010 ze dne 24. 10. 2010, č. REA 144/2010 ze dne 2. 11. 2010 jsou jejich podpisy pravými. Znalecký posudek obsahuje materiály, ze kterých bylo vycházeno – sporný materiál, srovnávací materiál, kdy sporné podpisy byly označeny za zpracovatelné, byla popsána analýza, komparace a proměření sporných podpisů se srovnávacím materiálem se stanovením kategorických závěrů o pravosti všech sporných podpisů. Znalecký posudek přímo obsahuje konkrétní příklady rozborů jednotlivých podpisů, stanovení identifikačně významných shodných znaků s objasněním kategorických závěrů o pravosti sporných podpisů. Jsou uvedeny dále použité metody, měřidla a zařízení. Doplněk ke znaleckému posudku byl vypracován z důvodu, že při prvním znaleckém posudku se znalecký ústav zaměřil na zkoumání sporných podpisů jen u revizních zpráv č. 009-10-V/B, 023-10-V/H, REA 145/2010.

32. **Ze znaleckého posudku č. 46-1/2016 vypracovaného znalcem Ing. Bc. Filipem Zaňkou z oboru kybernetika** bylo zjištěno, které podklady mu byly doloženy ke zpracování a jakým postupem vyhledával el. **soubory** obsahující dokumenty, fotografie, e-mailovou poštu a historii on-line chatové komunikace osob J.B., V.Č., M. H., J.H., J.J., A.K., J.K., J.N., F.Š., B.U. **ze serveru spol. XXXXX servis** a vybral soubory obsahující klíčová slova FVE AREA SUN, FVE SUN VIK2, revizní zpráva, předávací protokol, stavební a montážní deník, kontrolní dny, solární panely, solární moduly, ERÚ, P.B., L.D., I.F., S.H., J.J., V.K., M.K., R.M., A.P., L.P. P.S., M.S., M.Z., Magistrát města Chomutov, kdy je uvedeno kolik souborů a jaké takové soubory znalec našel a přílohou znaleckého posudku jsou listiny – vytištěné soubory a e-mailová komunikace.
33. **Ze znaleckého posudku č. 49-1/2016 vypracovaného znalcem Ing. Bc. Filipem Zaňkou z oboru kybernetika** bylo zjištěno, které podklady mu byly doloženy ke zpracování a jakým postupem vyhledával el. **soubory** obsahující dokumenty, fotografie, e-mailovou poštu a historii on-line chatové komunikace osob J.B., V.Č., M.H., V.J., J.J., A.K., J.K., J.N., T.S., F.Š., J.Z., R.T., J.T., XXXXX ze **serveru spol. XXXXX servis** a prohledal a vybíral soubory obsahující klíčová slova FVE Složiště, FTVA Alfa, A2, revizní zpráva, J.B., S.H., předávací protokol, stavební a montážní deník, kontrolní dny, solární panely, solární moduly, ERÚ, T. S., P.S., M.S., Magistrát města Chomutov, kdy je uvedeno kolik souborů a jaké takové soubory našel, a přílohou znaleckého posudku jsou listiny – vytištěné soubory a e-mailová komunikace.
34. **Ve věci byly provedeny následující listinné důkazy, kamerové záznamy.**
35. **Z trestního oznámení** ze dne 20. 11. 2013 bylo zjištěno, že bylo podáno ERÚ na neznámého pachatele, který v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch velkého rozsahu neoprávněně získal licenci jako společnost FVE AREA SUN. Přílohu trestního oznámení tvořil výpis zjištěných skutečností k jednotlivým dokumentům v licenčním spisu č.j. 14051/2010-ERÚ. **(Svazek 1)**
36. **Z revizní zprávy č. 023-10-V/H vyhotovené dne 2. 11. 2010** revizním technikem **S.H.**, s předmětem a místem revize XXXXX, PŠČ 430 01 Chomutov, Tovární 5534, revize: Kabeláž 22 kV pro vyvedení výkonu XXXXX umístěné na parcele č. 2085/11, 2085/17, 2085/13, 2085/14, 2085/19, 2085/27, 2085/30, 2085/31, 2085/34 v katastrálním území Chomutov I o předpokládaném výkonu 1,363 MWp bylo zjištěno, že byla dne 3. 11. 2010 **převzata A.K.** Na

straně 2, čl. I je uvedeno, že předmětem výchozí revize je **instalace a připojení VN kabelu 22kV pro vyvedení výkonu** mezi rozvodnou RST FVE 1250/22/PE-D z pole č. R1.1 do rozvodny R6.17, do vn rozvaděče RV3, čl. III obsahuje text: „Prohlídka: Prohlídkou bylo zjištěno, že **revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem** pro tato zařízení. Prohlídka zařízení byla provedena v souladu s ČSN 33 2000-6 čl. 61.2.“, na téže straně v čl. VII.: „Použité vodiče a jejich uložení: Použité kabely: 22-AXEKVCEY 1x240+1x25, **kabeláž je uložena v zemi.**“ Ve spisovém materiálu se dále nachází revizní zpráva stejného čísla se stejnými výše uvedenými formulacemi, datovaná dnem vyhotovení **21. 12. 2010** (revize provedena dne 20. 12. 2010) **a dnem převzetí 22. 12. 2010**, která se od předchozí liší **v délce kabelku a stavu měření. Z revizní zprávy č. 024-10-V/H vyhotovené dne 2. 11. 2010** revizním technikem **S.H.**, s předmětem a místem revize XXXXX Ostrava, Mariánské Hory, PSČ 709 00, 28. října 438/219, revize: Kabeláž 22kV pro vyvedení výkonu XXXXX umístěné na parcele č. 2085/20 v katastrálním území Chomutov I o předpokládaném výkonu 1,5886 MWp je zjištěno, že byla dne 3. 11. 2010 **převzata A.K.** Na straně 2, čl. I obsahuje sdělení, že předmětem výchozí revize je **instalace a připojení VN kabelu 22kV pro vyvedení výkonu** mezi rozvodnou RST FVE 1250/22/PE-I z pole č. R1.1 do rozvodny RST FVE 1250/22/PE-D do pole č. R1.2, čl. III obsahuje: Prohlídka: "Prohlídkou bylo zjištěno, že **revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem** pro tato zařízení. Prohlídka zařízení byla provedena v souladu s ČSN 33 2000-6 čl. 61.2“ Dále na téže straně v čl. VII. je uvedeno: Použité vodiče a jejich uložení: "Použité kabely: 22-AXEKVCEY 1x240+1x25, **kabeláž je uložena v zemi.**" Ve spisovém materiálu se dále nachází revizní zpráva **ze dne 21. 12. 2010** (revize provedena dne 20. 12. 2010), bez podpisu a převzetí, stejného čísla se stejnými výše uvedenými formulacemi, která se od předchozí liší **v délce kabelku a stavu měření. Z protokolů o zkoušce VN kabelů XXXXXč. 29/10** ze dne 20. 12. 2010, XXXXXč. 30/10 ze dne 20. 12. 2010 bez podpisu je zjištěno, že tyto předložil obžalovaný S.H. společně s revizními zprávami vypracovanými dne 21. 12. 2010, a jaké obsahují údaje.

37. **Z e-mailové komunikace mezi zaměstnanci společnosti XXXXX servis P.S. a M.H.** bylo zjištěno, že dne **4. 1. 2011** v 10:49 hod. P.S. odeslal M.H. e-mail s přílohami AREA SUN inventura.xls a SUN VIK 2 inventura.xls. Přílohy e-mailu obsahovaly tabulky s počty rámců v jednotlivých řadách a kategoriemi „rámy plán, rámy skutečně, rámy chybí“ a počty panelů v jednotlivých řadách a kategoriemi „panely plán, panely skutečně a chybí namontovat“. Celkově na XXXXX chybělo namontovat 244 panelů a na XXXXX chybělo namontovat 388 panelů. Dne **5. 1. 2011** v 8:26 hod. odeslal P.S. M.H. e-mail s informací že v buňce leží 8 poškozených panelů a přílohou AREA SUN inventura.xls, kdy tato obsahuje tabulku s totožnými čísly jako v přílohové tabulce předchozího e-mailu. Dne **12. 1. 2011** v 7:44 hod. odeslal P.S. M.H. e-mail s přílohami AREA SUN inventura.xls a SUN VIK 2 inventura.xls. V přílohových tabulkách došlo ke změnám ve smyslu, že číslo panelů, které u obou elektráren v jednotlivých řadách chybí namontovat, se snížilo, u XXXXX chybělo 128 panelů a u XXXXX chybělo 180 panelů, u tabulky, která se váže k elektrárně XXXXX přibyla poznámka o počtu panelů poškozených, vadných a připravených k montáži na poli. **Z e-mailové komunikace mezi zaměstnancem společnosti XXXXX F.P. a adresáty D.Z., P.H., A.K. a J.J. ze dne 29. 12. 2010** ve 13:13 hod. bylo zjištěno, že odesílatel zasílá sdělení ohledně elektráren A1, C1, A2, a že kontroly na S1 a S2 se dokončují a budou zaslány, na první pohled nejsou a nebyly C1, A1 a S2 propojeny v některých řadách stringy, na koncích visí volné dráty, to nejvíce může vizuálně poutat pozornost kontroly, kiosky na S1 se oživuje, S2 a A2 si vzal na starost K., dnes provedli prohlídku a soupis sami, z důvodů závějí sněhu se nedalo ke všem string boxům dostat, bez kooperace s K., resp. člověkem z První Elektro nelze provádět otevření a kontroly kiosků. V 14.47 hod. obsahuje e-mail sdělení, že odesílatel zasílá kontroly S1 a S2, kiosky S1 je v provozu, zítra pokračování kontrol a sdělení, že ERÚ přijde na kontrolu v pátek 31. 12. 2010. E-mail

obsahuje přílohu s ručně psaným soupisem, co je v konkrétních řadách nepřipojeno, nepropojeno, co chybí dne 29. 12. 2010, týká se AREA SUN a SUN VIK 2. V odpovědi **ze dne 29. 12. 2010** ve 14:55 hod. žádá uživatel e-mailu s adresou danulka@partner.cz o propojení visících kabelů naoko s tím, že takto naoko propojené kabely by byly opáskovány a tím označeny pro pozdější demontáž. Dne **30. 12. 2010** v 15:04 hod. zasílá F.P.stejným adresátům, jako předtím v příloze aktualizovaný přehled montážních prací na AREA SUN a SUN VIK 2, a sděluje činnosti na A1, A2, S1, S2 s tím, že dle sdělení A.K. je funkčních cca 70% string boxů, jsou problémy se softwarem v kioscích. Z **e-mailové komunikace mezi zaměstnanci společnosti XXXXX servis J.Z. a M.H.** bylo zjištěno, že dne **19. 1. 2011** v 10:41 hod. J.Z. odeslal M. H. e-mail s přílohami FVE AREA SUN.doc a Nedodělky S1.doc obsahující soupis nedodělků „Nedodělky na Sandvik S1“, kdy tyto se týkaly výkopů, konstrukcí a panelů, přiložena byla rovněž fotodokumentace s nezahrnutými kabely v zemi. Dne **26. 1. 2011** ve 14:13 hod. zasílá tentýž odesílatel stejnému adresátovi aktualizovaný soupis a tabulku nedodělků Sandvik 1 a Sandvik 2. Mimo jiné je zde uvedeno, že v některých případech je potřeba provést uzemnění a dopojení na konstrukci, nejvíce nedodělků se týká uzemnění a kabelů - výkopů a zahrnutí výkopů. Dne **28. 1. 2011** v 11:50 je mezi stejným odesílatelem a adresátem zaslán další aktualizovaný soupis nedodělků s komentářem, že je odstraněno zanedbatelné množství nedodělků a předávací protokoly o předání a převzetí prací - výstavby elektráren XXXXXa XXXXXmezi J.T.(předávající) a společností XXXXX servis (přebírající), datované dnem 26. 1. 2011. V **e-mailu** napsaném **I.S.**, zaměstnankyní společnosti XXXXX servis **adresátům M.H., R.H., V.Č., T.S., M.Š. a P.V.** dne **14. 12. 2010** ve 13:52 hod. byl jako příloha zaslán zápis z kontrolního dne výstavby fotovoltaické elektrárny Sandvik 1, Sandvik 2 konaného 14. 12. 2010. Zde je uvedena informace o pracích, které je nutné dokončit, mimo jiné je zde informace o počtech nenamontovaných panelů – 5 000 ks na Sandvik 2, o chybějících kioscích na obě elektrárny (1 na Sandvik 1 a 2 na Sandvik 2), o chybějících doměrcích na Sandvik 1 a datum dalšího kontrolního dne je zde stanoveno na 21. 12. 2010. **(Svazek 2)**

38. Z **příjmových pokladních dokladů** vystavených na jméno J.T.s daty 26. 1. 2011, 15. 2. 2011 a 23. 3. 2011 a **kopie zápisu z knihy ubytovaných** od 15. 10. 2010 do 1. 4. 2011 (nejčtenější ubytování je zjištěno v lednu, únoru, březnu 2011) byli zjištěni pracovníci, kteří působili na výstavbě předmětných fotovoltaických elektráren. Z **objednávky montážních prací** zaslané **společností XXXXX servis V.B.** dne 8. 12. 2010 a **faktury** vystavené 7. 1. 2011 je zřejmé, že objednána a fakturována byla montáž ocelových konstrukcí a fotovoltaických panelů na výstavbě XXXXX, kdy z předávacího protokolu plyne, že fakturované práce probíhaly od 8. 12. 2010 do 27. 1. 2011. Popis oblasti umístění předmětných fotovoltaických elektráren je zjištěn z **leteckého snímku.** **(Svazek 3)**
39. **Úřední záznam PČR** ze dne 18. 3. 2015 obsahuje sdělení, že v tento den předal R.K. policejnímu orgánu **DVD** záznamy z kontrol ERÚ v areálu VT Chomutov. **Záznamy byly přehrány k důkazu.** Na záznamu ze dne **20. 12. 2012** dokumentujícím elektrárny Saša - Sun a Zdeněk - Sun je i záběr na elektrárnu SUN VIK 2, na kterém je vidět, že zde právě probíhají montážní práce konstrukcí na solární panely a solárních panelů, kdy je osazen minimální počet solárních panelů, pracuje se i na montážích konstrukcí. Zhotovitelé tohoto záznamu při něm uvádějí, že se nejedná o jimi kontrolované elektrárny, ale jedná se o elektrárnu společnosti XXXXX S2, je činěn záběr na tuto elektrárnu shora do rokliny. Na záznamu označeném SUN VIK 2, AREA SUN **23. 12. 2010** je vizuálně zadokumentován stav uvedených elektráren k příslušnému dni. Ze záznamu je patrné, že na elektrárnách probíhaly zemní práce, nejsou zahrnuty všechny kabely, některé kabely nejsou nijak ukončeny, nebyly osazeny všechny solární panely, mezi řadami se nachází materiál včetně kovových konstrukcí, solárních panelů, nejsou propojeny všechny panely. Zhotovitelé uvedeného záznamu dokumentovali stav elektrárny při jízdě v automobilu po cestách při kraji těchto elektráren s uváděním míst, kde se nacházejí, kdy rozlišili orientačně hranici obou elektráren, dále také při výstupu z automobilu, záznam obsahuje

pohled na část elektrárny SUN VIK 2 v roklině, k němuž zhotovitelé záznamu přímo uvádějí, že tuto část viděli dne 20. 12. 2010. Záznam zachycuje dále kontrolu pracovníků ERÚ ostrahou objektu, kdy se pracovníci ERÚ legitimovali a následně jim bylo umožněno pokračovat v obhlídce. Z **protokolů o zajištění důkazů ohledáním věcí nemovitých**, bylo zjištěno, že obsahovaly písemné zadokumentování uvedených kontrolních zjištění u XXXXXa XXXXXpracovníky ERÚ ze dne 23. 12. 2010, kdy je učiněn u obou elektráren závěr, že probíhají zemní práce, jsou osazovány panely, v některých částech nejsou nainstalovány měniče, na většině plochy nejsou propojeny panely a měniče, z důvodu klimatických podmínek nebyly zkontrolovány všechny panely a střídače, FVE neodpovídají revizním zprávám a nejsou v této podobě schopny provozu. **Sdělení ERÚ** ze dne 31. 3. 2015 dokumentuje zaslání CD s **videozáznamem a souborem fotografií**, kdy tyto soubory byly nalezeny na elektronickém úložišti dat sdíleného adresáře ERÚ Praha, nebyly však v papírové ani elektronické podobě součástí žádného spisu, lze usuzovat, že videozáznam je pořízen ze stavby XXXXXa fotografie pocházejí ze stavby elektrárny SUN VIK 2, nelze to však konstatovat s určitostí, navíc z uvedených fotografií nejsou zřejmé nedostatky ve smyslu nedokončenosti a jsou zde nesrovnalosti v datech, kdy měly být záznamy pořízeny. Katastrální úřad pro Ústecký kraj – Katastrální pracoviště Chomutov poskytl **výpisy z katastru nemovitostí** a další informace týkající se vlastnických práv společnosti XXXXXk nemovitému majetku. Doložena byla kupní smlouva na pozemky mezi společností Ivančice property, a.s. a XXXXXs datem 19. 10. 2010 a návrh na vklad kupní smlouvy na převod nemovitostí ze dne 18. 10. 2010, bylo však sděleno, že k datu 1. 11. 2010 nebyl subjekt XXXXXještě evidován jako vlastník nemovitostí. Vlastnictví a jiná práva k nemovitostem jsou zřejmá až z výpisů z katastru nemovitostí datovaných ke dni 31. 12. 2010. Z kopií materiálů **ze spisu Magistrátu města Chomutov k XXXXX** bylo zjištěno, že jeho obsah tvořily dokumenty s geodetickým zaměřením, zpráva o revizi elektrické instalace vypracovaná 15. 2. 2011 V.Č., zpráva o výchozí revizi kabeláže pro vyvedení výkonu FVE č. 023-10-V/H vypracovaná 21. 12. 2010 S.H. a ze dne 2. 11. 2010 vypracovaná S.H., zpráva o výchozí revizi DC rozvodů č. 009-10-V/B vypracovaná 19. 11. 2010 J.B. a ze dne 2. 11. 2010 vypracovaná J.B. (zde je datum doplněno ručně, byť v obsahu revize je datum provedení revize uveden den 18. 11. 2010) a další dokumenty týkající se kontrol a revizí hromosvodů, únikového osvětlení, VN kabelu, hasicího přístroje. Dále je součástí prohlášení zhotovitelé společnosti XXXXX – strojírenství, s.r.o. o shodě zhotoveného díla – nosných konstrukcí s technickou dokumentací a příslušnými normami ČSN, prohlášení společnosti XXXXX servis o shodě s požadavky územního souhlasu, stavebního povolení, žádosti o povolení změny stavby před dokončením a žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, prohlášení výrobce První Elektro o jakosti, kompletnosti a bezpečnosti rozvaděčů, protokoly o určení vnějších vlivů vypracované odbornou komisí, vyhodnocení zkušebního provozu stavby, doklady k likvidaci odpadů, předávací protokol mezi společnostmi XXXXX servis a XXXXX na hotové dílo, souhlas společnosti ČEPS, a.s. zajišťující provoz elektroenergetické přenosové soustavy s kolaudací, technická zpráva a požárně bezpečnostní řešení vypracované společností XXXXX servis a dokumentace skutečného provedení stavby, projekt pro stavební povolení včetně rozhodnutí příslušného orgánu a doložených podkladů, doklady a rozhodnutí v řízení o kolaudačním souhlasu, zkušebním provozu, včetně uvedení dat, ze kdy doklady pocházejí, část stavebního deníku z 10., 11. 11. 2010. **(Svazek 5)**

40. Dále bylo zjištěno, že dne 21. 8. 2013 ERÚ podalo **trestní oznámení** na neznámého pachatele, který v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch velkého rozsahu získal neoprávněně licenci pro společnost XXXXX. Přílohu trestního oznámení tvoří výpis zjištěných skutečností k jednotlivým dokumentům v licenčním spisu č.j. 13853/2010-ERÚ. Z **žaloby** Nejvyššího státního zástupce ke Krajskému soudu v Brně je zjištěno, že byla podána proti žalovanému ERÚ dne 7. 11. 2013 proti rozhodnutí ze dne 26. 11. 2010, 13853-5/2010-ERÚ, zúčastněnou osobou je XXXXX. **Sdělení ERÚ** ze dne 13. 11. 2013 obsahuje informaci, že v licenčním spise týkajícím

se společností XXXXX chybí foto a videodokumentace, navzdory tomu, že protokol o provedené kontrole na místě obsahuje informaci, že byla pořízena. **(Svazek 6)**

41. Z **faktur** vystavených společností XXXXX jako dodavatelem společností XXXXX jako odběrateli byla zjištěna fakturovaná smluvní výkupní cena elektřiny za leden 2011 ve výši 332 394 Kč s DPH a za březen 2011 ve výši 599 793 Kč s DPH. Katastrální úřad pro Ústecký kraj – Katastrální, pracoviště Chomutov poskytl **výpisy z katastru nemovitostí** a další informace týkající se vlastnických práv společností XXXXX k nemovitému majetku. Doložena byla kupní smlouva na pozemky mezi společností Ivančice property, a.s. a XXXXXs datem 19. 10. 2010 a návrh na vklad kupní smlouvy na převod nemovitostí ze dne 19. 10. 2010. Společnost XXXXX byla jako vlastníkem nemovitostí, které byly předmětem převodu, evidována k datu 1. 11. 2010. Z **materiálů ze spisu Magistrátu města Chomutov k XXXXX**, které byly policii zaslány v kopiích bylo zjištěno, že jeho obsah tvoří dokumenty s geodetickým zaměřením, zpráva o revizi elektrické instalace vypracovaná 2. 11. 2010 V.Č., zpráva o výchozí revizi kabeláže pro vyvedení výkonu FVE č. 024-10-V/H vypracovaná 2. 11. 2010 S.H. a převzatá 3. 11. 2010 A.K., zpráva o výchozí revizi DC rozvodů č. 010-10-V/B vypracovaná 2. 11. 2010 J.B. a převzatá téhož dne A.K. (data jsou uvedena ručně, ve strojově vyhotovené části je uvedeno datum revize 18. 11. 2010). Součástí spisu byly dále smlouvy mezi společností XXXXX jako stavebníkem a vlastníky pozemků, dokumentace společnosti XXXXX servis ke kolaudačnímu řízení (geodetická zaměření, zprávy o revizích, protokoly o zkouškách, vyhodnocení zkušebního provozu), technická zpráva, požárně bezpečnostní řešení a dokumentace skutečného provedení stavby zpracovaná společností XXXXX servis, předávací protokol prací mezi společnostmi XXXXX servis a XXXXX, projektová dokumentace vytvořená společností První Elektro. Součástí magistrátního spisu byly dále dokumenty, které se vázaly k vydání kolaudačního souhlasu – žádost společnosti XXXXX o povolení prozatímního užívání stavby ke zkušebnímu provozu, rozhodnutí Magistrátu města Chomutov, kterým bylo uloženo, že kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení zkušebního provozu, vyhodnocení zkušebního provozu, stanovisko Krajské hygienické stanice, protokol ve věci závěrečné kontrolní prohlídky ze dne 24. 2. 2011 a kolaudační souhlas vydaný 25. 2. 2011, žádost o povolení prozatímního užívání části stavby ke zkušebnímu provozu s jedním listem stavebního deníku (ze dne 10., 11. 11. 2010) a vyjádřením stavebního úřadu k rozdělení stavby na dvě části, dohoda o převodu práv a povinností ze stavebního povolení. Z **kopíí účetních dokladů společnosti OTE**, a.s. (dále jen OTE) vydávaných měsíčně v období 13. 2. 2013 – 13. 1. 2015 byly zjištěny částky, které byly společností OTE společnosti XXXXX v uvedeném období vyplaceny na podporách. Dále OTE ve **sdělení** objasňuje způsob podpory výrobnám se slunečním zdrojem. **(Svazek 7)**
42. Ve **výpisu z peněžního deníku** předloženém J.T. byla zjištěna částka 222 000 Kč fakturovaná dne 13. 12. 2010 společností XXXXX servis. V **kopiích katastrálních map** svědci R.K. a P.P. vyznačili v areálu VT Chomutov místo kontroly ostrahou, směr jejich příjezdu v rámci kontroly dne 23. 12. 2010 a místa, odkud byly pořizovány záběry FVE ve dnech 20. 12. 2010 a 23. 12. 2010. **(Svazek 8)**
43. V **dokladech ERÚ týkajících se cestovních náhrad** je zadokumentováno, že kontroly FVE v areálu VT Chomutov se dne 20. 12. 2010 účastnili zaměstnanci R.K., P.P. a Z.Z. a dne 23. 12. 2010 zaměstnanci R.K., P.P. a J.V.. Součástí spisového materiálu je dále **dokumentace smluvních vztahů mezi společnostmi XXXXX a XXXXX servis**, a to **smlouva o dílo** č. 10Z/031/001/11 ze dne 22. 10. 2010, dodatek č. 1 k této smlouvě ze dne 31. 10. 2010, kde došlo ke změně v předmětu a ceně díla, dodatek č. 2 ze dne 3. 11. 2010, kde došlo ke změně v předmětu díla, termínu smlouvy a platebních podmínkách, a **předávací protokol ze dne 25. 11. 2010** – obsah tohoto předávacího protokolu je uveden v listinných důkazech z přílohy č. 4. **Dokumentace smluvních vztahů mezi společnostmi XXXXX a XXXXX servis** obsahuje **smlouvu o dílo** č. 10Z/030/001/11 ze dne 21. 10. 2010 s přílohou, dodatek č. 1 k této smlouvě

ze dne 8. 11. 2010, kde došlo ke změně v předmětu smlouvy, termínu, ceny a platebních podmínek, a **předávací protokol ze dne 22. 11. 2010** - obsah tohoto předávacího protokolu je uveden v listinných důkazech z přílohy č. 5. **Příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků** č.j. 70 Nt 1699/2011 ze dne 14. 10. 2011 se vztahuje k sídlu společnosti XXXXX servis na adrese Dukelská 5779, Chomutov. **Protokol** ze dne 1. 11. 2011 dokumentuje, že téhož dne byla prohlídka za přítomnosti A.K. provedena, je zde uveden seznam věcí, které byly při prohlídce vydány (servery, flash disky, notebooky, písemnosti). Ze **sdělení ERÚ** je zjištěno, že o zrušení licence pro XXXXX rozhodl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 19. 6. 2015, sp. zn. 62A 97/2013, rozsudek nabyl právní moci dne 3. 12. 2015. Dle **sdělení** obžalované XXXXX ze dne 2. 2. 2013 a obžalované XXXXX ze dne 22. 1. 2016, XXXXX servis ze dne 5. 2. 2016 stavební, montážní deníky nemají k dispozici, tyto nedohledali. **(Svazek 9)**

44. **Materiály poskytnuté společností První Elektro** obsahují **zprávu o výchozí revizi č. 003-10-V/H na kompaktní rozvodnu FVE RTS 1250/22/PE** vypracovanou S.H. dne 6. 12. 2010, **zprávu o provedení výchozí revize č. 009-10-V/B** vypracovanou dne 19. 11. 2010 J.B. na DC rozvody pro S1 FVE AREA SUN, **zprávu o provedení výchozí revize č. 010-10-V/B** vypracovanou dne 19. 11. 2010 J.B. na DC rozvody pro S2 XXXXX. Zpráva o provedení výchozí revize č. **023-10-V/H** byla společností První Elektro předložena s datem vypracování revize 21. 12. 2010 S.H., týká se kabeláže 22kV pro vyvedení výkonu FVE AREA SUN. Zpráva o provedení výchozí revize č. **024-10-V/H** byla rovněž vypracována 21. 12. 2010 S.H., týká se kabeláže 22kV pro vyvedení výkonu XXXXX. Všechny tyto zprávy byly doloženy ve formě výtisků vyplněných formulářů revizních zpráv, nikoli ve formě originálu s podpisy. Společnost První Elektro uvedla ve **sdělení** pro policii, že veškeré činnosti pro objednatele XXXXX servis byly prováděny na základě objednatelem odsouhlasené nabídky č. Nab-2010-00396 ze dne 25. 11. 2010 a tento doklad doložila. Dále byly doloženy faktury č. 0110000350, 0110000348 a 0110000343 dodavatele První Elektro a odběratele XXXXX servis na materiál a služby, všechny řádně uhrazeny. Dle dvou **dokladů o předání** dne 18. 12. 2010 došlo k převzetí rozvoden RTS FVE 1250/22PE S1 – 1ks a RTS FVE 1250/22PE S2 – 1 ks mezi První elektro a XXXXX servis s uvedením, které části nebyly dodány. Dále První elektro uvedla, že výchozí revizní zprávy 023-10-V/H a 024-10-V/H vypracované jejich zaměstnancem S.H. a č. 009-10-V/B a 010-10-V/B vypracované J.B. byly předány A.K. nejpozději do 31. 12. 2010. **Materiály poskytnuté obžalovaným J.B.** obsahovaly revizní zprávy, které vyhotovil v roce 2010, přičemž znění revizních zpráv č. 009-10-V/B a č. 010-10-V/B bylo totožné jako u revizních zpráv dodaných společností První Elektro a dále byly předloženy revizní zprávy č. 001-10-V/B až 003-10-V/B, 007-10-V/B až 008-10-V/B, 0012-10-V/B. **Společnost Koskord, s.r.o.** poskytla **seznam zaměstnanců – strážných**, kteří hlídali v objektu VTŽ Chomutov a smlouvu se společností XXXXX servis na ostrahu stavěných fotovoltaických elektráren. **(Svazek 10)**

45. **Zpráva Českého hydrometeorologického úřadu** ze dne 6. 10. 2016 dokumentuje údaje o počasí v Chomutově v období 1. 11. 2010 - 28. 2. 2011 dle záznamů meteorologických stanic, dle kterých v uvedeném období převážně sněžilo, přšelo. **P.B.– XXXXX** doložil **smlouvy o dílo** s místem plnění FVE S1 AREA SUN a FVE S2 z 12. 9. 2010 a **faktury za elektromontážní práce** vystavené společnosti XXXXX servis. Faktura č. 20100089 byla vystavena dne 14. 1. 2011, faktura č. 20100090 byla vystavena dne 14. 2. 2011. **Znalecký posudek ČVUT v Praze**, Laboratoře diagnostiky fotovoltaických systémů ČVUT v Praze vypracovaný na základě objednávky ERÚ prof. Ing. Vítězslavem Bendou, CSc. a Ing. Pavlem Hrzinou, Ph.D. v jiné věci odpovídá na otázky týkající se elektrotechnických aspektů provozu fotovoltaických elektráren, a to i obecně. V posudku je popsáno, které části fotovoltaické elektrárny podléhají revizi, kdy se posuzuje bezpečnost, je uvedeno, že revizi podléhá mimo jiné způsob zapojení fotovoltaických panelů do obvodu elektrárny. Zkušební provoz, který slouží k ověření technických parametrů prováděné stavby, lze zahájit jen v případě, že jsou dokončeny všechny části stavby nutné k bezpečnému provozu zařízení. Opravy a odstraňování nedostatků během zkušebního provozu

nemají vliv na řádnost provedení výchozí revize, pokud však znamenají podstatnější zásah a mohou mít vliv na bezpečnost instalace, je třeba provést další revizi po ukončení nutných oprav. Lze konstatovat, že další revizi je nutno vykonat vždy, kdy dochází ke změně oproti projektové dokumentaci. Zvýšením počtu panelů v již realizovaném stringu fotovoltaické elektrárny jsou změněny provozní parametry a tato změna má dopad na celý další řetězec, právě souhrnný výkon panelů instalovaných na fotovoltaické elektrárně a je navíc jedním z parametrů uváděných v povolovací dokumentaci a ověřovaných výchozí revizí. Revizní zpráva prokazuje bezpečnost provozu revidovaného systému, a pokud existují dílčí revizní zprávy, může se celková výchozí revize, která má ověřit funkčnost a bezpečnost elektrárny jako celku, na tyto revizní zprávy odkazovat. Znalci dále odkázali na zákonné a podzákonné prameny pro vedení provozního a stavebního deníku u fotovoltaických zdrojů. Dále konstatovali, že pokud existuje více revizních zpráv zabývajících se shodným předmětem revize, za platnou je považována revizní zpráva poslední. Za správnost uvedených údajů ručí podepsaný revizní technik. Na dotaz, do jaké míry musí být fotovoltaická elektrárna stavebně dokončená, aby bylo možné zpracovat revizní zprávu, která bude řádně dokládat bezpečnost jejího provozu, znalci uvedli, že stavebně musí být dokončeny veškeré součásti stavby, které přímo souvisí s elektrickou bezpečností zařízení, tedy veškerá elektroinstalace včetně krytů a popisků, finální uložení vodičů, dokončená montáž přístrojů. Obecně lze tolerovat pouze nedokončení těch částí stavby, které přímo či nepřímo nesouvisí s elektrickou částí fotovoltaické elektrárny, tedy například osetí ploch, parkové a některé terénní úpravy. V případě fotovoltaických panelů je nutné doložit zapojení všech panelů do elektrického obvodu a doložit funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů. Lze tedy konstatovat, že bez finálně instalovaných fotovoltaických panelů nelze určitě dokončit část revize týkající se stejnosměrné části obvodu fotovoltaické elektrárny. Po dokončení výměny fotovoltaických panelů by měla následovat prohlídka a záznam o provedených pracích. Pokud je výroba v provozu jen částečně, uvedená skutečnost musí být popsána v revizní zprávě týkající se části dokončené výroby, dále je potřeba získat doklady k povolení předčasného provozu zařízení ze strany stavebního úřadu a povolení ke zkušebnímu provozu – dodávce energie do rozvodné soustavy. Vždy je nutno dokladovat, jak je zajištěna bezpečnost provozované části a jakým způsobem jsou identifikovány části pod napětím v nedokončených částech. Na dotaz, zda je z pohledu bezpečnosti provozu možné vytykat neuložení kabeláže do země dle příslušné normy ČSN 33 2000 v případě, že podmínky nedovolují provést výkopy, znalci uvedli, že v případě uložení kabeláže je potřeba se řídit platnými normami, uložení musí splňovat podmínky dostatečné ochrany kabeláže před poškozením, pokud je v projektové dokumentaci předepsán výkop a v realizované stavbě je kabel uložen volně, jedná se o rozpor s projektovou dokumentací a tento musí být zanesen do revizní zprávy. O změně uložení pak rozhodne projektant elektro na základě výpočtu za dodržení příslušných doporučení výrobce kabelů a předmětných norem.

Odborným vyjádřením Technické inspekce České republiky vypracované v jiné trestní věci týkající se bezpečnosti technických zařízení bylo objasněno, jakými právními předpisy a normami se řídí provedení revize v případě výstavby fotovoltaické elektrárny. Byly vysvětleny pojmy výchozí revize, pravidelná revize a dílčí revize. Revizi podléhají všechna elektrická zařízení. Aby bylo možné ověřit skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena, v opačném případě nelze celkovou výchozí revizi provést. Při osazení pouze části fotovoltaických panelů lze provést pravidelnou revizi i výchozí revizi, po doplnění dalších částí však musí být provedena další revize těchto doplněných částí. Za účelem provedení kontrolního měření při výchozí revizi musí být zařízení pod napětím. V tomto momentě se kontrolují hodnoty bezpečnosti zařízení, správnost zapojení a nastavení ochrany. Dále je uvedeno, které úkony lze provést před připojením elektrárny k distribuční soustavě. V rámci zkušebnímu provozu již musí být všechny do provozu uváděné části řádně zapojeny a ochráněny proti náhodnému dotyku. Případná nezakrytovaná zařízení musí být označena proti přiblížení osob. Nezakrytovaná zařízení lze při zkušebním provozu připustit jen krátkodobě pro provádění měření, po ukončení měření musí být schopna bezpečného provozu jako jakékoli jiné dokončené

zařízení. V případě, že jsou během zkušebního provozu zjištěny nedostatky, musí být provedena nová revize elektrického zařízení nebo alespoň prověření bezpečnosti vyměňovaných komponent. V případě výměny již jednou zapojených součástí musí být rovněž provedena nová revize. V odborném vyjádření je dále vysvětlen pojem měření impedance poruchové smyčky, který je nejdůležitějším údajem o bezpečnostním měření, jedná se o parametr ochranného opatření automatického odpojení od zdroje. Připojení fotovoltaické elektrárny do sítě distribuční soustavy bez provedení měření impedance poruchové smyčky je v rozporu s normou ČSN o zajištění bezpečnosti. Ze **spisu Krajského soudu Brno sp. zn. 62A 97/2013** bylo zjištěno, že o zrušení licence společnosti XXXXX na výrobu elektřiny rozhodl Krajský soud v Brně rozsudkem sp. zn. 62A 97/2013-131 ze dne 19. 6. 2015. Kasační stížnost byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 As 173/2015-71 ze dne 26. 11. 2015. Rozsudek nabyl právní moci 3. 12. 2015. **(Svazek 11)**

46. Dále bylo zjištěno, že společnost J.E., s.r.o. doložila **faktury a dodací listy k zakázce na materiál** (solární kabely, vodičem kabely, trubky a další) objednávaný společností XXXXX servis. Z dokumentace je zřejmé, že materiál byl dodáván v průběhu prosince 2010 a ledna 2011, v lednu 2011 byly dodávány solární kabely, vodiče. Ze **sdělení České správy sociálního zabezpečení** byly zjištěny informace o pracovním zařazení obžalovaných, případně o neexistenci jejich pojistných vztahů u zaměstnavatele, o zaměstnancích společností XXXXX, XXXXX servis a XXXXX holding. **(Svazek 12, 18)**
47. Z **odborného vyjádření z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence**, zpracovaného ekonomickým poradcem, znalcem Ing. Josefem Michálkem **ke společnosti XXXXX** byly zjištěny výkupní ceny elektřiny z fotovoltaických zdrojů uváděných do provozu v letech 2010 až 2016 a jejich postupné změny. Dále bylo zjištěno, jaké ceny byly fakturovány společností XXXXX, CARBOUNION KOMODITY, s.r.o. (dále jen CARBOUNION KOMODITY), OTE a uhrazení fakturovaných částek ze strany těchto společností. Byl vypočten rozdíl mezi skutečně získanou výkupní cenou elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 a výkupní cenou elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011. Z analýzy výkupních cen elektřiny dle cenových rozhodnutí ERÚ z fotovoltaických zdrojů (u FVE o výkonu 1,363 MWp) bylo zjištěno, že výkupní ceny elektřiny ze zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 oproti výkupním cenám elektřiny ze zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 klesly, kdy u zdrojů uvedených do provozu do konce roku 2010 činila výkupní cena 12 150 Kč za MWh a u zdrojů uvedených do provozu po 1. 1. 2011 činila částku 5 500 Kč za MWh. Od roku 2012 a stejně tak v dalších letech nebyla stanovena výkupní cena elektřiny z fotovoltaických zdrojů o výkonu nad 30 kWp uvedených do provozu v roce 2012 v žádném z cenových rozhodnutí Energetického regulačního úřadu. Znamená to, že státní podpora výkupních cen elektřiny z fotovoltaických zdrojů pro FVE nad 30 kW uvedených do provozu v roce 2012 byla ukončena. Zpracovatel odborného vyjádření konstatoval, že z předložených materiálů nezjistil žádné podklady z oblasti daňových dokladů za období roku 2010, kterými by byla fakturována dodaná elektřina z FVE AREA SUN. Společností XXXXX byly fakturovány vůči společnosti XXXXX za období od ledna 2011 do prosince 2011 výkupní ceny elektřiny ve výši 12 400 Kč za 1MWh a za období leden až prosinec 2012 výkupní ceny elektřiny ve výši 12 650 Kč za 1MWh. Fakturovaná cena za vyrobenou elektřinu byla plně uhrazena ze strany společnosti XXXXX ve prospěch společnosti FVE AREA SUN. Vůči společnosti CARBOUNION KOMODITY byly společností XXXXX fakturovány za období od ledna 2013 do prosince 2013 ceny silové elektřiny ve výši 938 Kč za 1MWh, za období leden až prosinec 2014 výkupní ceny elektřiny ve výši 745 Kč za 1MWh a za období leden až prosinec 2015 výkupní ceny elektřiny ve výši 806 Kč za 1MWh. Společností XXXXX byla elektrická energie proplácena společností OTE formou ročního zeleného bonusu za leden až prosinec 2013 ve výši 11 973 Kč za 1MWh, za leden až prosinec 2014 ve výši 12 431 Kč za 1 MWh, za leden až prosinec 2015 ve výši 12 694 Kč za 1 MWh. Od ledna 2016 byla proplácena vyrobená elektřina formou zeleného bonusu v hodinovém

režimu, když za leden 2016 byla ve výši 12 973,6 Kč za 1MWh, za únor 2016 byla ve výši 13 186,55 Kč za 1MWh, za březen 2016 byla ve výši 13 226,84 Kč za 1MWh a za duben 2016 byla ve výši 13 258,28 Kč za 1MWh. Veškeré vystavené faktury za období od ledna 2013 do prosince 2015 byly zcela uhrazeny ze strany společnosti CARBOUNION KOMODITY ve prospěch společnosti FVE AREA SUN. Za období leden 2013 až duben 2016 byla ze strany společnosti OTE zjištěna dle dokladů o výplatě podpory cena za úhradu elektřiny ve výši 41 525 980,49 Kč, když uhrazená částka byla zjištěna ve výši 38 611 205,48 Kč. Následně byl na základě předložených dokumentů zjišťován rozdíl mezi skutečně získanou výkupní cenou elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 a výkupní cenou elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011. Výpočet byl proveden ve dvou modelech – bez započtení solární daně a s jejím započtením. Skutečně získaná cena elektřiny z fotovoltaických zdrojů za období od 1. 1. 2011 do 30. 4. 2016 byla v celkové výši 82 121 273,30 Kč. Za období od 1. 1. 2011 do 30. 4. 2016 byl vzniklý rozdíl v cenách na základě data připojení FVE ve výši 48 288 448,63 Kč bez odpočtu solární daně, z čehož společností XXXXX bylo uhrazeno 18 923 030,56 Kč a společností OTE 29 365 418,07 Kč. S odpočtem solární daně tento rozdíl činil 31 701 150,27 Kč. **Z odborného vyjádření z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence,** zpracovaného ekonomickým poradcem, znalcem Ing. Josefem Michálkem **ke společnosti XXXXX** byly zjištěny výkupní ceny elektřiny z fotovoltaických zdrojů uváděných do provozu v letech 2010 až 2015 a jejich postupný pohyb jako v odborném vyjádření vypracovaném ve věci FVE AREA SUN. Zpracovatel odborného vyjádření konstatoval, že z předložených materiálů nezjistil žádné podklady z oblasti daňových dokladů za období roku 2010, kterými by byla fakturována dodaná elektřina z XXXXX. Výkupní ceny elektřiny fakturované jednotlivým společnostem byly stejné jako u FVE AREA SUN. Jediným rozdílem bylo, že od ledna 2016 společnost XXXXX neuplatňovala nárok na proplácení elektrické energie formou zeleného bonusu v hodinovém režimu. Veškeré částky fakturované společností XXXXX společností XXXXX a CARBOUNION KOMODITY byly zcela uhrazeny. Ze strany společnosti OTE byla za období leden 2013 až duben 2016 zjištěna dle dokladů o výplatě podpory cena za úhradu elektřiny ve prospěch společnosti XXXXX ve výši 49 164 001,29 Kč. Následně byl na základě předložených dokumentů zjišťován rozdíl mezi skutečně získanou výkupní cenou elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 a výkupní cenou elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011. Skutečně získaná cena elektřiny z fotovoltaických zdrojů za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2015 byla v celkové výši 96 806 714,80 Kč. Za období 1. 1. 2011 do 31. 12. 2015 byl vzniklý rozdíl v cenách na základě data připojení FVE ve výši 56 930 473,85 Kč bez odpočtu solární daně, z toho společností XXXXX uhrazeno 22 190 969,10 Kč a společností OTE 34 739 504,75 Kč. S odpočtem solární daně tento rozdíl činil 37 451 172,09 Kč. Jednotlivé přijaté faktury dodavatele FVE AREA SUN, SUN VIK 2 s měsíčními výkazy o výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů s doklady o jejich úhradě jsou součástí svazku 16. V **dodatcích k těmto odborným vyjádřením** byly uvedeny tržní ceny silové elektřiny. Na základě předložených dokumentů u XXXXX byl za období od počátku výroby elektrické energie až do 30. 4. 2016 vypočten rozdíl skutečně vyfakturovaných a odběratelem uhrazených částek získaných prodejem elektřiny za výkupní cenu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 proti částce, která byla hrazena v cenách tržních v průběhu celého období do 30. 4. 2016. Tento rozdíl činil 75 091 083,11 Kč. U XXXXX byl daný rozdíl zjišťován od počátku výroby elektrické energie do 31. 12. 2015 a byl zjištěn v částce 88 416 433,10 Kč. **Z vyjádření společnosti XXXXX a poskytnutých podkladů** (smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů, faktury, seznamy provedených úhrad, výpisy z účtu) je zjištěno, že společnost vykupovala elektřinu od společností XXXXX a XXXXX v období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012. Smlouvy, hlášení, oznámení vždy činili (podepisovali) jednatele XXXXX a XXXXX – M.S. (následně L.D.), R.M. a jsou uvedeni i jako zmocněnci pro komunikaci. **Z vyjádření společnosti CARBOUNION KOMODITY a poskytnutých podkladů** (smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů,

faktury) vyplynulo, že společnost vykupovala elektřinu od společností XXXXX a XXXXX v období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2015. Z oznámení XXXXX o postoupení pohledávky, o změně kontaktní osoby, o zástavním právu, smluv o dodávce elektřiny s CARBOUNION KOMODITY je zjištěno, že tyto jsou podepisovány a činěny jménem statutárního zástupce – jednatelky R.M., která se označuje i za kontaktní osobu za dodavatele. Z vyjádření XXXXXs doložením smluv o dodávce elektřiny je zjištěno, že tyto jsou podepsány za XXXXX jednatelem – L.D. (od roku 2012 do 2014), M.K. (rok 2015), které jsou označeny za kontaktní osoby. **Z vyjádření společnosti OTE a poskytnutých podkladů** (doklady o výplatě podpory, tabulky obsahující seznamy výplat) bylo zjištěno, že společnosti XXXXX byla elektrická energie proplácena v období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2015 formou ročního zeleného bonusu a od 1. 1. 2016 formou zeleného bonusu v hodinovém režimu. Společnosti XXXXX byla elektrická energie od 1. 1. 2013 do 3. 12. 2015 proplácena formou zeleného bonusu, od 4. 12. 2015 společnost výkazy nezpracovávala a podporu neuplatňovala. **(Svazek 13 – 16)**

48. **Z pracovních hodnocení, sdělení** vypracovaných zaměstnavateli obžalovaného J.B., A.K. a V.Č. byly zjištěny informace o jejich pracovním zařazení a o bezprostředně přecházejících pracovních poměrech, obžalovaný J.B. je současným zaměstnavatelem hodnocen kladně. **Z opisů z evidence rejstříku trestů a opisů z evidence přestupků** bylo zjištěno, že žádná z obžalovaných fyzických osob nemá přestupkový záznam. Obžalovaný A.K. má záznam v evidenci Rejstříku trestů z roku 1982, ostatní obžalované fyzické osoby záznam v evidenci rejstříku trestů nemají. **(Svazek 17)**
49. **Z protokolu Státní energetické inspekce**, územní inspektorát pro Ústecký kraj č. 042102210 ze dne 12. 1. 2011 bylo zjištěno, že se týká výsledku kontroly FVE AREA SUN, jejímž předmětem bylo dodržování ustanovení § 11 zákona č. 458/2000 Sb., ověření aktuálního stavu výstavby fotovoltaické elektrárny, která byla držitelem licence na výrobu elektřiny. Kontrola byla zahájena dne 14. 12. 2010. Je zde uvedeno, které doklady byly k dispozici při kontrole včetně revizních zpráv z 24. 10. 2010, 3. 11. 2010 a 19. 11. 2010, licence, protokolu o schválení výroby z 22. 12. 2010. Byl učiněn závěr, že při místním šetření dne 13. 12. 2010 je FVE kompletně dohotovena a připravena k provozu, dostavěna, v areálu je postavena měničová a transformační stanice, elektrický výkon o napětí 22 kV je vyveden kabelovým podzemním vedením do sítě VN. Byl učiněn závěr, že do zkušebního provozu byla uvedena připojením na síť distributora XXXXX dne 22. 12. 2010. Porušení ustanovení § 11, odst. 1 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb. nebylo zjištěno, XXXXXposkytla ERÚ při žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny pravdivé informace. Zpráva je doplněna digitální fotodokumentací pořízenou při místním šetření a kopií licenčního spisu (svazek 20). **Znalecký posudek** ve věci odborného posouzení náležitostí revizních zpráv prokazujících bezpečnost energetického zařízení FVE Saša-Sun, s.r.o. a souvisejících otázek byl vypracován znalci ze znaleckého ústavu **Vysoké školy báňské – Technická univerzita Ostrava, Fakulta elektrotechniky a informatiky**. K otázce, do jaké míry musí být FVE stavebně dokončená, aby bylo možné zpracovat revizní zprávu, která bude dokládat bezpečnost provozu předmětného energetického zařízení, je zde uvedeno, že pro ověření bezpečnosti musí být elektrická instalace ve stavu, který umožňuje provést ověření. Z hlediska revize se tedy provádí posouzení bezpečnosti zejména elektrické instalace jakožto souboru. Předmětem revize je zjištění, zda je elektrická instalace schopna bezpečného provozu, předmětem revize nejsou samotné FV panely, proto není nezbytné, aby byly zapojeny v celém rozsahu a FVE nemusí být nezbytně stavebně dokončená, aby bylo možné zpracovat revizní zprávu ověřující bezpečnost provozu. Znalci dále konstatují, že nedokončené stavební práce (např. nezahrnutí výkopů, nezapojení střídačů, chybějící FV panely) mohou mít vliv na obecnou bezpečnost a ochranu zdraví při práci a podle obecně platných právních předpisů v oblasti BOZP musí být odstraněny před kolaudací a uvedením do trvalého provozu. Uživatel objektu může souhlasit s uvedením objektu do zkušebního resp. trvalého provozu i bez dokončení některých prací, které však nemají vliv na kolaudaci objektu. Zapojení či opětovné zapojení střídačů

shodných technických parametrů, doplnění resp. nahrazení FV panelů shodných technických parametrů nemá vliv na bezpečnost energetického zařízení. V rámci zkušebního provozu mohou být odpojovány či přezkušovány kterékoli části zařízení, včetně částí podléhajících revizí. Toto přezkušování, odpojování a opětovné připojování nezakládá jednoznačnou povinnost vypracovat novou revizní zprávu, a to pokud nedojde v důsledku zkušebního provozu a odstranění nedostatků k zásadním změnám. **(Svazek 18)**

50. Z **pracovní smlouvy** uzavřené mezi společností První Elektro a obžalovaným J.B. bylo zjištěno, že pracovní poměr započal 1. 7. 2009 na dobu neurčitou, se zařazením na pracovní pozici Mistr. Pracovní pozice byla následně s účinností od 1. 1. 2010 změněna na Vedoucí OŘKJ. Ze mzdového výměru byla zjištěna jeho měsíční tarifní mzda. Dále byl doložen výstupní list, zápočtový list a dohoda o rozvázání pracovního poměru k 30. 11. 2010, s odstupným 50 000 Kč. Z **kupní smlouvy a výpisu z katastru nemovitostí** bylo zjištěno nemovité vlastnictví obžalovaného J.B.. Z **lékařské zprávy** Fakultní nemocnice Plzeň, neurologické kliniky, bylo zjištěno, že manželce obžalovaného J.B. byla v září 2010 diagnostikována roztroušená skleróza, od té doby je sledována lékaři s několika hospitalizacemi. Je zde uvedeno, že diagnóza výrazně ovlivnila pacientku i jejího manžela. Stav pacientky a současná progresse onemocnění vyžaduje pomoc druhé osoby při zajištění péče o pacientku i domácích prací. Z **lékařské zprávy** Psychiatrické léčebny Petrohrad bylo zjištěno, že obžalovaný J.K. zde byl hospitalizován pro úzkostně depresivní symptomatologii. Na základě **sdělení společnosti První Elektro** ze dne 21. 6. 2018 bylo zjištěno, že společnosti XXXXX na elektrárny AREA SUN a SUN VIK 2 byly v období červen 2010 až 18. 12. 2010 dodány 2 rozvodny (pro každou FVE 1 ks), jejich konkrétní umístění řešila sama společnost, mají však jen již orientační evidenci z důvodu probíhajícího insolvenčního řízení. Z **výpisů z obchodního rejstříku** bylo u společností XXXXX XXXXX a XXXXX, spol. s.r.o., XXXXX servis, a.s. zjištěno datum vzniku a zápisu, obchodní firma, sídlo, IČO, právní forma, předmět podnikání, statutární orgán, společníci a základní kapitál. **Rozsudkem Krajského soudu v Brně sp. zn. 46T 7/2013** ze dne 22. 2. 2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 5 To 56/2016, ze dne 17. 1. 2018 byl obžalovaný V.Č.v souvislosti s licencemi vydanými FVE Zdeněk-Sun, s.r.o. a FVE Saša-Sun, s.r.o. za přípravu zvláště závažného zločinu podvodu podle § 20 odst. 1 k § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků se zařazením do věznice s ostrahou, k trestu zákazu výkonu činnosti revizního technika na dobu 8 let a k peněžitému trestu a obžalovaný J.K. byl za zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku zčásti dokonaný a zčásti ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 7 roků se zařazením do věznice s ostrahou a k peněžitému trestu. **(Svazek 19)**
51. Z **darovací smlouvy** datované 10. 4. 1998 je zřejmé darování částky 220 000 Kč manželce J.B. jejím otcem, za účelem zakoupení rodinného domu. Ze smlouvy o půjčce datované 14. 4. 1998 je zjištěno, že P.Š. půjčil J.B. částku 240 000 Kč za účelem zakoupení rodinného domu. Ze žádosti o výplatu překlenovacího úvěru a oznámení o výplatě vyšlo najevo, že ke dni 1. 9. 1998 byla na účet P.Š. z účtu J.B. poukázána částka 216 700 Kč. Ze **sdělení společnosti OTE a zaslaných podkladů** byly zjištěny přesné částky vyúčtování podpory pro společnost XXXXXv roce 2016. Z **vyčíslení škody ERÚ** bylo zjištěno, že učinili propočet předpokládaných výnosů na dobu životnosti XXXXXve výši 161 mil. Kč a rozdíl mezi skutečně vyplacenou podporou z reg. výkazů a podporou, která by byla vyplacena při uvedení do provozu v roce 2011 (počítáno na vykázané podporované množství do 31. 12. 2017) ve výši 66,42 mil. Kč, ze kterého vyplývá, že pracovali s kategorií zelených bonusů až do roku 2019. **Znalecký posudek** vypracovaný Ing. P. Masným, Ing. Janem Morávkem a Ing. Filipem Kovalem z **Vysokého učení technického v Brně, Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií** pro Nejvyšší správní soud v jiné věci ze dne 30. 11. 2016 se týkal postupu revizních techniků na fotovoltaických elektrárnách. Je zde uvedeno, že na přelomu let 2010 a 2011 neexistovala norma, která by jasně

stanovila požadavky na postup revizních techniků při výchozích, pravidelných či mimořádných revizích fotovoltaických elektráren. Reviznímu technikovi nejsou relevantní normou ČSN 33 1500 resp. ČSN 33 2000-6 uložena jakákoli závazná měření na samostatných fotovoltaických panelech. Za výchozí revizi je u samotných fotovoltaických panelů ve smyslu zákona považováno prohlášení o shodě, ve kterém výrobce deklaruje, že splnil všechny potřebné náležitosti, mimo jiné i z hlediska bezpečnosti předmětného zařízení. Přesný postup pro revize FVE není nikde explicitně definován. V případě, kdy osazené fotovoltaické panely splňují požadavky bezpečnosti, ochrany zdraví a ochrany životního prostředí a instalaci fotovoltaických panelů provádí osoba s odpovídající odbornou kvalifikací, není nutné provádět po montáži FV panelů a jejich připojení do připravených rozvodů žádné specifické prohlídky, měření či zkoušky, které před jejich montáží provést nelze. Jejich konstatování vychází z jejich odborných znalostí a praktických zkušeností s provozem a instalací fotovoltaických výroben a dle ČSN. Ze **sdělení** Komerční pojišťovny, a.s. byl zjištěn zůstatek na účtu investičního životního pojištění obžalovaného J.K.. Ze **sdělení** České spořitelny, a.s. byl zjištěn zůstatek na osobním účtu obžalovaného A.K.. **Sdělením ERÚ** ze dne 22. 3. 2019 bylo vysvětleno postavení odpovědného zástupce při podání žádosti o udělení licence a po udělení licence fotovoltaické elektrárně s tím, že energetický zákon neuvádí práva a povinnosti odpovědného zástupce. Je uzákoněna jen povinnost ustanovit odpovědného zástupce dle § 6 odst. 3 energetického zákona a ustanovení § 6 odst. 1 téhož zákona uvádí, že za výkon licencované činnosti odpovídá a mimo jiné je držitel licence povinen zajistit, aby byla používána technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami, z čeho lze vyvodit, že za uvedené je odpovědný právě odpovědný zástupce. Více postavení odpovědného zástupce není upraveno. Dále se ERÚ dopustil úvahy, že si lze těžko představit řádný výkon funkce odpovědného zástupce, který by si byl vědom, že od počátku není provozováno technické zařízení v souladu s bezpečnostními předpisy a technickými normami. ERÚ nemůže odpovědět na otázku, jak by se měl odpovědný zástupce zachovat, pokud zjistí, že v licenčním řízení je předkládána revizní zpráva na nekompletní elektrárnu, odpovědný zástupce vůči správním orgánům nedisponuje povinnostmi. Pokud odpovědný zástupce je rozhodnut být odpovědný za činnost energetického zařízení, které není schopno bezpečného provozu, resp. pro takové zařízení byla vydána licence na základě nepravdivých podkladů, je plně na jeho odpovědnosti nést důsledky za výkon licencované činnosti prostřednictvím takového zařízení (**Svazek 20**)

52. Z usnesení o zajištění týkajících se jednotlivých obžalovaných fyzických osob bylo zjištěno, jaký majetek byl u nich zajištěn jako náhradní hodnota za výnos z trestné činnosti. Dále bylo zjištěno, k jakým došlo rozhodnutím ohledně zajištění pohledávek společnosti XXXXX a práv k výkonu licencované činnosti v provozovně FVE AREA SUN. (**Příloha 1**)
53. **Originál spisu ERÚ XXXXX**, č.j. 14051/2010-ERU, číslo licence: 111018117 dokumentuje, že žádost o vydání licence ze dne 15. 11. 2010 byla podána dne 26. 11. 2010, podepsána M.S.. Jako odpovědný zástupce společnosti XXXXX při získání licence byl ustanoven J.K., k čemuž bylo doložení prohlášení o souhlasu odpovědného zástupce ze dne 5. 11. 2010 (podpis ověřen 9. 11. 2010) a doklady o jeho odborné způsobilosti. Byl doložen seznam jednotlivých provozoven společnosti, mapa a výpis z katastru nemovitostí, rozhodnutí o stavebním povolení, rozhodnutí o zkušebním provozu ze dne 12. 11. 2010, kterým je uloženo, že kolaudační souhlas na stavbu FVE lze vydat jen po provedení zkušebního provozu, smlouva o dílo na výstavbu FVE mezi společnostmi XXXXX a XXXXX servis ze dne 22. 10. 2010 podepsána statutárními orgány, předávací protokol o předání a převzetí prací bez uvedení dne s předmětem předání hmotného majetku do vlastnictví XXXXXs uvedení, že předávané zařízení jsou instalované solární panely v počtu 5 800 ks, ocelové konstrukce, kompaktní rozvodna, 13 ks rozvaděčů, kabeláž, oplocení, technická dokumentace, přítomni byli A.K. a M.S., kteří doklad podepsali, zpráva č. 009-10-V/B o výchozí revizi DC rozvodu pro S1 XXXXXzpracovaná dne 19. 11. 2010 J.B.a převzatá dne 19. 11. 2010 A.K., zpráva č. 023-10-V/H o výchozí revizi kabelu 22kV pro vyvedení výkonu

zpracovaná dne 2. 11. 2010 S.H. a převzatá dne 3. 11. 2010 A.K., zpráva o revizi elektrické instalace vypracované dne 24. 10. 2010 V.Č., výstup z insolvenčního rejstříku, potvrzení o absenci daňových nedoplatků, potvrzení o absenci celních nedoplatků, potvrzení o absenci splatných závazků na pojistném a penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, prohlášení o schopnosti společnosti finančně zabezpečit provozování licencované činnosti a závazky, výpis z účtu společnosti, rozvaha, výkaz zisků a ztrát, podnikatelský plán a výpisy z rejstříku trestů jednatele společnosti a odpovědného zástupce společnosti. Jako oprávněné úřední osoby v licenčním řízení byli stanoveni L.P. a A.P.. Součástí spisového materiálu je dále výpis z účtu dokladující zaplacení správního poplatku, rozhodnutí o udělení licence číslo 111018117 ze dne 3. 12. 2010 (s právní mocí dne 9. 12. 2010), protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu zmocněncem J.N., dodatek ke smlouvě o dílo a mapa. Usnesením ze dne 22. 12. 2010 ERÚ rozhodl dle § 138 správního řádu, že bude provedeno zajištění důkazu k vlastnictví FVE a k technickým předpokladům téže FVE pro účely obnovy řízení ve věci udělení licence dne 23. 12. 2010. V odpovědi společnosti FVE AREA SUN, sepsané dne 23. 12. 2010, je žádáno o pozdější termín kontroly z důvodu, že v daný den se nepodaří na místě zajistit účast zástupců společnosti. Ve spise se rovněž nachází protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité dokumentující stav FVE zjištěný pracovníky ERÚ dne 23. 12. 2010 bez účasti zástupců společnosti s razítkem podatelny ERÚ v Ostravě ze dne 29. 7. 2013. Dále licenční spis obsahuje doklady o změně licence a následných postupů v tomto licenčním řízení. **(Příloha č. 4)**

54. **Originál spisu ERÚ XXXXX s.r.o.**, č.j. 13853/2010-ERU, číslo licence: 111018011 dokumentuje, že žádost o vydání licence byla podána dne 23. 11. 2010, vyhotovena dne 14. 11. 2010 a podepsána R.M.. Jako odpovědný zástupce společnosti XXXXX při získání licence byl ustanoven V.Č., bylo doloženo prohlášení odpovědného zástupce ohledně udělení souhlasu s ustanovením do této funkce ze dne 10. 11. 2010. Byl připojen seznam jednotlivých provozoven společnosti a doklady o jeho odborné způsobilosti, mapa a výpis z katastru nemovitostí, rozhodnutí o stavebním povolení, rozhodnutí o zkušebním provozu ze dne 12. 11. 2010, kterým je uloženo, že kolaudační souhlas na stavbu FVE lze vydat jen po provedení zkušebního provozu, smlouva o dílo na výstavbu FVE mezi společnostmi XXXXX a XXXXX servis ze dne 21. 10. 2010 podepsána statutárními orgány, předávací protokol o předání a převzetí prací bez uvedení dne s obsahem, že předmětem je předání hmotného majetku do vlastnictví XXXXX a popisem předávaného zařízení – instalované solární panely v počtu 6 760 ks, podpěrné ocelové konstrukce, kompaktní dvě rozvodny, rozvaděče v počtu 14 ks, kabeláž, oplocení, technická dokumentace, přítomni byli A.K. a R.M., kteří doklad také podepsali, zpráva č. 010-10-V/B o výchozí revizi DC rozvodu pro S2 XXXXX zpracovaná dne 19. 11. 2010 J.B. a převzatá dne 19. 11. 2010 A.K., zpráva č. 024-10-V/H o výchozí revizi kabelu 22kV pro vyvedení výkonu XXXXX zpracovaná dne 2. 11. 2010 S.H. a převzatá dne 3. 11. 2010 A.K., zpráva o revizi elektrické instalace zpracovaná dne 2. 11. 2010 V.Č., potvrzení o absenci daňových nedoplatků, potvrzení o absenci celních nedoplatků, potvrzení o absenci splatných závazků na pojistném a penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, prohlášení o schopnosti společnosti finančně zabezpečit provozování licencované činnosti a závazky, výpis z účtu společnosti, rozvaha, výkaz zisků a ztrát, podnikatelský plán, finanční bilance a výpisy z rejstříku trestů jednatele společnosti a odpovědného zástupce společnosti. Jako oprávněné úřední osoby v licenčním řízení byli stanoveni I.F. a A.P.. Součástí spisového materiálu je dále výpis z účtu dokladující zaplacení správního poplatku, rozhodnutí o udělení licence číslo 111018011 ze dne 26. 11. 2010 (s právní mocí dne 26. 11. 2010), protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu zmocněncem J.N.. Usnesením ze dne 22. 12. 2010 ERÚ rozhodl, že dle § 138 správního řádu bude provedeno zajištění důkazu k vlastnictví FVE a k technickým předpokladům téže FVE pro účely obnovy řízení ve věci udělení licence dne 23. 12. 2010. V odpovědi společnosti XXXXX sepsané dne 23. 12. 2010 její jednatelkou, je žádáno o

náhradní termín kontroly z důvodu, že v daný den se na místo nemůže dostavit. Dále je obsahem licenčního spisu protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité dokumentující stav FVE zjištěný pracovníky ERÚ dne 23. 12. 2010 bez účasti zástupců společnosti s podacím razítkem ERÚ, podatelna Jihlava dne 23. 12. 2010. Licenční spis dále obsahuje listiny týkající se řízení po zrušení původního rozhodnutí soudem, kdy rozsudkem KS Brno 62A 97/2013 bylo rozhodnutí ERÚ o udělení licence této elektrárně zrušeno, a následný postup v licenčním řízení s vydanou licencí dne 10. 5. 2016. **(Příloha č. 5)**

55. **Ze spisu Magistrátu města Chomutov – odbor stavební úřad a životní prostředí, úsek stavebního řízení** byl zjištěn jeho obsah ohledně stavebního povolení pro stavebníka Ivančice Property, a.s. (po převodu XXXXX) na výstavu fotovoltaické elektrárny včetně vydaného stavebního povolení z 22. 9. 2010, kolaudačního souhlasu ze dne 25. 2. 2011, rozhodnutí o zkušebním provozu z 12. 11. 2010. Mimo jiné obsahuje zprávy o výchozí revizi J.B.č. 010-10-V/B provedené dne 18. 11. 2010, S.H. č. 024-10-V/H provedené dne 20. 12. 2010 a č. 001-11-V/H provedené dne 17. 2. 2011 na propojení kabeláže 22kV pro vyvedení výkonu XXXXX, rozvodny RTS FVE 1250/22/PE-I a RTS FVE 250/22/PE na instalaci a připojení VN kabelu 22 kV pro vyvedení výkonu mezi rozvodnou RTS FVE 1250/22/PE-I pole R1.3 do rozvodny RTS 250/22/PE do pole R1.1.. Dále obsahuje další podklady dodané při kolaudaci včetně prohlášení o shodě. Spis neobsahuje revizní zprávu S.H. č. 024-10-V/H ze dne 2. 11. 2010, chybí dle spisového přehledu zažurnalizovaná revize el. vyvedení – poř. č. 7.
56. Z ostatních listinných důkazů k věci již nic podstatného zjištěno nebylo.
57. Ke svědeckým výpovědím soud shrnuje, že všichni svědci byli řádně a podrobně poučeni o právech a povinnostech svědka, u nikoho nebylo zjištěno, že by chtěl někoho z obžalovaných poškodit nepravdivou svědeckou výpovědí a sám sebe vystavit nebezpečí trestního stíhání. Ti, svědci, kteří vypovídali v přípravném řízení i v řízení před soudem vypovídali shodně, objevovaly se v jejich výpovědích pouze ojedinělé rozpory, nikterak významné, které jsou vysvětlitelné uplynulou dobou, kdy navíc svědci vždy po seznámení s obsahem jejich předešlé výpovědi, tento stvrdili, v řízení u soudu bylo poznatelné, že si detaily již nevybavují, což je pochopitelné, když od skutku uběhlo téměř 10 let, takže vzpomínat si na událost přesně je prakticky nemožné. Všechny svědecké výpovědi tedy byly shledány za věrohodné a bylo z nich možno vycházet. V případě, že došlo k určité změně výpovědi některého svědka, soud se uvedeným zabývá v části rozsudku, kde shrnuje zjištění ze svědeckých výpovědí či v části zabývající se obhajobou. Je třeba zdůraznit, že ke skutku se týkaly výpovědi svědků K., P., Z., V., P., N., B., Č., H., K., K., P., S., Z., M. a J.T. a k těmto svědeckým výpovědím se soud vyjadřuje v rámci skutkových zjištění. Ze svědeckých výpovědí svědků B., K., S., P., S. nebylo k věci nic podstatného zjištěno, první dva svědci jen popisovali kontrolu ze strany ERÚ ze dne 23. 12. 2010 a další tři se vyjadřovali k tomu, jak fungovala e-mailová pošta, ve které byly zasílány informace k předmětným fotovoltaickým elektrárnám.
58. Rovněž soudu nevznikly žádné pochybnosti o provedených znaleckých posudcích v této věci (z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalkyně MUDr. Jany Vostatkové, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalkyně MUDr. Moniky Cendelínové, z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma a jeho doplněk vypracovaného znaleckým ústavem – Odborem kriminalistické techniky a expertiz Policie České republiky Krajské ředitelství policie Královohradeckého kraje, dvou znaleckých posudků vypracovaných znalcem Ing. Bc. Filipem Zaňkou z oboru kybernetika), všechny znalecké posudky byly úplné, logické, jednoznačné, procesně použitelné, nebyl shledán žádný důvod, pro který by nebylo možno ze znaleckých posudků vycházet. Ke znaleckému posudku z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma je nutno konstatovat, že tento po doplnění, které se zabývá zkoumáním sporných podpisů na všech předložených písemnostech, je úplný a skutečnost, že v prvním znaleckém posudku byla

zkoumána jen část písemností, nemá vliv na jeho jednoznačné závěry, neboť došlo pouze k tomu, že znalci zkoumali jen podpisy na třech revizních zprávách a až při doplnění zkoumali podpisy na dalších třech revizních zprávách. Tudíž nevznikl ani zde důvod nutnosti výsledku zpracovatelů tohoto posudku či vypracování dalšího posudku.

59. Návrh na **doplnění dokazování** byly pro nadbytečnost zamítnuty. Obhajoba navrhla výsledky svědků a vypracování revizního znaleckého posudku k objasnění otázky dostavěnosti fotovoltaických elektráren v prosinci 2010 a otázky potřebného rozsahu dokončenosti fotovoltaických elektráren pro možnost provedení revizí. Navržený svědek O.S. se účastnil měření dne 20. 12. 2010 s obžalovaným S.H., J.K. geodeticky zaměřoval skutečné provedení stavby, M.Š., M.Š. se podíleli na zpracování dokumentace skutečného provedení stavby, kdy jejich výsledky byly doloženy v rámci kolaudačního řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že trestná činnost obžalovaných byla spáchána v době vyhotovování revizních zpráv, podávání žádostí o licence s nepravdivými podklady pro účely vydání licence v licenčním řízení, neboť v licenčních řízeních podanými žádostmi s nepravdivými podklady byli pracovníci ERÚ uvedeni v omyl, tak se musel soud zabývat stavem fotovoltaických elektráren v této době, a dospěl k závěrům, jak jsou uvedeny v odůvodnění k prokázaným skutkům. Návrhy obhajoby na doplnění dokazování směřují k posuzování stavu elektráren k různým datům po vyhotovení nepravdivých revizních zpráv, po uvedení pracovníků ERÚ v omyl, tedy po datu, kdy byly trestným jednáním obžalovaných vyhotoveny a aplikovány stěžejní dokumenty v licenčním řízení. Pouze na skutcích spočívajících v uvedení pracovníků ERÚ v omyl v licenčním řízení je založena vina obžalovaných a nikoliv na posuzování následně v budoucnu nastalé situace. Nelze jinak, než vycházet z již ustálené judikatury ohledně nadbytečnosti prokazování stavu fotovoltaických elektráren po spáchání trestné činnosti, tedy po vyhotovení revizních zpráv obžalovanými J.B. a S.H., po podání žádostí o licence s nepravdivými podklady obžalovaným A.K., čímž došlo v licenčních řízeních k uvádění pracovníků ERÚ v omyl, neboť nelze zpětně prokazovat podmínku bezpečnosti energetického zařízení, již došlo ke klamání prostřednictvím nepravdivých podkladů pro licenční řízení. Na těchto závěrech nemůže nic změnit ani skutečnost, že následně v roce 2011 začaly obě fotovoltaické elektrárny vyrábět a dodávat solární energii (zde soud blíže odkazuje na argumentaci uvedenou v Usnesení Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 5To 56/2016). Navíc je třeba zdůraznit, že dle provedeného dokazování ještě ani v prosinci 2010 nebyly obě fotovoltaické elektrárny dokončeny, neboť i v lednu 2011 na každé chyběly řádově stovky solárních panelů, což vylučovalo jejich možnou propojenost, nebyla řádně dokončena kabeláž, druhá z rozvodů na SUN VIK 2 byla revidována až v únoru 2011 (blíže se k uvedenému soud vyjadřuje v odstavci č. 83). Je tedy zcela nadbytečné vyslýchat svědky, kteří na fotovoltaických elektrárnách prováděli úkony po té, co byl již ERÚ uveden v omyl, spojené s jejich pracovním zařazením, neboť jejich výpovědi by nic podstatného k věci nepřinesly, a stav těchto elektráren k 31. 12. 2010 po uvedení pracovníků ERÚ v omyl, již není pro posuzování trestní odpovědnosti obžalovaných podstatný. Jako nadbytečné tedy byly zamítnuty tyto svědecké výpovědi, a soud nepovažoval ani za nutné provádět ani jiné důkazy ohledně prokazování stavu elektráren k datům po spáchání trestné činnosti.
60. Jako zcela nadbytečný důkaz byl zamítnut i návrh na provedení revizního posudku, který by se měl vyjadřovat k minimální míře dostavěnosti elektráren, aby bylo možno provést revize. Opětovně soud zdůrazňuje, že bylo prokázáno, že revizní zprávy vypracované obžalovaným J.B. a S.H., byly vyhotoveny v době, kdy obě fotovoltaické elektrárny nebyly dostavěny, resp. nebyly postaveny, jejich výstavba teprve začínala, takže žádný znalecký posudek nemůže změnit skutečnost, že revizní zprávy byly vypracovány na zařízení, které se na místě nenacházelo a nebylo ho možno zkontrolovat a tedy zrevidovat a osvědčit jeho bezpečnost. Na místě nebyly zapojené a propojené fotovoltaické panely, nebyla položena a zapojena kabeláž, nebyly zde kompaktní rozvodny (týká se obou fotovoltaických elektráren), takže nic dle revizních zpráv nešlo revidovat a tudíž osvědčovat bezpečnost. Je z logiky nemožné osvědčit bezpečnost něčeho,

co ještě není, k tomu nemusí být vypracován žádný znalecký posudek. Soud zde může opětovně odkázat na již ustálenou judikaturu, kde se i Nejvyšší správní soud vyjadřoval k otázce revizních zpráv (například ve věcech 6 As 173/2014, 7 As 201/2015) a odmítá možnost zpětného posuzování bezpečnosti provozu a akcentuje na požadavku zjištění stavu elektrárny v době, kdy jsou vyhotovovány nepravdivé podklady prokazující její bezpečnost a zdůrazňuje nadbytečnost hodnocení a výkladu technických norem a legislativy ohledně posuzování technické způsobilosti energetického zařízení v případě předložení nepravdivých podkladů v licenčním řízení (9 As 145/2016, 9 A 146/2016). V nyní projednávané věci v případě obou fotovoltaických elektráren (XXXXX a XXXXX) jedinou podstatnou a zásadní věcí bylo to, že ERÚ byly předloženy nepravdivé podklady, které dle jejich obsahu osvědčovaly bezpečnost revidovaných zařízení a i dokončenost těchto zařízení, jak se k tomu blíže soud vyjadřuje v tomto rozsudku v odstavci č. 72, 83. Soud pouze upřesňuje, že v nyní projednávané věci nebyly vyhotoveny žádné znalecké posudky ohledně náležitostí revizních zpráv, ohledně nutného stavu fotovoltaické elektrárny pro vypracování revizních zpráv, k důkazu byly provedeny pouze znalecké posudky vypracované v jiných věcech jako listiny, z nich je však pouze prokázán názor znalců na tuto problematiku, soud tedy nemusel při zdůrazňovaných rozporech těchto znaleckých posudků přistupovat k vypracování revizního posudku, neboť jednak v této věci znalecké posudky vypracovávány nebyly a jednak vzhledem k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, k době spáchání trestné činnosti je zcela nadbytečné se zabývat touto problematikou, kdy i tuto otázku již Nejvyšší správní soud opakovaně řešil a dospěl k jednoznačnému zobecňujícímu názoru o možnosti posuzovat bezpečnost elektráren revizními zprávami toliko při existenci revidovaných zařízení. Soud rovněž zastává názor Nejvyššího správního soudu ohledně toho, že pokud revizní zprávy, jak bylo v nyní projednávaném případě, navozují dojem, že byly revidovány všechny popsání části, tedy i vzájemná propojení a dokonce i bezpečný vývod výkonu z elektrárny, tak tím obžalovaní chtěli ERÚ dosvědčit dokončenost elektráren a jejich bezpečnost. Otázka, co dle různých teorií mělo být předmětem revize či na co revize již být nemusela, je tímto zcela bezpředmětná, protože obžalovaní J.B. a S.H. jako revizní technici osvědčili jimi uváděný stav a vše, co do revizních zpráv uvedli, mělo potvrzovat bezpečnost elektráren, jinak to nebylo možno ani chápat pracovníky ERÚ bez ohledu na to, jaké měli vzdělání, praxi, předepsané postupy. V nyní projednávaném případě elektrárny neexistovaly, takže nemohla být ničím osvědčena jejich bezpečnost a je zcela bezpředmětné zkoumat, jak měly revizní zprávy vypadat dle legislativy, jaké měly mít náležitosti, na co všechno se měly vztahovat, je nepodstatné zkoumat, jak dlouho by trvalo zapojení panelů, instalace panelů. Je tak zcela zavádějící argumentovat tím, že by mohly být revize provedeny i pokud by nebyly částečně panely usazeny a propojeny, protože to je navozován úplně jiný stav, než který reálně byl. Ve skutečnosti nejen že nebyly osazeny panely a propojeny, nebyly tam kompaktní rozvodny v době revizních zpráv, ale teprve se začalo se stavbou elektráren, takže všechna revidovaná zařízení uváděná v revizních zprávách, byla v té době zcela imaginární, a to by žádný znalecký posudek, na jaké části se měla revize vztahovat a které nemusely již být jejím předmětem, nemohl změnit (NSS 145/2016, 146/2016). Navíc se soud neztotožňuje s takovými závěry znaleckých posudků (VŠB Ostrava, VUT BRNO) z jiných projednávaných věcí, které uvádějí, že není nutno osazení všech solárních panelů a jejich propojenost, neboť to je v rozporu s požadavkem osvědčení bezpečnosti provozu fotovoltaické elektrárny, který musí být prokázán při licenčním řízení, a soud se plně ztotožňuje se závěry znalců z ČVUT (je v souladu i s odborným vyjádřením Technické inspekce ČR), který převzal i Nejvyšší správní soud, tedy o nutnosti dokončenosti elektrárny spočívající v osazenosti panelů a jejich propojenosti. Byly totiž předloženy doklady – revizní zprávy obžalovaných J.B. a S.H., jejichž obsahem bylo potvrzení bezpečnosti elektráren jako celku v době, kdy elektrárny nebyly postaveny.

61. Soud neshledal nutnost předvolání ani jiných osob jako svědků z jiných společností, především XXXXX, kteří by mohli mít znalosti o provozu fotovoltaických elektráren, neboť po

provedeném dokazování byl skutek jednoznačně prokázán, stav elektráren v době spáchání skutku byl prokázán a je pak podpořen obsahem e-mailové komunikace, která detailně mapuje vady a nedodělky i v roce 2011, takže výslech dalších osob by nemohl k věci nic nového přinést, ani významného, kdy navíc není možno také přehlédnout, že různě zúčastněné osoby na výstavbě těchto elektráren měly a mají možnost odmítnout vypovídat jako svědci vzhledem k reálné možnosti jejich trestního stíhání, což bylo také činěno v přípravném řízení (H.P., J.J., D.Z.), takže jejich předvolání by bylo naprosto nadbytečné. Vzhledem k obsahu úředních záznamů o podaných vysvětleních nebyly zjištěny ani jiné osoby, které by mohly ke skutku vypovídat. Za nadbytečné považuje soud také předvolávání zaměstnanců či zástupců společnosti První Elektro, neboť skutek je dostatečně v této části podložen listinnými důkazy. Stavební deníky nebylo možno k důkazu provést, když tyto nebyly dohledány. Rovněž soud neprováděl další listinné důkazy, kdy nebyly zjištěny takové, které by byly pro posouzení věci významné, nebylo k důkazu provedeno ani předložené vyjádření k uplatnitelnosti a významu rozhodnutí Nejvyššího soudu, neboť jen soud může rozhodovat o vině a trestu a jen on může činit právní závěry, nikoliv jiná osoba či osoby, a to ani formou odborných vyjádření či znaleckých posudků.

62. Po takto provedeném dokazování a po zhodnocení důkazů, jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že **skutek pod bodem 1), 2)** výrokové části rozsudku se stal tak, jak je uvedeno, a že se jej dopustili **obžalovaní J.B., S.H. a A.K.**
63. Skutečnost, že **obžalovaný J.B. vyhotovil zprávu o provedení výchozí revize č. 009-10-V/B** dne 19. 11. 2010, ve které uvedl, že revizi provedl dne 18. 11. 2010 na XXXXX se závěrem, že byla provedena kompletní elektroinstalace fotovoltaických panelů, jejich zapojení do DC string boxů a propojení s rozvodnou S1, instalované panely v počtu 5 800 ks, s tím, že revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem, zapojení jednotlivých panelů do stringů má správnou polaritu, a **zprávu o provedení výchozí revize č. 010-10-V/B** dne 19. 11. 2010, ve které uvedl, že revizi provedl dne 18. 11. 2010 na XXXXX se závěrem, že byla provedena kompletní elektroinstalace fotovoltaických panelů, jejich zapojení do DC string boxů a propojení s rozvodnou S2, instalované panely v počtu 6 760 ks, s tím, že revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem, zapojení jednotlivých panelů do stringů má správnou polaritu, je prokázáno z doznání obžalovaného, znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, revizních zpráv a z licenčních spisů obou fotovoltaických elektráren (příloha č. 4, 5). Postavení obžalovaného J.B. **jako revizního technika** je rovněž prokázáno jeho výpovědí. **Vědomost obžalovaného o tom, že kde dni jím deklarovaných provedených revizí, tedy k 18. 11. 2010, nebyly obě předmětné fotovoltaické elektrárny postaveny, že je nebylo možno v rozsahu uvedeném v revizní zprávě zrevidovat,** neboť se na místě dle popisu obžalovaného nacházelo maximálně jen několik konstrukcí na solární panely, takže zde nebyly nainstalovány solární panely v počtu 5 800 ks u XXXXX a 6 760 u XXXXX a tyto propojeny do funkčního celku, že do obou revizních zpráv byly uvedeny **nepravdivé informace,** je prokázána z doznání obžalovaného J.B. a z důkazů prokazujících nedostavenost obou elektráren k datu revizí (svědecké výpovědi, listinné důkazy), které jsou blíže uvedeny v odstavci č. 83. Obžalovaný doznal, že revizi u obou elektráren vůbec neprovedl, na místě nebyl, vzhledem k tehdy nepostaveným elektrárnám nemohl ani revize provést, neboť se tam nenacházely části, které měl dle revize kontrolovat. Z doznání obžalovaného bylo také prokázáno, že tyto zprávy **odevzdal svému zaměstnavateli** První elektro a tato společnost je poskytla obžalovanému A.K., což je zjištěno a prokázáno z potvrzení převzetí těchto zpráv na nich samotných, kdy uvedené připustil i obžalovaný A.K. a je to dále v souladu se svědeckou výpovědí J.N., který popsal, že podklady potřebné pro vydání licence mu předával obžalovaný A.K., se sdělením společnosti První elektro o tom, že revizní zprávy odevzdali obžalovanému A.K.. Vzhledem k postavení obžalovaného J.B. jako revizního technika a vzhledem k jeho výpovědi, ve které uvedl, že věděl to, že jeho revizní zprávy mají sloužit

k prokázání bezpečnosti zařízení, a že jeho revizní zprávy měly být použity pro nějaké kolaudační či jiné řízení, a pro licenční řízení až pokud by byly shrnuty všechny revize, je tak prokázáno minimálně jeho vědomí, že revizní zprávy mohou být použity pro různá správní řízení včetně tedy i řízení licenčního u ERÚ sloužící jako jeden z podkladů k vydání licence. V tomto směru je obhajoba obžalovaného, že mu nic o licenčním řízení nebylo známo, že jej zaměstnavatel neupozornil, na co budou revize použity, značně nelogická, a je vyvrácena samotným postavením obžalovaného jako revizního technika, který věděl, že jím vystavené revizní zprávy stvrzují bezpečnost určitého zařízení. Jako každá i laická osoba s průměrnými znalostmi, schopnostmi a vědomostmi, natož revizní technik k tomu školený, obžalovaný věděl, že správní orgány vyžadují revizní zprávy k prokázání bezpečnosti zařízení, tudíž musel jednoznačně vědět, že jeho revizní zprávy osvědčující bezpečnost zařízení budou sloužit v rámci různých správních řízení právě k prokázání bezpečnosti. Vzhledem k jeho pracovnímu zařazení, vzhledem k participaci jeho a jeho zaměstnavatele na výstavbě fotovoltaických zařízení, mu muselo být minimálně známo, že fotovoltaická elektrárna nemůže být uvedena do provozu bez nějakého povolení či schválení, které musí zahrnovat posuzování bezpečnostní stránky. Navíc sám doznal, že institut licenčního řízení mu nebyl neznámý, ale že se domníval, že revizní zprávy tam budou použity až v souhrnu dalších revizních zpráv. Je tedy pro jeho trestní odpovědnost nepodstatné, zda znal přesně umístění a název správního orgánu, který rozhoduje ve správním řízení, v daném případě v licenčním řízení o vydání licence, mimo jiné i na základě revizní zprávy obžalovaného, či jaké jsou další podmínky k vydání licence, podstatná je okolnost uvědomování si skutečnosti, že revizní zprávy vypracované obžalovaným budou sloužit jako jeden z podkladů pro takové správní řízení, což prokázáno bylo, protože obžalovaný byl minimálně srozuměn s dalším nakládáním s jeho revizními zprávami v různých správních řízeních. Vzhledem k obecné známosti podpory fotovoltaických elektráren a v souvislosti s pracovním zařazením obžalovaného, který sám doznal, že se stavělo více elektráren a že se na stavby spěchalo, z čehož již samotného vyplývá zájem na dokončenosti elektráren k určitému datu z důvodu zajištění určité výše garantovaných cen, byl obžalovaný také srozuměn s tím, že napomáhá k vydání licence, na jejímž základě je pak příslušnou fotovoltaickou elektrárnou získán určitý **finanční prospěch, a to neoprávněně.**

64. **Obhajoba obžalovaného J.B.**, že obě revizní zprávy vyhotovil omylem, neboť původně chtěl vyhotovit revizní zprávy na jiné elektrárny, a že když po několika dnech zjistil svůj omyl, tak to nijak neřešil a domníval se, že revizní zprávy budou použity následně, jej nikterak nezbavuje trestní odpovědnosti či ji nijak nesnižuje. Obžalovaný věděl, že revizní zprávy jsou nepravdivé, že žádnou kontrolu neprovedl, že jím deklarované zařízení není schopno bezpečného provozu a tvrzení, že v budoucnu by takové zprávy mohly být použitelné, je zcela zavádějící a nepředstavitelné, neboť nelze stvrzovat nějaký stav do budoucna, o kterém nikdo nemůže vědět, zda vůbec nastane, a jak bude vypadat. Obžalovaný si uvědomoval, že jeho nepravdivé zprávy prokazují bezpečnost ke dni, co v nich uvedl, uvědomoval si, že takto budou použity, aniž bude ověřena bezpečnost jím revidovaného zařízení. Obhajoba obžalovaného je v tomto směru značně nelogická, naivní a zarážející, když obžalovaný byl revizním technikem, tudíž musel vědět, že dopředu vyhotovená revizní zpráva bez skutečně provedené revize nemůže potvrdit bezpečnost revidovaného objektu a soud jeho obhajobě o omylu a tudíž absenci subjektivní stránky neuvěřil. Důvodem, proč soud považuje obhajobu obžalovaného za vyvrácenou je samotná výpověď obžalovaného, který uvedl, že svůj omyl neřešil, byť si jej uvědomil prakticky ihned. Pokud by obžalovaný skutečně vyhotovil revizní zprávy omylem, pak by si je vyžádal zpět a tuto situaci by řešil, a jelikož ji neřešil, je tím jeho obhajoba o omylu vyvrácena, zprávy nebyly vyhotoveny omylem a nebyly poskytnuty k dalšímu užívání omylem, byly poskytnuty obžalovaným s vědomím jejich nepravdivosti a s vědomím jejich užívání k prokázání bezpečnosti objektů, na které se vztahovaly. Obžalovaný si je zjevně vyhotovoval v počítači dopředu, jak sám popsál, a distribuoval je dále bez skutečně provedených revizí. Takže bylo vyvráceno, že by tvrzené

pracovní pochybení a nesoustředění se při plnění pracovních úkolů mělo za následek absenci úmyslu. Jeho trestní odpovědnost není snížena ani faktem, že revizní zprávy vyhotovoval v rámci svého zaměstnání, neboť odpovědnost za ně stále nesl on a nikoliv jeho zaměstnavatel. Takže nelze přisvědčit ani námitce, že odpovědnost za nepravdivé revizní zprávy by měl nést zaměstnavatel obžalovaného, neboť revizním technikem, který stvrzoval bezpečnost revidovaných objektů, byl obžalovaný jako revizní technik a nikoliv někdo jiný. Vzhledem k tomu, že se však jednalo o plnění pracovních úkolů, zohlednil uvedené soud při ukládání trestu, jelikož nebylo zjištěno, že by za vyhotovování nepravdivých revizních zpráv byl obžalovaný finančně odměňován jinak, než běžnou mzdou. Pokud se obžalovaný hájí tíživou rodinnou situací vyplývající ze závažného zdravotního stavu jeho manželky, ani uvedené jej nijak nezbujuje trestní odpovědnosti za jím spáchanou trestnou činnost, ani ji nijak nesnižuje, neboť zdravotní stav rodinných příslušníků a konkrétní zapojení obžalovaného do fungování rodiny je bez vlivu na spáchaný skutek. Rodinnou situaci však soud zvažil při úvaze o ukládání trestu a našla svůj odraz v uložení trestu pod spodní hranici zákonné trestní sazby. K otázce prokázané subjektivní stránky obžalovaného soud odkazuje na odstavec č. 63, 97.

65. Jiná data vyhotovení revizních zpráv obžalovaného J.B. a převzetí obžalovaným A.K. (2. 11. 2010) na revizních zprávách pro stavební řízení vznikla zcela zjevně omylem, neboť se jedná o shodné revizní zprávy se zprávami z 19. 11. 2010 a i v těchto zprávách je uvedeno datum revize dne 18. 11. 2010. K uvedenému pochybení došlo zjevně tím, že datum vyhotovení a převzetí revize je doplňováno ručně do prázdné kolonky, takže obžalovaný v některých vyhotoveních nevyplnil datum a toto bylo doplněno pak chybně. Uvedené okolnosti jsou však bez jakéhokoliv vlivu na posuzování trestní odpovědnosti, značí jen o velmi neodpovědném přístupu obžalovaného při vyhotovování revizních zpráv.
66. Skutečnost, že **obžalovaný S.H. vyhotovil zprávu o výchozí revizi č. 023-10-V/H dne 2. 11. 2010**, se stejným datem provedení revize, na XXXXXs předmětem revize kabeláž 22kV pro vyvedení výkonu FVE, kam uvedl, že prohlídkou bylo zjištěno, že revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem, použitá kabeláž je uložena v zemi, a **zprávu o výchozí revizi č. 024-10-V/H dne 2. 11. 2010**, se stejným datem provedení revize, na XXXXX s předmětem revize kabeláž 22kV pro vyvedení výkonu FVE, kam uvedl, že prohlídkou bylo zjištěno, že revidované zařízení je provedeno v souladu s bezpečnostními požadavky příslušných norem, použitá kabeláž je uložena v zemi, je prokázáno z těchto revizních zpráv, licenčních spisů příslušných fotovoltaických elektráren (příloha č. 4, 5) a ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma. Obžalovaný S.H. popřel, že by tyto revizní zprávy vyhotovil, a uvedl, že on vyhotovil revizní zprávy ze dne 21. 12. 2010 na dané elektrárny až po instalaci rozvodu na místě, které soudu předložil. Pravost podpisů na revizních zprávách ze dne 2. 11. 2010 je prokázána a stvrzena znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma a jeho doplňkem, o jehož úplnosti, jednoznačnosti, průkaznosti, logičnosti soud nemá žádné pochybnosti. Obhajoba obžalovaného v tomto směru tedy byla vyvrácena. Dodané další revizní zprávy orgánům činným v trestním řízení ze dne 21. 12. 2010, kdy tyto zprávy na XXXXX a XXXXX (společně i s revizními zprávami ze dne 2. 11. 2010) jsou i součástí dokumentů předložených v rámci řízení u stavebního úřadu, zjevně dokladují snahu obžalovaného o určitou nápravu jeho jednání, když předtím vyhotovil nepravdivé revizní zprávy, a chtěl tedy dodat revizní zprávy s daty, kdy na místě již byly rozvodny, a jsou zcela bez vlivu na trestní odpovědnost obžalovaného, neboť tato je posuzována ke dni spáchaní činu, tedy ke dni vypracování a předložení nepravdivých revizí, které pak byly použity pro licenční řízení. Nelze se také nepozastavit nad faktem, že muselo dojít ke ztrátě části spisu či k manipulaci se spisem z Magistrátu města Chomutov ohledně stavebního řízení, zkušebního provozu, kolaudačního řízení ve věci XXXXX, neboť policii byl 25. 3. 2011 zaslán celý okopírovaný spis včetně revizní zprávy obžalovaného S.H. ze dne 2. 11. 2010 (č.l. 7 dle spisového přehledu – revize el. vyvedení), která je uvedena i ve spisovém přehledu. Po zaslání celého spisu z Magistrátu města Chomutov

na vyžádání soudu, tedy v době konání hlavních líčení, tato zpráva již není součástí spisu, ale je zde mezi dokumentací volně vložená revizní zpráva obžalovaného S.H. ze dne 21. 12. 2010, není zažurnalizována na pořadovém místě č.l. 7 spisu, i když stále spisový přehled uvádí, že pod číslem 7 je revizní zpráva, tak číslo 7 chybí, není zde žádná revizní zpráva označené jako revize el. vyvedení. Z uvedeného je jednoznačně prokázáno, že původně stavebnímu úřadu byla doložena a předložena revizní zpráva obžalovaného S.H. ze dne 2. 11. 2010 a následně teprve v souvislosti s kolaudací i revizní zpráva ze dne 21. 12. 2010. Tyto záměny revizních zpráv dodaných pro účely stavebního řízení jsou však zcela bez souvislosti s trestní odpovědností obžalovaného pro skutek, který je nyní projednáván. Soud nezkoumal, kdo se této záměny a proč dopustil, neboť uvedené není předmětem tohoto trestního řízení. V této věci bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že obžalovaný S.H. vyhotovil dne 2. 11. 2010 revizní zprávy na obě fotovoltaické elektrárny a tyto revizní zprávy byly předloženy při licenčním řízení, jak je uvedeno shora. Postavení obžalovaného S.H. **jako revizního technika** je prokázáno jeho výpovědí.

67. **Vědomost obžalovaného S.H. o tom, že kde dni jím deklarovaných provedených revizí, tedy ke dni 2. 11. 2010, nebyly předmětné fotovoltaické elektrárny dokončeny a nebylo je možno v rozsahu uvedeném v revizních zprávách zrevidovat,** je prokázána výpověďmi obžalovaných S.H., J.B., neboť se na místě dle popisu obou těchto obžalovaných nenacházely rozvodny, od nichž revidoval obžalovaný S.H. kabel pro vyvedení výkonu elektráren a dle výpovědi obou obžalovaných k datu 2. 11. 2010 tedy nemohl obžalovaný S.H. revidovat předmět revize uvedený v obou revizních zprávách. Skutečnost, že se rozvodny nenacházely na místě je prokázána také sdělením společnosti První elektro a dodacím listem, dle kterého rozvodny byly dodány na místo až 18. 12. 2010, a to v počtu 1 ks pro každou elektrárnu, kdy chybějící rozvodny jsou uvedeny i v zápise z kontrolního dne proběhlého dne 14. 12. 2010. O dodání druhé rozvodny na SUN VIK 2 (neboť tato elektrárna měla 2 rozvodny) se sdělení První elektro nezmiňuje, ale ze spisu Magistrátu města Chomutov bylo zjištěno, že k ní bylo předloženo prohlášení o shodě ze dne 10. 1. 2011 a revize ze dne 17. 2. 2011 k vyvedení výkonu mezi touto rozvodnou RTS 250/22/PE a rozvodnou RTS 1250/22/PE. Takže i v kolaudačním řízení poskytnuté materiály ohledně dodání a propojení této druhé rozvodny jsou dalším důkazem o nedokončenosti fotovoltaické elektrárny SUN VIK 2 k datu 2. 11. 2010, k datu vydání licence i k datu do konce roku 2010. Výpovědi obžalovaného J.B. bylo prokázáno, že v polovině listopadu se nacházelo na místě obou fotovoltaických elektráren maximálně jen několik konstrukcí na solární panely, takže zde nebyly nejen rozvodny, ale ani solární panely v počtu 5 800 ks u XXXXXa 6 760 u XXXXX a tyto propojeny do funkčního celku. Další důkazy prokazující nedostavěnost obou elektráren k době vyhotovení revizních zpráv obžalovaným S.H. jsou uvedeny v odstavci č. 83 (listinné důkazy i svědecké výpovědi). Z výpovědi obžalovaného S.H. bylo prokázáno, že revizní zprávy vyhotovoval v rámci jeho pracovních úkolů u svého **zaměstnavatele** První elektro, což je v souladu i se sdělením společnosti První elektro, která také potvrdila, že revizní zprávy obžalovaného S.H. předávala obžalovanému A.K., byť toto sdělení se týkalo revizních zpráv ze dne 21. 12. 2010, ale jelikož pravost revizních zpráv ze dne 2. 11. 2010 byla prokázána znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, tak je prokázáno převzetí a předání i revizních zpráv ze dne 2. 11. 2010. Z obsahu samotných revizních zpráv je pak prokázáno, že byly následně **převzaty obžalovaným A.K.**, což je na nich vyznačeno datem a podpisem a je to dále v souladu se svědeckou výpovědí J. N., který popsal, že podklady potřebné pro vydání licence mu předával obžalovaný A.K., a se znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma. Vzhledem k postavení obžalovaného jako revizního technika, byť nedoznal, že by věděl, nač jeho revizní zprávy mají sloužit, je v kombinaci s obsahem revizních zpráv prokázáno, že obžalovaný věděl, že prokazují bezpečnost jím revidovaného zařízení, a že jeho revizní zprávy pak mohou a mají sloužit pro účely různých správních řízení, kde je zkoumána právě bezpečnost zařízení, a tím je dáno minimálně **vědomí obžalovaného, že jeho revizní zprávy mohou být použity pro správní řízení včetně tedy i**

licenčního řízení u ERÚ sloužící jako jeden z podkladů k vydání licence. K uvedenému závěru soud dospěl na základě obsahu revizních zpráv stvrzujících bezpečnost vyvedení výkonu elektráren, na základě oprávnění, povinností a práv revizních techniků, na základě existence správních řízení v České republice, na základě právní úpravy provozování fotovoltaických elektráren, kdy ze samotného postavení revizního technika plyne jeho vědomost o potřebě revizních zpráv za účelem stvrzení bezpečnosti nějakého zařízení vůči různým správním orgánům. Obžalovaný měl dostatečné vědomosti, zkušenosti, vzdělání a praxi k tomu, aby věděl, že postavení revizního technika při vyhotovování revizních zpráv na předmět revizí není samoučelné, nepotřebné a nadbytečné a nesloužící k ničemu. I laik ví, že listina, kterou může vyhotovit jen osoba, která k tomu má oprávnění vyplývající z jeho profesních znalostí, a ve které jsou stvrzeny určité skutečnosti, je vydávána z důvodu, že tuto listinu vyžadují různé orgány, které posuzují bezpečnost provozu celého zařízení, tudíž obžalovaný musel být srozuměn s tím, že jeho revizní zprávy osvědčující bezpečnost zařízení budou moci sloužit v rámci různých správních řízení právě k prokázání bezpečnosti. Tato jeho vědomost je dokladována i jeho následnou snahou o napravení původně vydaných nepravdivých revizních zpráv. Vzhledem k pracovnímu zařazení obžalovaného, vzhledem k participaci jeho a jeho zaměstnavatele na výstavbě fotovoltaických elektráren, mu muselo být minimálně známo, že fotovoltaická elektrárna nemůže být uvedena do provozu bez nějakého povolení či schválení, které musí zahrnovat posuzování bezpečnostní stránky, kdy k posuzování bezpečnostní stránky pak slouží revizní zprávy včetně jeho. Je pro trestní odpovědnost obžalovaného nepodstatné, zda znal přesně umístění a název správního orgánu, který rozhoduje ve správním řízení, v daném případě v licenčním řízení o vydání licence, či jaké jsou další podmínky k vydání licence, podstatná je okolnost uvědomování si skutečnosti, že nepravdivé revizní zprávy vypracované obžalovaným mohou sloužit jako jeden z podkladů pro takové správní řízení, což prokázáno bylo, protože obžalovaný minimálně byl srozuměn s dalším nakládáním s jeho revizními zprávami v různých správních řízeních. Vzhledem k obecné známosti podpory fotovoltaických elektráren v souvislosti s pracovním zařazením obžalovaného, byl obžalovaný také srozuměn s tím, že napomáhá k vydání licence, na jejímž základě je pak příslušnou fotovoltaickou elektrárnou získán určitý **finanční prospěch, a to neoprávněně.**

68. K **obhajobě obžalovaného S.H.** ohledně skutečnosti, že nevyhotovil revizní zprávy ze dne 2. 11. 2010, se soud vyjadřoval u skutkových zjištění, a tato obhajoba je vyvrácena zcela závěry znaleckého posudku z oboru kriminalistika, zkoumání ručního písma (odstavec č. 66). Ke znaleckému posudku je nutno zdůraznit, že je velmi podrobný, velmi detailní, zcela jednoznačný a i pro laika je dle uváděných příkladů pochopitelné, na základě jakých skutečností byly podpisy obžalovaného S.H. označeny za pravé. O závěrech tohoto znaleckého posudku nevznikla žádná pochybnost (blíže odstavec č. 58). V revizních zprávách ze dne 2. 11. 2010 obžalovaný stvrdil bezpečnost vyvedení výkonu z obou elektráren, což je skutečnost, která v kombinaci s revizními zprávami obžalovaného J.B. měla před ERÚ dokladovat dokončenost elektráren a bezpečnost elektráren, a tento dojem skutečně vyvolávala a vyvolala u příslušných pracovníků ERÚ. Obžalovaný S.H. v době, kdy vypracoval tyto revizní zprávy, tak věděl, že v případě jednotlivých fotovoltaických elektráren jím revidovaný kabel (kabeláž 22 kV) na místě není, není namísto ani žádná z rozvodů předmětných elektráren, a přesto stvrdil bezpečnost vyvedení výkonu z obou elektráren. K obhajobě obžalovaného, že předmětná kabeláž není součástí a ani samostatným zařízením využívaným k výrobě energie a prokazovat splnění technických předpokladů pro přípojku nekorespondovalo s požadavky energetického zařízení, když není dán požadavek revize VN částí fotovoltaické elektrárny, soud shrnuje, že licence byly vydávány na výrobní, že se kontrola ERÚ zaměřovala na NN část, ale současně nelze pominout, že revizní zprávy obžalovaného S.H., které byly nepravdivé, nemohly stvrdit bezpečnost revidované kabeláže, když tato kabeláž nebyla na místě, nebyly na místě rozvodny a nebylo tudíž možno revidovat předmět těchto zpráv. Tyto nepravdivé revizní zprávy totiž umocňovaly a potvrzovaly dojem

dokončenosti fotovoltaických elektráren, tudíž i jejich bezpečnosti, a to právě včetně bezpečného vyvedení výkonu této elektrárny. Tím je dán jednoznačný úmysl vyhotovit takové podklady, které budou pro ERÚ dostatečně relevantní pro prokázání splnění technických požadavků k vydání licence, kdy nelze oddělovat obsah těchto nepravdivých revizních zpráv a záměr, se kterým byly vytvářeny od teoretických úvah, které podklady mohl a měl ERÚ vyžadovat, protože zde je nutno poukázat na to, že revizní zprávy byly nepravdivé a byly vytvořeny právě a jen s úmyslem jejich užití v licenčním řízení za účelem získání licence a vyšší garantované výkupní ceny. Tohle byl jediný důvod jejich zfalšování. Uvedené prokazuje, že vytvořením a předložením revizí obžalovaného S.H. mělo dojít právě k potvrzení úvahy pracovníku ERÚ o bezpečnosti kompletně dokončených fotovoltaických elektráren, neboť vyvolávaly dojem v kombinaci s revizními zprávami obžalovaného J.B., že celé výroby jsou bezpečně dokončeny, řádně propojeny a je řádně zabezpečeno vyvedení výkonu výroben. Pokud tedy ERÚ byly tyto nepravdivé revizní zprávy předloženy, a zcela očividně byly vyhotoveny pro účely licenčního řízení ke stvrzení dokončenosti a bezpečnosti elektrárny, pak nesloužily k ničemu jinému, než k prokázání dokončenosti a bezpečnosti elektráren, a proto obhajoba obžalovaného S.H. nemůže obstát, byť předmětné přípojky nelze dle zákona č. 458/2000 Sb. považovat za výrobu, ale tím, že se jedná o nepravdivá potvrzení bezpečného vyvedení výkonu elektráren, samotné vymezování dokladů, které mohl či nemohl ERÚ požadovat a na které se měla jeho kontrola zaměřovat, je zcela nadbytečné, neboť tyto revizní zprávy mu byly předloženy právě k prokázání bezpečnosti, byly nepravdivé a nestvrzovaly nic jiného, než dokončenost elektráren včetně instalace rozvodů a bezpečnosti vyvedení výkonu elektráren. Uvedené problematiky se týká již vytvořená judikatura (NSS 9 As 145/2016, 9 As 146/2016), dle které je nadbytečné posuzovat námitky, zda posouzení technické způsobilosti energetického zařízení je otázkou právní či odbornou, jaký byl či nebyl stav technických norem, legislativy, za situace, kdy byly předloženy nepravdivé revizní zprávy v licenčním řízení, ze kterých vyplývá dokončenost a bezpečnost fotovoltaických elektráren a za současně zjištěného stavu nedokončenosti fotovoltaických elektráren ke dni vyhotovení nepravdivých revizních zpráv, ke dni podání žádosti o licence, což je dle názoru soudu použitelné i na nyní projednávanou trestnou činnost, neboť nepravdivost revizních zpráv, byť se týkaly VN částí, v kombinaci s jejich obsahem, ze kterého vyplývá i dokončenost elektráren právě stvrzením jejich bezpečného vyvedení, neumožňuje jiný závěr než ten, že byly vytvořeny s podvodným úmyslem pro účely licenčního řízení, aby na jejich základě byl ERÚ uveden v omyl a vydal licenci pro nedostavěné elektrárny a tak byl získán nárok na vyšší garantovanou výkupní cenu. Dále se obžalovaný hájil tím, že nevěděl o užití jeho revizních zpráv, tedy tato obhajoba směřovala do subjektivní stránky. Úmyslnou složkou jednání obžalovaného ohledně následného užití jeho revizních zpráv se soud zabývá shora v odstavci č. 67 a rovněž i v části týkající se právní kvalifikace v odstavci č. 97.

69. **Jednání obžalovaného A.K.** pod bodem 1), 2) bylo rovněž bez jakýchkoliv pochybností prokázáno. Jeho **postavení ve společnosti XXXXX servis** – předseda představenstva je zjištěno z jeho výpovědi a z výpisu z obchodního rejstříku. **Postavení společnosti XXXXX servis** jako dodavatele díla – výstavby XXXXXa XXXXX je prokázáno výpovědí obžalovaného a smlouvami o dílo ze dne 22. 10. 2010 (FVE AREA SUN) a 21. 10. 2010 (XXXXX). **Řídící postavení obžalovaného při stavbě obou elektráren** je prokázáno jeho výpovědí, kdy sám doznal, že byl osobou zaštiťující stavby a že řešil problémy na stavbě, na stavbu jezdil, byl o stavbách svými podřízenými informován. Dále je toto jeho postavení prokázáno svědeckými výpověďmi R.H., J.N., T.K., F.P., výpověďmi obžalovaných V.Č., J.K., ze kterých vyplývá, že obžalovaný A.K. byl jejich nadřízeným, či nadřízeným pracovníkům společnosti XXXXX servis, dle R.H. projížděl stavby, tyto řídil, účastnil se porad, dle T.K. jej provázel stavbou a dodával potřebná vysvětlení a materiály, dle F.P. byl obžalovaný informován o postupu na stavbách e-mailovou komunikací, a dále zajištěnou e-mailovou korespondencí obsahující informací o postupu staveb, která byla obžalovanému zasílána – obsah příloh č. 2,3 spisového materiálu znalecké posudky z oboru

kybernetika. Všechny tyto důkazy prokazují informovanost obžalovaného o skutečném stavu fotovoltaických elektráren v různých stádiích dokončenosti. Obsahem e-mailové komunikace se soud zabývá blíže v odstavci č. 83.

70. **Podepsání obou předávacích protokolů** (25. 11. 2010 u XXXXX a 22. 11. 2010 u XXXXX) je prokázáno znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, výpovědi obžalovaného, který připustil, že tyto předávací protokoly podepsal, ale odmítl, že by stvrzovaly předání elektrárny, dle jeho obhajoby potvrzovaly toliko předání hmotného majetku za účelem možnosti fakturací. Tato obhajoba obžalovaného je vyvrácena samotným zněním obou předávacích protokolů, ve kterých je jednoznačně uvedeno, že se jedná o předání a převzetí prací, byť následně je uvedeno předání hmotného majetku do vlastnictví, které je však konkretizováno tak, že jsou předávány instalované solární panely v počtu 5 800 ks, 6 760 ks, podpěrné ocelové konstrukce, kompaktní rozvodna (u XXXXX v počtu 2 ks), rozvaděče, kabeláž, oplocení a dokumentace. Oba předávací protokoly jsou za přítomné osoby podepsány obžalovaným a jednatelem příslušných fotovoltaických elektráren. Takový obsah předávacích protokolů nezanechává žádné pochybnosti o tom, že má dokladovat předání dokončených elektráren jako celku, protože je výslovně uvedeno, že se jedná o instalované panely a nikoliv panely složené na zemi, výslovně je uvedeno převzetí rozveden na místě, které však byly dodány přibližně za měsíc po podpisech předávacích protokolů, kabeláže, která samozřejmě nemohla být, když nebyly namontovány panely, rozvodny. **Vědomost obžalovaného A.K. o nenainstalování panelů a nedokončenosti obou elektráren** nejen ke dnům uvedeným na předávacích protokolech, ale také ke dnům podávání žádostí o licenci (26. 11. 2010 u XXXXX a 23. 11. 2010 u XXXXX) byla prokázána z výpovědi obžalovaného J.B., který popsal, že v době, kdy vyhotovoval revizní zprávy, tedy 19. 11. 2010, se na místě elektrárny nenacházely, maximálně tam bylo několik stojek, tedy část konstrukcí na panely, což obžalovaný A.K. vzhledem k jeho pravidelnému výskytu na místě staveb a vzhledem k tomu, že zastřešoval řízení stavby musel vědět. Nenainstalování všech panelů, nedokončenost těchto elektráren k uvedeným datům je dále prokázána dodacím listem o dodání a převzetí kompaktních rozveden až ze dne 18. 12. 2010 (dodavatel První elektro, odběratel XXXXX servis), výpovědi obžalovaných J.B. a S.H. o tom, že tyto rozvodny na místě nebyly v době jejich revizních zpráv, e-mailovou komunikací z přílohy č. 2, 3, ze které se podává, že ještě ani v prosinci nebyly namontovány všechny solární panely, kdy na XXXXX jich 14. 12. 2010 (e-mail na č.l. 105-106 přílohy č. 2 spisu) chybělo 5 000 ks, na obou elektrárnách tentýž den nebyly rozvodny, v lednu 4. 1. 2011 (e-mail na č.l. 146-147 přílohy č. 2 spisu) stále nebyly osazeny všechny solární panely, na XXXXX chybělo namontovat 244 panelů a na XXXXX chybělo namontovat 388 panelů a byla zdokumentována další nedokončenost ohledně kabeláže, uzemnění, kdy tento nedokončený stav se postupně dle e-mailové komunikace snižoval během ledna 2011. Nedokončenost elektráren ke dni, kdy obžalovaný A.K. stvrzoval předávku obou fotovoltaických elektráren a byly podávány žádosti o licenci a tudíž i vědomost obžalovaného o nedokončenosti obou elektráren vyplývá i z kamerových záznamů ze dne 20. 12. 2010 ohledně SUN VIK 2 a 23. 12. 2010 ohledně obou fotovoltaických elektráren a svědeckých výpovědí svědků V., K. Z., P., dle nichž se v tuto dobu stále nejednalo o dokončené elektrárny, nebyly nainstalované všechny panely a propojené všechny panely. Pokud je prokázána nedokončenost elektráren k datům těchto kontrol (ohledání), pak je tím prokázána nedokončenost fotovoltaických elektráren k době předcházející těmto kontrolám, jak soud argumentuje v odstavci č. 83, 86. **Převzetí revizních zpráv** obžalovaným A.K. uvedených ve výroku rozsudku vypracovaných obžalovanými J.B. a S.H. je prokázáno z podpisů obžalovaného A.K. na těchto zprávách, které přímo stvrzují jejich převzetí, znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, dále sdělením společnosti První elektro, která potvrdila, že revizní zprávy byly předávány obžalovanému A.K., dále z výpovědi svědka J.N., který potvrdil, že veškeré podklady pro účely podání žádosti o licenci přebíral od obžalovaného A.K. a konečně i ze samotné výpovědi obžalovaného A.K., který neodmítl skutečnost převzetí těchto zpráv jím

osobně. Pokud si již na věc konkrétně nevzpomínal z důvodů tehdejší pracovní vytíženosti, není to nic neobvyklého, ale je to zcela bez vlivu na jeho trestní odpovědnost, neboť převzetí těchto revizních zpráv je zcela prokázáno. **Předávání revizních zpráv, předávacích protokolů a dalších podkladů potřebných pro vydání licencí včetně žádostí** o licence podepsaných jednatelem příslušných fotovoltaických elektráren obžalovaným A.K. svědkovi J.N. za účelem podání žádostí o licenci pro obě fotovoltaické elektrárny je jednoznačně prokázáno z výpovědi svědka J.N., který označil obžalovaného A.K. za kontaktní osobu ohledně shromažďování podkladů pro podání žádostí o licenci. V souladu s touto svědeckou výpovědí je i výpověď obžalovaného V.Č., který rovněž potvrdil, že veškerá dokumentace se předávala společností XXXXX servis, kde měl řídicí postavení obžalovaný A.K.. Obsah datových nosičů zajištěných při prohlídce ve společnosti XXXXX servis zachycující informace o podkladech nutných k vydání licence a označení dokumentů, které zajistí přímo obžalovaný A.K., nakládání společností XXXXX servis s licencemi a podklady k vydávání licencí, informování obžalovaného o získání licencí přímo vylučuje obhajobu obžalovaného, že neměl s licencemi nic společného a přímo prokazuje jeho aktivní účast na vyřizování licencí (*příloha č. 1, 2 znaleckého posudku 46-1/2016, str. 33, 108, 469 an., str. 477 an.*). **Datum podání žádostí o udělení licencí** pro obě fotovoltaické elektrárny je prokázáno obsahem obou licenčních spisů (příloha č. 4, 5 spisu). **Vědomost** obžalovaného A.K. o tom, že **podklady**, které předal J.N., a které byly potřebné pro udělení licencí, **budou použity pro žádosti o udělení licence** je prokázána výpovědí J. N., který měl na starost fyzické podávání žádosti o licence, a který komunikoval na toto téma opakovaně s obžalovaným A.K., vyžadoval po něm doklady potřebné pro vydání licence, takže je tím prokázáno, že obžalovaný A.K. věděl bez jakýchkoliv pochybností, že mu doklady předává proto, aby byly podány žádosti o vydání licencí, když mu mimo jiné předal i samotné žádosti o udělení licencí, byl tímto svědkem přímo informován o udělení licencí, takže tím je dána zainteresovanost obžalovaného na vydání licencí pro předmětné elektrárny. Jednoznačná vědomost obžalovaného A.K. o potřebných podkladech pro licenční řízení a participace na získávání těchto podkladů je prokázána také ze zjištěné aktivity obžalovaného při zajištění odpovědných zástupců a podkladů od těchto odpovědných zástupců, kdy oba odpovědní zástupci – obžalovaní V.Č. a J.K. potvrdili, že pokyn k podpisu souhlasného prohlášení s ustanovením do funkce odpovědných zástupců byl od obžalovaného A.K., čímž vyvrátili jeho tvrzení, že o odpovědných zástupcích nic nevěděl. Rovněž i uvedené datové soubory zmíněné v tomto odstavci prokazují vědomost obžalovaného A.K. ohledně nutných podkladů pro vydání licencí. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovanému A.K. byl znám skutečný nedokončený stav obou fotovoltaických elektráren a z něj plynoucí vědomost o nepravdivosti revizních zpráv, předávacího protokolu, **věděl, že získané licence budou neoprávněné**. Vzhledem k jeho pracovnímu zařazení nelze pochybovat o jeho informovanosti o změně výše garantovaných výkupních cen po 1. 1. 2011 dle cenového rozhodnutí ERÚ č. 2/2010, neboť tyto znalosti měli i laici ze sdělovacích prostředků, natož osoby, jejichž pracovní náplní byla výstavba fotovoltaických elektráren, a bylo tak prokázáno, že obžalovaný měl také **vědomost, že takto bude získána neoprávněná výše garantované výkupní ceny** pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010, když zajišťoval i další podmínku, a to první paralelní připojení. Nejen, že měl obžalovaný tuto vědomost, ale veškeré jeho jednání od počátku směřovalo právě k dosažení získání výše garantované výkupní ceny pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu v roce 2010.

71. K obhajobě **obžalovaného A.K.** týkající se dostavěnosti obou fotovoltaických elektráren se soud vyjadřuje v odstavci č. 83, obsahu předávacích protokolů v odstavci č. 70, předmětu revizních zpráv pro fotovoltaické elektrárny v odstavci č. 60, odmítnutí účasti při vyřizování licencí v odstavci č. 70. K uvedené části obhajoby ohledně popření aktivity při získávání licencí je nutno dodat, že není vyžadováno prokázání smluvního vztahu mezi fotovoltaickými elektrárnami XXXXX a XXXXX a společností XXXXX servis písemnými smlouvami, neboť je prokázána účast obžalovaného A.K. jako fyzické osoby na vyřizování licencí a pro trestní odpovědnost není

vyžadována povinnost existence smluvního vztahu, postačí faktické jednání obžalovaného, které prokázáno bylo. Pokud se obžalovaný hájí tím, že jako statutární orgán podepisoval převzetí dokladů – revizních zpráv, ale že nebyl žádným odborníkem a neposuzoval obsah těchto dokumentů, je to opět obhajoba bez vlivu na trestní odpovědnost a hlavně obhajoba vyvrácená, protože, jak bylo prokázáno, obžalovaný jako hlavní osoba řídící výstavbu obou fotovoltaických elektráren znal přesně stav těchto elektráren a tudíž pokud převzal revizní zprávy v době, kdy se začínaly elektrárny teprve stavět, není třeba, aby byl nějakým velkým odborníkem k posouzení toho, že revizní zprávy týkající se nepostavených fotovoltaických elektráren nemohou být pravdivé a nemohou odpovídat skutečnému stavu. Navíc je velmi nelogická obhajoba o odmítání jakýchkoliv profesních znalostí souvisejících s výstavbou a fungováním fotovoltaických elektráren s ohledem na pracovní zařazení obžalovaného a postavení ve společnosti XXXXX servis. K tvrzení, že obžalovaný ani XXXXX servis neměli žádný motiv k trestné činnosti, soud uvádí, že motiv je zcela zřejmý vzhledem k zainteresovanosti na výstavbě fotovoltaických elektráren, o nichž bylo obžalovanému a dalším osobám pohybujícím se ve stejném oboru známo, že na přelomu roku 2010 a 2011 nastane výrazná změna ve výkupních cenách, a to i bez zjištěné finanční zainteresovanosti obžalovaného A.K. a společnosti XXXXX servis. Obhajoba o tom, že obžalovaný A.K. byl toliko adresátem e-mailů, že se s nimi blíže neseznamoval, vyznívá až naivně za situace, když obžalovaný stavby řídil, znal jejich stav i z osobních obhlídek, což prokázáno bylo, a kdy mu zcela zjevně nebyly e-maily shrnující pokroky na stavbách zasílány samoučelně. Tvrzení obžalovaného, že předávací protokoly nemohl ERÚ vyžadovat a tudíž jimi nemohl být uváděn v omyl je bez vlivu na trestní odpovědnost, neboť dle obsahu předávacích protokolů tyto stvrzují dokončenost elektráren a ERÚ z nich takto také vycházel a vycházet mohl, neboť zkoumal dokončenost a bezpečnost elektráren. Proto je také obžalovaný A.K. vyhotovil a na ERÚ přeložil, neboť pokud by to byly jen interními dokumenty dokladující předání zboží, jak se snaží obžalovaný hájit, pak by byl jejich obsah jiný a nebyly by předávány ERÚ. I zde platí závěr, že v případě předložení nepravdivých podkladů ERÚ se žádostí o licenci s jednoznačným úmyslem neoprávněně licenci získat není třeba zkoumat, zda by takový podklad mohl sám ERÚ vyžadovat či nikoliv (jak je uvedeno v odstavci č. 60). K obhajobou uváděné námitce, že není prokázáno, zda a kdy obžalovaný věděl o cenovém rozhodnutí ERÚ č. 2 ze dne 8. 11. 2010, nelze uvést nic jiného, než že nelze uvěřit tomu, že by osoba, jejíž náplní práce byla výstavba fotovoltaických elektráren, osoba zastávající vysoké postavení a pracující v dceřině společnosti XXXXX, která elektřinu vykupovala, osoba s dlouholetou praxí a osobními zkušenostmi, nevěděla o tak průlomovém rozhodnutí, o němž věděl v době jeho vydání téměř každý občan České republiky, tedy i naprostý laik bez vztahu k fotovoltaickým elektrárnám. I obžalovaný V.Č., svědek R.H. potvrdil znalost cenových rozhodnutí a důležitost získání licencí do konce roku 2010.

72. **Uvedení pracovníků ERÚ** (L.P.a A.P.v případě XXXXX a I.F. a A.P.v případě SUN VIK 2) **v omyl při vydávání licencí** v případě obou fotovoltaických elektráren je prokázáno podklady z licenčního spisu, které byly se žádostmi o licence předloženy, kdy se jednalo o nepravdivé revizní zprávy obžalovaných J.B. a S.H., nepravdivé předávací protokoly. Tyto podklady měly příslušným pracovníkům ERÚ dokládat dokončenost – předávací protokol a bezpečnost elektráren – předávací protokol a revizní zprávy a tím tedy dokladovat splnění technických předpokladů dle § 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb. a dle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. Uvedení v omyl je prokázáno dále výpovědí svědkyně A.P., která potvrdila, že revizní zprávy u obou elektráren byly podklady, které dle praxe ERÚ a dle jejího názoru jako příslušné referentky stvrzovaly bezpečnost budoucího provozu a předávací protokoly byly dokladem o předání díla, o dokončenosti elektrárny a dále také o vlastnictví. Pracovník ERÚ posuzoval technické předpoklady dle jemu dodaných podkladů dle § 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb. a tyto posuzoval na základě podkladů s nepravdivými informacemi, neboť fotovoltaické elektrárny, jak bylo prokázáno, nebyly dokončeny v době žádostí o podání licencí, ani v době vydání licence, a

ani v době roku 2010, přesto na ERÚ byly předloženy nepravdivé podklady prokazující dokončenost a bezpečnost elektráren. Příslušný pracovník ERÚ řádně dle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. zkoumal technické předpoklady, teda zda existuje územní souhlas, kolaudační rozhodnutí, oznámení záměru započít s užíváním stavby, nebo kolaudační souhlas a podklady prokazující splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem. Žadatelé zde ERÚ předložili nejen doklady týkající se stavebního řízení (zde nešlo o nepravdivé podklady), ale také nepravdivé doklady, a to doklad o dokončení díla, neboť předávací protokol s jeho obsahem nebylo možno chápat jinak, než že jsou fotovoltaické elektrárny dokončeny, že jsou na nich všechny panely nainstalovány, což rovněž evokuje propojenost, a nepravdivé revizní zprávy, které stvrzovaly bezpečnost revidovaných zařízení a s ní související dokončenost elektráren jako celku, neboť je jimi stvrzena nejen instalace a propojenost panelů, ale i bezpečnost vyvedení výkonů z elektrárny, čímž je rovněž dokladována zcela jednoznačně dokončenost elektráren, neboť jen dokončená elektrárna může bezpečně vyvádět vyrobenou energii z ní dále. Pracovníci ERÚ tedy měli oprávněně za prokázanou dokončenost a bezpečnost obou fotovoltaických elektráren a tudíž splnění podmínek (společně s dalšími požadovanými podklady) pro vydání licence, byl jim tvrzen stav kompletní dokončenosti bezpečných fotovoltaických elektráren. Zásadní podmínkou je při zkoumání možnosti vydání licence právě splnění technických předpokladů, zde pracovníci ERÚ nepostupovali v rozporu se zákonem, nelze je vinit z toho, že nejeli na obhlídku elektráren, neboť uvedené nebylo podmínkou pro udělení licence, nebylo to jejich povinností, a pokud jim nevznikla žádná pochybnost na základě předložených podkladů o pravdivost jim tvrzených informací, je pochopitelné, že vycházeli toliko jen z dodaných písemných dokladů. Nelze si totiž představit situaci, že by pracovníci ERÚ měli automaticky předpokládat, že revizní technici vypracovávají v rozporu se svými povinnostmi revizních techniků zcela nepravdivé revizní zprávy, že žadatel má takovou odvalu, že žádá o vydání licence na elektrárnu, která není více méně ještě ve výstavbě, či je na počátku výstavby a k tomu předkládá nepravdivé podklady. Nelze vinit pracovníky ERÚ, že nevycházeli z předpokladu, že každý páchá trestnou činnost, neboť společnost funguje na základě zachování běžných pravidel slušnosti při občanském soužití, na základě dodržování zákonů.

73. Oběma licenčními spisy je také prokázáno, **kdy příslušné licence byly vydány, na jak dlouhou dobu, na které elektrárny, s jakým výkonem.** Sídlem ERÚ v Jihlavě je prokázáno **místo** uvedení příslušných pracovníků ERÚ v omyl. Odbornými vyjádřeními z oboru ekonomika a fakturami prokazujícími uskutečněné výplaty garantovaných výkupních cen v kombinaci s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010, 5/2009 je pak prokázána **výše škody** za dobu již uskutečněné fakturace. Výše škody byla stanovena jako rozdíl mezi garantovanými výkupními cenami stanovenými pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu do konce roku 2010, tyto částky byly fakturovány, či měly být do budoucna fakturovány, a vyšší garantovaných výkupních cen pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu po 1. 1. 2011. Rozdíl zde spočíval v tom, že u fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 činil nárok na garantovanou výkupní cenu 12 150 Kč za vyrobenou MWh, po 1. 1. 2011 činil tento nárok již jen 5 500 Kč. U XXXXXtako v roce 2011 a 2012 byla neoprávněně vyplacena částka 18 923 030,56 Kč, a to společností XXXXX a od 1. 1. 2013 do dubna 2016 částka 29 365 418,07 Kč, která byla vyplacena společností OTE. XXXXXv roce 2011 a 2012 byla takto neoprávněně vyplacena částka 22 190 969,10 Kč společností XXXXX a za zbývající období do 3. 12. 2015, kdy došlo ke zrušení rozhodnutí o udělení licence, částka ve výši 34 739 504,75 Kč společností OTE. Soud vycházel z výpočtu škody vycházejícího z rozdílu garantovaných výkupních cen, neboť s tímto úmyslem byl trestný čin u každé z fotovoltaických elektráren spáchán, a nikoli z výpočtu vycházejícího z ceny silové elektriny, která nemohla být nikomu ani známa a takový postup neodůvodňuje úmysl obžalovaných, který byl prokázán a směřoval k zabezpečení výše garantované ceny pro zdroje uvedené do provozu do konce roku 2010 dle cenového rozhodnutí

5/2009 oproti cenovému rozhodnutí 2/2010. Do výše způsobené škody soud samozřejmě také zahrnul tzv. solární daň dle zákona č. 180/2005 Sb., kdy tato daň se neodčítá, neboť nemá vliv na určení výše škody, ale má vliv na určení zisku poplatníka, kterým je výrobce (usnesení VS Olomouc 3To 112/2004). Pro zbývající období, tedy do budoucna u XXXXX již byla stanovena škoda na základě výpočtu rozdílu těchto cen po dobu životnosti elektrárny, tedy po dobu 20 let (dle přílohy č. 3 vyhlášky 475/2005 Sb.), kdy soud vycházel jednak z cenových rozhodnutí ERÚ č. 2/2010, 5/2009, dále z vyhlášek č. 475/2005 Sb. a 140/2009 Sb., které zohledňují meziroční předpokládaný pokles výkonu fotovoltaických panelů (0,8 % dle přílohy č. 3 vyhlášky 475/2005 Sb.) a faktor garantovaného meziročního nárůstu výkupní ceny dle § 2 odst. 8 vyhlášky č. 140/2009, který ho stanovil v intervalu 2 – 4% ročně, takže při postupu dle zásady v pochybnostech ve prospěch a tedy stanovení nejnižší možné škody, je nutno vycházet z nárůstu ve výši 2 %. Výpočet se samozřejmě odvíjí z instalovaného výkonu elektrárny (1,363 MW, 1363 MWh). Dle uvedeného výpočtu by neoprávněně byla nárokována částka 286 214 515 Kč (dle cenového rozhodnutí 5/2009) za období od května 2016 do konce roku 2030, nárok by elektrárna při garantované výkupní ceně 5 500 Kč za 1 MWh měla za uvedené období ve výši 127 025 913 Kč (dle cenového rozhodnutí 2/2010), takže rozdíl a tudíž výše škody, která by byla způsobena do budoucna, činí 159 188 602 Kč. Za rok 2016 byla vypočtena škoda z výkupních cen pro část roku, tedy z propočtu škody za celý rok a po vydělení jednotlivými měsíci byla zjištěna škoda za jeden měsíc, která byla znásobena počtem měsíců od května do konce roku, takže neoprávněná výše činí celkově částku 11 940 696 Kč oproti částce 5 298 832 Kč, na kterou by elektrárna za 8 měsíců provozu roku 2016 měla nárok. Výše garantovaných výkupních cen pro elektrárny uvedené do provozu do konce roku 2010 by v případě této elektrárny činila v roce 2017 částku 18 130 143 Kč, v roce 2018 částku 18 335 968 Kč, v roce 2019 částku 18 556 560 Kč, v roce 2020 částku 18 779 080 Kč, v roce 2021 částku 19 003 348 Kč, v roce 2022 částku 19 229 184 Kč, v roce 2023 částku 19 456 408 Kč, v roce 2024 částku 19 684 840 Kč, v roce 2025 částku 19 915 518 Kč, v roce 2026 částku 20 147 024 Kč, v roce 2027 částku 20 397 388 Kč, v roce 2028 částku 20 631 528 Kč, v roce 2029 částku 20 884 820 Kč, v roce 2030 částku 21 122 010 Kč a výše garantovaných výkupních cen při uvedení do provozu po 1. 1. 2011 by činila v roce 2017 částku 8 046 006 Kč, v roce 2018 částku 8 137 584 Kč, v roce 2019 částku 8 235 432 Kč, v roce 2020 částku 8 334 564 Kč, v roce 2021 částku 8 433 632 Kč, v roce 2022 částku 8 535 072 Kč, v roce 2023 částku 8 635 050 Kč, v roce 2024 částku 8 737 220 Kč, v roce 2025 částku 8 839 026 Kč, v roce 2026 částku 8 941 616 Kč, v roce 2027 částku 9 052 450 Kč, v roce 2028 částku 9 156 489 Kč, v roce 2029 částku 9 268 900 Kč, v roce 2030 částku 9 374 040 Kč.

74. Soud nestanovil výši škody tak, že by neodečetl od neoprávněně vyplacené výkupní garantované ceny (či do budoucna nárokové) částku, kterou by elektrárny získávaly v případě nárokování výkupní ceny pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu po 1. 1. 2011, neboť z provedeného dokazování nebylo prokázáno, že by elektrárny, pokud by nebyly předloženy nepravdivé podklady, nezískaly licenci a nebyly by uvedeny do provozu v období, ve kterém vznikl nárok na garantovanou výkupní cenu ve výši 5 500 Kč, což vychází i z toho, že elektrárny byly kolaudovány v únoru 2011. Na elektrárnách se pracovalo tak, že byl zájem je dokončit začátkem roku 2011, jak vyplývá z e-mailové komunikace, nebyly zjištěny žádné překážky, které by bránily dokončit obě fotovoltaické elektrárny na počátku roku 2011, takže je jednoznačně dáno, že elektrárnám by vznikl nárok na garantovanou výkupní cenu pro fotovoltaickou elektrárnu uvedenou do provozu po 1. 1. 2011. Není provedenými důkazy prokázáno, že by fotovoltaické elektrárny neměly být dokončeny po 1. 1. 2011, takže není prokázáno, že by byl úmysl či nedbalost u některého z obžalovaných způsobit škodu vyšší, tedy bez odečtu částky, na kterou by elektrárny měly oprávněný nárok v podobě výkupní garantované ceny ve výši 5 500 Kč za MWh.

75. Kdo je primárním **poškozeným** je prokázáno fakturací elektráren pro vykupující společnosti, jednalo se tedy o XXXXX a OTE, s tím, že vzhledem k tomu, že garantované výkupní ceny byly kompenzovány formou dotací se státního rozpočtu a prostředky získanými od koncových uživatelů, je všechny možno považovat za určitou skupinu poškozených.
76. Soud nevycházel z výpočtu škody předloženého ERÚ, neboť tento vychází ze zelených bonusů, jejichž čerpání bylo na úvaze výrobce a vzhledem k jejich výši dle cenového rozhodnutí takový výpočet škody je pro obžalované nevýhodný, neboť je výše škody vyšší, navíc když úmysl obžalovaných směřoval k zabezpečení garantovaných výkupních cen.
77. **Skutek obžalované XXXXX pod bodem 3)** byl rovněž bez jakýchkoliv pochybností prokázán. Obžalovaná právnická osoba dle zákona č. 418/2011 Sb. může být trestně odpovědná až od 1. 1. 2012. Bylo prokázáno, že od 1. 1. 2012 XXXXX s vědomím neoprávněně získané licence a tudíž s vědomím neoprávněně získané výše garantované výkupní ceny pro fotovoltaické zdroje uvedené do provozu již v roce 2010, nadále až do rozhodnutí o zrušení licence využívala omylu pracovníků ERÚ při vydání licence a stále si nárokovala vyšší ceny garantované výkupní ceny. Vzhledem ke skutečnosti, že u této právnické osoby nedošlo ke změně statutárního zástupce před 1. 1. 2012, a v době vzniku trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby byla jednatelem R.M. (až do března 2017), která byla jednatelem i v roce 2010, a která zastupovala XXXXX při objednávání stavby fotovoltaické elektrárny u společnosti XXXXX servis, dne 22. 11. 2010 podepsala převzetí prací se stvrzením nainstalovanosti panelů, podepsala žádost o licenci dne 14. 11. 2010, tedy v době, kdy elektrárna neexistovala, nebyla postavena, nebyla dokončena, jak je prokázáno výpovědí obžalovaného J.B., S.H., listem ze stavebního deníku, kamerovými záznamy z 20. 12. 2010, 23. 12. 2010, svědeckými výpověďmi, e-mailovou komunikací z listopadu, prosince i ledna 2010 o nenainstalování všech panelů, o nenacházení se rozvoden na elektrárně, předávacím protokolem na jednu rozvodnu z 18. 12. 2010, obsahem kolaudačního spisu ohledně dodání druhé rozvodny až v roce 2011, tak jak soud uvádí ve skutkových zjištěních v odstavci č. 63 až 76, 83-94, tak prostřednictvím jednatele dne 1. 1. 2012 **věděla obžalovaná právnická osoba, jak byla získána licence, a že tudíž i od 1. 1. 2012 je čerpána neoprávněná výše garantované výkupní ceny při využívání omylu ERÚ při vydání licence.** Nelze si přestavit, že by si jednatel společnosti nekontroloval stavbu, neviděl, že elektrárna není dokončena v době, kdy na místě podepisoval předávací protokol na elektrárnu – nainstalované panely, neboť tato tam nebyla v nějakém alespoň částečně dostavěném stavu ještě ani dne 20. 12. 2010 dle kamerového záznamu i dle zápisu z kontrolního dne z 14. 12. 2010, kde chybělo 5 000 panelů i dle e-mailové komunikace z ledna 2011, kde chyběly stále stovky solárních panelů nenainstalovaných, tudíž i nepropojených, první z rozvodem byla dovezena na místo až 18. 12. 2010 a druhá až v roce 2011. Pokud elektrárna fakticky nebyla ještě ani v prosinci, pak nemohla být ani v listopadu. Nelze také nevidět, že by licence byla vydána 26. 11. 2010, přesto elektrárna nevyrobila, jak je zjištěno z faktur o dodávkách elektrické energie a z odborného vyjádření z oboru ekonomika, neboť nebyly nárokovány výkupní ceny, což by zcela jistě minimálně jednatel řešil, pokud by si nebyl vědom toho, že elektrárna ještě vůbec nestojí a že byl ERÚ uveden nepravdivými doklady v omyl. Pokud jednatel na místě viděl prakticky prázdné místo, či začátek výstavby elektrárny a přesto podepsal doklad, kde stvrdil skutečnost, že všechny panely jsou nainstalovány, jsou tam i další části elektrárny, s tímto vědomím požádal o licenci, kdy jako jednatel výroby elektřiny věděl, jaké skutečnosti musí při získání licence osvědčit, tedy minimálně bezpečnost elektrárny, tak je jednoznačně prokázáno, že jednatel této fotovoltaické elektrárny měl vědomost, jakým způsobem byla získána licence, tedy uvedením ERÚ v omyl poskytnutím nepravdivých dokladů, minimálně předávacího protokolu, ale i dokladů prokazující její bezpečnost, neboť takové doklady mohou prokazovat bezpečnost až poté, co zařízení existuje a je zrevidováno, a s tímto vědomím pak právnická osoba čerpala garantované výkupní ceny a v jejich čerpání pokračovala i po vzniku její trestní odpovědnosti k 1. 1. 2012. Z jednotlivých faktur bylo zjištěno a prokázáno, že obžalovaná právnická osoba fakturovala výši

garantované výkupní ceny dle stavu uvedení do provozu do 31. 12. 2010, byť prostřednictvím jednatele věděla, že licenci neměla získat do 31. 12. 2010, že neměla nárok na vyšší garantované výkupní ceny, ale že měla nárok až na zisk garantovaných výkupních cen pro elektrárny uvedené do provozu po 1. 1. 2011. Obžalovaná právnická osoba věděla, že pokud by ERÚ nebyly předloženy nepravdivé podklady, došlo by k získání licence a k uvedení do provozu až po 1. 1. 2011 a od toho by se odvíjely také nižší výkupní ceny. Obžalovaná právnická osoba, však se znalostí této informace nadále účtovala vyšší výkupní ceny, a to prostřednictvím osob, které jednaly v zájmu právnické osoby, v rámci její činnosti, byť tyto osoby nebyly zjištěny konkrétně, je jednoznačně dáno, že svoje pověření odvozovaly od jednatele společnosti, který uzavíral smlouvy ona odběr vyrobené energie, nechával vystavovat faktury za vyrobenou a dodanou energii a přebíral následně vyšší garantované výkupní ceny. Na fakturách jsou uvedeny osoby, které je vystavovaly, a jelikož jsou vystavovány jménem obžalované právnické osoby, je tím prokázáno, že to bylo z pověření či se souhlasem statutárního orgánu (osoby uvedené v § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě), kdy se jednalo o osoby v pracovním či obdobném poměru (§ 8 odst. 1 písm. d) zákona č. 418/2011 Sb.). **Výše způsobené škody** je prokázána odborným vyjádřením z oboru ekonomika způsobem, jak soud uvádí v odstavci č. 73 - 74 a činí částku 11 298 249,60 Kč neoprávněně vyplacenou společností XXXXX, spol. s r.o. a částku 34 739 504,75 Kč neoprávněně vyplacenou společností OTE, a.s. za dobu od vzniku trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby do doby zrušení rozhodnutí o vydání licence. K tomu, kdo je poškozeným se soud rovněž vyjadřoval v odstavci č. 75. Tím, že obžalovaná právnická osoba vyráběla energii z fotovoltaických zdrojů, což byl předmět její činnosti, je prokázáno, že také znala výše rozdílů výkupních cen dle cenových rozhodnutí ERÚ, takže věděla, jakou škodu způsobuje.

78. **Obžalovaná právnická osoba XXXXX** uplatnila obhajobu, že jí nebylo nic známo o způsobu nabytí licence. Uvedené je zcela vyvráceno, jak je uvedeno v odstavci č. 77. Subjektivní stránka je tedy u této obžalované dána prostřednictvím vědomosti statutárního orgánu o způsobu nabytí licence a o neoprávněnosti čerpání vyšších výkupních cen již od počátku, tudíž i po 1. 1. 2012, od kdy jsou právnické osoby trestně odpovědné dle zákona č. 418/2011 Sb. Dle dokladů o stavbě elektrárny, dle dokladů o uzavírání smluv o výkupu elektriny, byla tehdejší jednatelka R.M. nejenže přítomna převzetí neexistující elektrárny ke dni uvedenému na předávacím protokole, ale byla také kontaktní osobou pro vykupujícího, byla partnerem pro ERÚ, se kterým komunikovala prostřednictvím podané žádosti o licenci, dokonce s ním komunikovala ohledně oznámeného termínu kontroly, takže neobstojí ani tvrzení, že si právnická osoba nechala elektrárnu postavit tzv. na klíč, a že tudíž vůbec o ničem nevěděla, a neznala stav elektrárny. Jednatelka uzavírala smlouvu o dílo, osvědčovala v předávacím protokole předávání nainstalovaných panelů, dodání rozvoden, kabeláže a dalších, což je jednoznačná formulace pro dokončenost elektrárny jako celku, což jsou důkazy jednoznačně potvrzující skutečnost, že statutární orgán této právnické osoby od počátku věděl o neoprávněně získané licenci i výši výkupních cen. Navíc nelze pominout, že i k datům smlouvy o dílo, žádosti o licenci, předávacího protokolu by bylo nemožné dokončit kompletně výstavbu elektrárny do doby podané žádosti o licenci. Pokud se obžalovaná hájí, že jí nikdo z ERÚ neoznámil nic o neoprávněnosti vydané licence, že se domnívala, že po řádném prvním paralelním připojení je vše v pořádku, tak to tak není a nemůže být, jelikož právnická osoba převzala dokončenou fotovoltaickou elektrárnu až v roce 2011 (což vyplývá z dokladů předložených pro účely kolaudačního řízení), začala také vyrábět elektrinu až v roce 2011, což je zjištěno z vyúčtování cen za vyrobenou energii (je až od ledna 2011), kdy stav elektrárny ještě v prosinci 2010 byl naprosto nedokončený, jak je prokázáno shora (odstavec č. 83). Vzhledem k tomu, jak je uvedeno, že statutární orgán aktivně vystupoval při uzavírání shora uvedených dokladů ohledně výstavby elektrárny, licenčního řízení, při čerpání výkupních cen, pak je zcela prokázáno, že právnická osoba před i po 1. 1. 2012 věděla, že vyšší výkupní ceny čerpá neoprávněně a přesto je čerpala dále i po vzniku její trestní odpovědnosti. I když právnická

osoba do 1. 1. 2012 není trestně odpovědná a nemusela tedy danou situaci řešit, pak od 1. 1. 2012, aby došlo k legálnímu postupu ve věci, mělo dojít ze strany obžalované právnické osoby k nárokování nižší výkupní ceny platné pro provozy uvedené do provozu po 1. 1. 2011, tak se ale nestalo. K obhajobě, že měl obžalovanou právnickou osobu upozornit na nezákonnost jejího počítání ERÚ je třeba uvést, že tento orgán byl sám uveden v omyl. Neoprávněně udělená licence byla pak následně řešena a došlo ke zrušení rozhodnutí, kterým byla udělena. Navíc právnické osobě nebylo nutno sdělovat nelegálnost jejího počínání při získání licence a nároku na garantovanou výkupní cenu, když toto věděla. Tato obhajoba směřovala tedy do subjektivní stránky, ale subjektivní stránka byla jednoznačně prokázána (odstavec č. 102).

79. Skutek, pro který je obžalovaná právnická osoba shledána vinou není totožný se skutkem, kterým byl uveden ERÚ v omyl, neboť obžalovaná využívala omylu ERÚ pro to, aby nadále získávala majetkový prospěch spočívající ve vyšší výkupní ceně, než na kterou by měla nárok při uvedení do provozu v roce 2011. Soud se neztotožňuje s právním názorem, že nárokování výkupních cen od roku 2012 je již jen následek skutku, který byl spáchán v roce 2010. Skutek, pro který je obžalovaná právnická osoba uznána vinnou je ten, že od 1. 1. 2012 s vědomím neoprávněně vysokých nárokováných výkupních cen, tyto nadále účtovala a tak využívala omylu ERÚ při vydání licence. Samozřejmě, že pouhé vystavení faktury bez dalšího trestné není, ale zde se nejedná jen o vystavování faktur, zde se jedná o získávání neoprávněného prospěchu prostřednictvím získávaných vyšších výkupních cen, než na které by obžalovaná právnická osoba měla bez uvedení ERÚ v omyl nárok. Nejedná se tedy o situaci, že by došlo k retroaktivitě, tedy že by se na trestní odpovědnost obžalované právnické osoby vztahovaly zákony platné a účinné v době, kdy nebyla ještě trestně odpovědná, neboť soud uznává obžalovanou vinnou jednáním od 1. 1. 2012, kdy ač věděla o dřívějším uvedení v omyl pracovníků ERÚ a ač tedy věděla o neoprávněném nárokování vyšších výkupních cen, nadále tyto ceny nárokovala, což není následek jednání jiných osob z roku 2010, ale následek jednání právnické osoby od 1. 1. 2012 do budoucna. Nelze se ani ztotožnit s obhajobou, že zde není žádná osoba, jejíž jednání je přičitatelné obžalované právnické osobě dle § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., neboť jak soud konstatuje ve skutkových závěrech, není třeba, aby bylo zjištěno, který konkrétní zaměstnanec či osoba v obdobném postavení shromažďovala podklady k fakturaci a tyto vystavovala, neboť za nárokování výkupní ceny byl odpovědný jednatel – statutární orgán, tento uzavřel smlouvu o výkupu energie, tento také přijímal jako zástupce společnosti platby na účet, s jeho souhlasem či stvrzením, vědomím byly vystavovány faktury, o kterých on věděl, na jakou cenu jsou vystavovány, a že je tak stále využíváno omylu, takže i subjektivní složka je dána právě přes jednání statutárního orgánu v kombinaci s požadavkem na výplatu vyšší garantované výkupní ceny prostřednictvím vyúčtování ve formě faktur za vyrobenou elektrickou energii, které vystavovala osoba jednatelem k tomu zmocněná. Obžalované právnické osobě lze tedy přičítat jednání statutárního orgánu ohledně vědomí realizace podvodného úmyslu v kombinaci s nárokováním vyšší výkupní ceny dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., kdy konkrétní formální úkony při fakturaci vykonávala osoba jednající ve prospěch právnické osoby v rámci její činnosti na pokyn statutárního orgánu či s jeho vědomím dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) zákona č. 418/2011 Sb., kdy se mohlo jednat jak o zaměstnance této společnosti či i jiné společnosti (jak tomu bylo i u částí faktur vystavovaných zaměstnanci XXXXX servis), neboť je zcela nepodstatné, jaký účetní fakturu vystavil, když ji vystavoval dle pověření a podkladů od statutárního orgánu.
80. Obhajoba týkající se nekomunikování právnické osoby s odpovědným zástupcem je zcela bez významu, neboť nebylo prokázáno, že by odpovědný zástupce měl jakékoliv postavení v právnické osobě, ze kterého by pramenila vědomost či znalost uvedení pracovníků ERÚ v omyl a neoprávněného nárokování výkupních cen, když trestní odpovědnost odpovědného zástupce nebyla zjištěna, jak je konstatováno v odstavci č. 112 -122. Zde je nutno souhlasit s obhajobou, že nebylo prokázáno, že by prostřednictvím jednání odpovědného zástupce docházelo k trestnému

činu spáchaného právníkou osobou, jak původně byla podána obžaloba, a zde došlo ke změně ve skutkových zjištěních při zachování totožnosti skutku, konkrétně tedy ohledně prokázání zjištění, že přičitatelnost jednání vychází z činnosti a vědomosti statutárního orgánu právníkové osoby, čímž je trestní odpovědnost obžalované právníkové osoby jednoznačně dána.

81. K tvrzení obžalované právníkové osoby, že proběhlo bez problémů první paralelní připojení, na jehož základě se pak vyráběla elektřina, nic nemění na skutečnosti uvedení pracovníků ERÚ v omyl již v listopadu 2010 při podání žádosti o licenci s nepravdivými údaji. První paralelní připojení pak již bylo jen součástí podvodného úmyslu pachatelů trestného činu podvodu spáchaného v roce 2010 spočívajícího ve splnění všech formálních podmínek pro to, aby bylo možno označit XXXXX za elektrárnu splňující podmínky uvedení do provozu v roce 2010, protože samozřejmě dostačoval jakýkoliv odběr i části elektrárny. To, že proběhlo první paralelní připojení ještě v prosinci 2010 bezproblémově, nezabývá obžalovanou právníkou osobu trestní odpovědnosti, protože je prokázáno, že obžalovaná právníká osoba věděla, jakým způsobem byla získána licence a že tudíž první paralelní připojení nemůže zhojit nepravdivost podkladů předložených ERÚ. Je zcela očividné, že pokud by byla podána žádost o licenci s pravdivými podklady ohledně jejího dokončení a bezpečnosti po jejím skutečném dokončení v roce 2011, pak by nikdy nemohla tato elektrárna získat nárok na výkupní ceny platné pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2010, neboť teprve na základě licence, mohla být uvedena elektrárna do provozu.
82. K námitkám **obhajoby týkajícím se všech obžalovaných** soud učinil následující závěry.
83. Obě fotovoltaické elektrárny **nebyly dokončeny v době uvedení ERÚ o omyl**, jak vypověděl **obžalovaný J.B., S.H.**. Neoprávněnost licence pro XXXXX je dána i z **rozsudku Krajského soudu v Brně 62A 97/2013** ohledně zrušení vydané licence. Dále je zde stěžejním důkazem **list ze stavebního deníku** (vždy kopie jednoho pro každou elektrárnu na č.l. 1133 – XXXXXa č.l. 876 – FVE AREA SUN), kde jsou popsány práce na elektrárně XXXXX dne 10., 11. 11 2010 a jedná se o práce spočívající teprve ve výkopech na tyče a rozmístování tyčí, na elektrárně XXXXX dne 10. 11. 11 2010 a jedná se o montáž panelů, lišt, rámu, konstrukcí, tedy zcela začátek výstavby, jak to odpovídá právě výpovědi obžalovaného J.B.. K samotným stavebním deníkům je nutno uvést, že tyto nebyly nalezeny u žádné ze společností zainteresovaných na výstavbě, což je pochopitelné vzhledem k prokázanému stavu elektráren v době uvádění ERÚ v omyl, ale i tyto stránky jsou dostatečným důkazem o tom, že v době vypracování revizních zpráv, podávání žádostí o licence se obě elektrárny teprve začaly stavět. Tyto stránky ze stavebních deníků obsahují zápis pracovníka stavebního úřadu, tento se však týká jen odsouhlasení změn stavby, nezachycuje popis stavby, a jelikož se nachází za shora uvedenými informacemi o konkrétně probíhajících pracích, tak je tím potvrzen stav výstavby a nikoliv dokončenosti elektráren. Nedokončenost elektráren v době uvádění ERÚ v omyl, ale ještě i v době celého roku 2010 je prokázána i **svědeckými výpověďmi**, kdy například svědek K. potvrdil, že XXXXX dole neměla rozvodnu a že elektrárny v roce 2010 nebyly v provozu, svědek B. potvrdil, že montoval konstrukce i panely ještě i dne 31. 12. 2010 a dle faktury za jeho odvedenou práci zde byl činný při této práci od 8. 12. 2010 do 26. 1. 2011, svědek Č. potvrdil zapojenost všech elektráren v lednu 2011, svědek P. také potvrdil stále probíhající práce na elektrárnách na přelomu roku 2010 a 2011, svědek Z. potvrdil práce dle jím zasílaných e-mailů na elektrárnách i po 1. 1. 2011 s tím, že z důvodu chybějícího uzemnění není výroba bezpečná, svědci M. a J.T. pak připustili určité zemní práce na fotovoltaických elektrárnách i v roce 2011, svědek M.T. i montáž solárních panelů (tito dva svědci se sice snažili uvádět, že elektrárny dle jejich názoru byl v roce 2010 dokončené, ale to je v rozporu s e-mailovou komunikací z ledna a února 2011 a nutno zdůraznit, že sami svědci připustili nadále probíhající práce a tedy nedokončenost ještě i na počátku roku 2011), ale především je prokázána zajištěnými datovými **soubory a e-mailovou komunikací** v přílohách znaleckých posudků z oboru kybernetika v kombinaci se zjištěným stavem v době

ohledání ze dne 20. 12. 2010 a 23. 12. 2010 (dle svědeckých výpovědí svědků K., V., Z., P. a kamerových záznamů), **sdělením První elektro** o dodání rozvoden, **materiály z kolaudačního řízení XXXXX** ohledně existence druhé z rozvoden až v roce 2011. Z e-mailové komunikace a zajištěných počítačových souborů je zachycen počátek výstavby koncem listopadu 2010 a následná nedostavěnost po celý rok 2010. K důkazům byly provedeny e-maily, datové soubory prokazují nedostavěnost obou fotovoltaických elektráren nejen v době vyhotovení revizních zpráv, v době podání žádostí o licenci, v době licenčního řízení, ale ještě i po celý prosinec 2010 a z nich vyplývající vědomost obžalovaných A.K., J.K., V.Č. (jsou autoři, příjemci či uživatelé minimálně některých souborů či zpráv) a jedná se o **zápis z kontrolního dne 7. 12. 2010 XXXXXi XXXXX**, kdy na XXXXXnení kiosky, string boxy – 4ks, stringy nejsou zapojeny, na XXXXXnejsou tyče pro spodní část – 800 ks, namontované panely, kiosky, string boxy, plochy pro rozvodny, opěrná zeď (*str. 36-37 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), dokument ze 26. 12. 2010 uvádějící **stav ke dni 25. 12. 2010**, dle kterého obžalovaný A.K. užíval tento dokument vytvořený obžalovaným J.K. (byl mezi nimi zasílán), který ho zasílal dále, o stavu obou elektráren, jsou popsány nezapojené části, u XXXXXi nenatažené rozvody (*str. 39-40 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), soubor **ze dne 3. 1. 2011** (uživatel obžalovaný A.K., **upravováno po celý leden až do 7. 2. 2011**) obsahující seznamy nefunkčních stringů na FVE AREA SUN, XXXXX(*str. 42-44 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), e-mail od obžalovaného V.Č. **ze dne 6. 12. 2010** poptávající kabely pro XXXXX(*str. 81 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 9. 12. 2010** pro obžalovaného V.Č. obsahující objednávku elektromateriálu pro XXXXX(*str. 95 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 10. 12. 2010** od obžalovaného V.Č. obsahující poptávku na solární kabely FVE ARE SUN (*str. 100 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 4. 1., 5. 1. 2011** obsahující chybějící nenamontované panely na XXXXXv počtu 244 ks, XXXXXv počtu 388 ks – odesíláno od společnosti XXXXX servis (*str. 146 an. přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 6. 1. 2011** m.j. pro obžalovaného A.K. obsahující shrnutí stavů obou elektráren – XXXXX s nepřipojenými některými řadami, rozpojenými panely, nezapojenými řadami, XXXXX s nepropojenými stringy, nepřipojenými panely do stringů, nezapojenými řadami, rozpojenými panely, nedokončenou montáží konstrukcí (*str. 170 an. přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 12. 1. 2011** od XXXXX servis obsahující 128 chybějících panelů na XXXXXa 180 na XXXXX(*str. 177-178 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 12. 1. 2011** od obžalovaného A.K. pro m.j. obžalovaného J.K. shrnující stringy v provozu (*str. 173 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 19. 1. 2011** od XXXXX servis s nedodělkou na XXXXXspočívající v nedodělaných výkopech, nezahrnutých kabelech (*str. 193 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 21. 1. 2011** odesílatele obžalovaného A.K. obsahující informaci o instalaci rozvodny u SUN VIK 2 (*str. 195 an. přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 25. 1. 2011** m.j. pro obžalovaného J.K. obsahující vady a nedodělky obou fotovoltaických elektráren spočívající v chybějících panelech, propojenosti, uzemňovacích drátech, výkopech, uzemnění, nepřipojené rozvodně na SUN VIK 2 (*str. 204 an. přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **z téhož dne** s informací, že kiosky na S2 bude nainstalován do konce týdne (*str. 220 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), ze dne **26. 1. 2011, 28. 1. 2011, 4. 2. 2011, 8. 2. 2011, 11. 2. 2011, 14. 2. 2011, 15. 2. 2011, 17. 2. 2011** od XXXXX servis obsahující vady a nedodělky na obou elektrárnách spočívající v nedokončenosti terénních úprav, dokopání výkopů pro kabelky, zahrnutí uzemnění (*str. 226 an. přílohy č. 1, str. 658 an. přílohy č. 2 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 30. 1. 2011** od obžalovaného A.K. informující o zapojení druhého kiosku na SUN VIK 2 (*str. 296 přílohy č. 1 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 3. 12. 2010, 10. 12. 2010** (adresát J.K. u prvního mailu, odesílatel obžalovaný V.Č.u druhého mailu) obsahující nabídku solárních kabelů na SUN VIK 2 (*str. 450 an. přílohy č. 2 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 22. 12. 2010** pro obžalovaného A.K. obsahující informace o nenainstalovaných panelech v počtu asi 1 000 ks u XXXXXa jak zabránit kontrole ERÚ (*str. 486 přílohy č. 2 znaleckého posudku 46-1/2016*), **ze dne 28. 12. 2010, 29. 12. 2010, 30. 12. 2010** o nepropojenosti stringů u XXXXX, nezakončenosti drátů s přehledem pro jednotlivé elektrárny spočívající v nepřipojenosti,

nepropojenosti, chybějících panelech – m.j. odesílatelem, adresátem byl obžalovaný A.K. (*str. 504 an. přílohy č. 2 znaleckého posudku 46-1/2016, str. 668 an. přílohy č. 3 znaleckého posudku 49-4/2016*), **ze dne 10. 12. 2010**, kterým byl objednáván materiál na zhotovení koncovek k trafostanicím pro obě elektrárny (*str. 864 an. přílohy č. 3 znaleckého posudku 49-4/2016*) – adresátem je obžalovaný V.Č., **ze dne 23. 12. 2010** obsahující vyjádření Prvního elektra pro obžalovaného J.K. o splnění podmínek pro připojení VN kabelů u jedné rozvody XXXXX a jedné XXXXX a nemožnost dokončení zprovoznění XXXXX a XXXXXz důvodu nepřipravenosti DC kabeláže včetně připojení na DC stranu rozvoden ke dni 23. 12. 2010 (*str. 906 an přílohy č. 3 znaleckého posudku 49-4/2016*), **ze dne 10. 1. 2011** obsahující sdělení pro obžalovaného A.K. o stále chybějícím kiosku na XXXXXa odhad, že do konce týdne by obě fotovoltaické elektrárny měly být v provozu (*str. 990 přílohy č. 3 znaleckého posudku 49-4/2016*), **ze dne 16. 12., 17. 12., 19. 12. 2010** obsahující shrnutí požadovaných prací (*str. 630 an. přílohy č. 2 znaleckého posudku 49-4/2016*). Dle **zápisu z kontrolního dne ze dne 23. 11. 2010** společnosti XXXXX servis (m.j. adresováno obžalovanému V.Č.) na XXXXX chyběl kiosky, string boxy a panely byly hotové v 50%, na FVE SUNVIK 2 chyběl kiosky, string boxy, panely, konstrukce pro horní část, tyče pro spodní část (*str. 859 přílohy č. 3 znaleckého posudku 49-4/2016*), v **zápisu z kontrolního dne 14. 12. 2010** je zachycena opět nedostavěnost spočívající v chybějících kioscích na obou elektrárnách, chybějících 5 000 panelů na XXXXX(*str. 871 přílohy č. 3 znaleckého posudku 49-4/2016*), sepsané **úkoly ze dne 14. 12. 2010** (adresováno obžalovaným V.Č., J.K.) obsahují nezapojenost string boxů, nenamontování konektorů, chybějící rozvodnu na XXXXXa neinstalované string boxy, nepropojené panely, nenatažené DC rozvody, chybějící rozvodnu, nenatažené kabely na XXXXX(*str. 875 přílohy č. 3 znaleckého posudku 49-4/2016*). Předcházející zápisy z kontrolních dnů neobsahují informace o výraznější stavební aktivitě na fotovoltaických elektrárnách XXXXX a XXXXX, určité zahájení prací je obsaženo **v zápise ze dne 9. 11. 2010**, kontrolní dny z přecházejícího data se týkají jiných elektráren, případně jen stanovování úkolů a dokumentační části výstavby nyní projednávaných fotovoltaických elektráren (*příloha č. 1 znaleckého posudku 49-4/2016*). **Vzhledem k obsahu těchto e-mailů a počítačových souborů je zcela prokázáno, že v době uvádění ERÚ v omyl nebyly obě fotovoltaické elektrárny dokončeny, byly na počátku výstavby**, jak také uváděl obžalovaný J.B. a postupně se dokončovaly, kdy vzhledem k chybějícímu počtu panelů na počátku roku 2011, nedokončenosti kabeláže, nedokončenosti uzemnění, nedodané jedné rozvodně u XXXXXje zcela zjevné, že obě elektrárny byly dokončeny na přelomu měsíců leden a únor 2011, tedy obě byly zcela dokončeny v době jejich kolaudačních řízení, kdy kolaudační souhlasy byly vydány 25. 2. 2011. O dokončenosti ke dni uvádění ERÚ v omyl se nedá vzhledem k provedenému dokazování ani uvažovat.

84. Ani svědecká výpověď svědka H., který uváděl skutečnosti, ze kterých by mohla vyplývat určitá dokončenost elektráren k poslednímu prosinci 2010, nemůže vyvrátit skutková zjištění ohledně stavu elektráren v době uvádění ERÚ v omyl, neboť tato svědecká výpověď není jednoznačná ohledně dokončenosti, jelikož jen s určitou pravděpodobností svědek uváděl připravenost staveb na kolaudaci ke konci roku 2010.
85. Rovněž obhajoba obžalovaného S.H. o tom, že vyhotovil jen revizní zprávy ze dne 21. 12. 2010, neprokazuje dokončenost obou elektráren k uvedenému dni – 21. 12. 2010, neboť nelze přehlednou zajištěnou e-mailovou komunikaci a počítačové soubory uvedené v odstavci č. 83.
86. Dále byla uplatněna obhajoba o nezákonnosti kontroly pracovníku ERÚ dne 23. 12. 2010. Ke kontrolám (ohledáním) ERÚ (20. 12. 2010, 23. 12. 2010) u obou elektráren je předně nutno zdůraznit, že svědci, kteří se jich účastnili, kamerové záznamy z nich pořízené a protokoly z nich vyhotovené jsou důkazy, které neosvědčují stav elektráren v době spáchání skutku (vypracování revizních zpráv, uvedení ERÚ v omyl při vydání licence), ale v době následné, konkrétně ke dni 20. 12. 2010, 23. 12. 2010. Zjištěný nedokončený stav obou elektráren k těmto pozdějším datům je však také důkazem o nedostavěnosti fotovoltaických elektráren v době spáchání skutku,

protože pokud elektrárny nebyly dostavené ani v tyto dny kontrol, nemohly být samozřejmě postavené ani v době předcházející. Zajištění důkazu ohledáním byl ERÚ oprávněn provádět dle správního řádu pro potřeby obnov již vydaných rozhodnutí dle § 54, 138 správního řádu, neboť i ERÚ jako správní orgán mohl z úřední povinnosti zahájit řízení o obnově, pokud by shledal podmínky dle § 100 a násl. správního řádu. Po řádném oznámení, že bude probíhat zajištění důkazu ohledáním (tzv. kontrola), formou vydaného a doručeného usnesení pro každou z fotovoltaických elektráren, pak při následné realizaci ohledání ERÚ v ničem nepochybil. Stejně tak nebylo zjištěno žádné pochybení pracovníků ERÚ při samotném ohledání (kontrola) dne 20. 12. 2010 a 23. 12. 2010 se zdokumentováním stavu elektráren, kdy v obou případech do areálu byli pracovníci vpuštěni, oprávněnost jejich výskytu na místě dne 23. 12. 2010 je potvrzena i jejich kontrolou ze strany ostrahy a následným pokračování. Jak vyplývá ze zajištěné e-mailové komunikace zástupci fotovoltaických elektráren i zástupci zhotovitele o ohledání (kontrolách) věděli a snažili se je oddálit vzhledem k nedostavěnosti elektráren (odstavec č. 83). Pracovníci ERÚ se nijak netajili svým postavením, nepřekonávali žádnou překážku, vykonávali jen svoje oprávnění, pokud se na místě dne 23. 12. 2010 nepotkali se zástupci fotovoltaických elektráren, ale byli vpuštěni ostrahou objektu, pracovníci ERÚ neporušili zákon, když navíc zástupci kontrolovaných subjektů věděli o jejich budoucí přítomnosti, kterou zjevně nedostavením se na místo ohledání chtěli oddálit. Zástupci kontrolovaných subjektů byli řádně informováni o termínu ohledání (kontroly), a mohli se jí účastnit. Na straně druhé jejich nepřítomnost není zákonnou překážkou pro realizaci zajištění důkazu ohledáním. Pokud natáčeli při ohledání pracovníci ERÚ na soukromou kameru, nečiní to tento důkaz nepoužitelným, neboť uvedené je zcela bez vlivu na průběh kontroly a výstup z této kontroly. Správní řád nestanovuje, jaká kamera, pokud je kontrola (ohledání) dokumentována, má být použita. Navíc nelze neuvést, že i kdyby neexistovaly kamerové záznamy, tak zcela shodné informace jako z kamerových záznamů byly zjištěny i ze svědeckých výpovědí těchto pracovníků ERÚ a protokolů z těchto kontrol. Takže je jednoznačné, že s obsahem kamerových záznamů nebylo nijak manipulováno. Zda pak obnova byla či nebyla nařízena, není důvodem pro neoprávněnost místních šetření (důkazu ohledáním), nemá to vliv na nyní projednávaný skutek a soud zde ani neposuzuje, zda tímto někdo na ERÚ pochybil, pokud nebyla nařízena obnova u obou elektráren, neboť soud je vázán skutkem dle podané obžaloby a úvaha obhajoby, že takto stát zapříčinil vznik další škody, nemůže mít vliv na snížení či zánik trestnosti jednání obžalovaných. Pokud by byl další spolupachatel, pak nese samozřejmě stejnou odpovědnost jako obžalovaní, kteří byli uznáni vinnými za skutek uvedený ve výroku, soud však nemůže rozhodovat o vině dalších pachatelů, když na ně nebyla podána obžaloba. Kdy bylo ze strany ERÚ podáno trestní oznámení nemá vliv na trestnost jednání obžalovaných, rovněž tak zda a jak bylo nakládáno s výstupy kontroly na ERÚ je bez vlivu na trestní odpovědnost obžalovaných, pouze to svědčí o tom, že zcela zjevně tyto výstupy nebyly zařazeny do obou licenčních spisů ihned po ohledání, soud nezná důvod a zkoumání tohoto důvodu, či pochybení některého pracovníka ERÚ v této souvislosti není předmětem tohoto řízení. Kdo následně vložil příslušný protokol do spisu AREA SUN až po třech letech, co se dělo s kamerovým záznamem na ERÚ soud rovněž zkoumat v tomto řízení nebude, neboť je zjevné, že s ním bylo nakládáno neznámým způsobem, ale je to bez vlivu na jeho obsah, bez vlivu na svědecké výpovědi svědků P., K., V., když jejich věrohodnost jejich svědecké výpovědi není snížena faktem, že si dnes již nevzpomínají, kdo protokoly vyhotovil a jak a kdy byly předloženy na ERÚ, což je pochopitelné uplynulou dobou. Ze strany těchto svědků nebyla zjištěna žádná manipulace s protokoly i kamerovým záznamem ze dne 23. 12. 2010. Není také zjištěno, kdo učinil otisk razítka podatelny dne 23. 12. 2010 na protokoly, o čemž se svědci shodli, že tento den zřejmě ještě protokoly přeloženy nebyly, neboť se mohlo jednat o pochybení pracovníka podatelny, který tam otiskl datum shodné s kontrolou, což opět je bez vlivu na trestní odpovědnost obžalovaných. Ohledně zákonnosti kontroly ze dne 20. 12. 2010, která se týkala jiných elektráren, ale při níž pracovníci ERÚ zahlédli nedostavěnost XXXXX a tuto zachytili, pak soud rovněž nemá žádné pochybnosti, nebylo zjištěno, v čem by zde pracovníci ERÚ jednali

nezákonně. Nelze přisvědčit také námitce obhajoby, že bylo nutno pro takové ohledání (kontroly) odborného zaškolení pracovníků ERÚ, neboť zde se nejednalo o posuzování nikterak výrazné odborné stránky věci, zde se posuzovalo, zda existující takové skutečnosti, ze kterých by pramenily neoprávněnosti dříve vydaných licencí. Pracovníci ERÚ neprováděli kontrolu v samotném slova smyslu, ale prováděli zajištění důkazu ohledáním. Ze samotných kamerových záznamů jednoznačně vyplývá, že se nejedná o stav elektráren dokončených, ale ve výstavbě, což je v rozporu s tím, že tyto elektrárny měly již déle než měsíc licence. Stav elektráren zachycený na kamerovém záznamu, a který popisovali na místě nacházející se pracovníci ERÚ, je zcela v souladu se zajištěnou e-mailovou komunikací, jež obsahuje fakta pokroku ve výstavbě elektráren při dostavbě nedokončených elektráren v listopadu, prosinci 2010, lednu, únoru 2011. Takže i tato námitka nemůže obstát právě v kombinaci s e-mailovou komunikací. To, že skutečně elektrárny nebyly dostaveny, co do instalace a propojenosti panelů, co do dokončenosti kabeláže ještě i 20. 12. 2010, 23. 10. 2010, kdy dokonce 20. 12. 2012 nebyly dokončeny ani všechny konstrukce na panely a s osazováním panelů se teprve začínalo u XXXXX nevyplývá jenom z kamerových záznamů a svědeckých výpovědí pracovníků ERÚ, ale je to jednoznačně zachyceno i v zajištěných datových souborech, e-mailové poště. K závěrům, ke kterým svědci (pracovníci ERÚ) dospěli, tudíž nebylo třeba žádných zvláštních metod či znalostí, navíc soud nezkoumal stav elektráren k datu kontrol, ale stav elektráren k datu uvádění ERÚ v omyl, tudíž z kontrol vycházel jen již okrajově ohledně toho, že pokud nebyly elektrárny dokončeny v tyto dny, nemohly být dokončeny dříve. Pracovníci, kteří se účastnili ohledání (kontroly) také jednoznačně potvrdili, že měli k dispozici takové podklady, které jim umožnily identifikovat kontrolované fotovoltaické elektrárny, takže soudu nevznikla žádná pochybnost, že by nebylo zjištěno, které elektrárny jsou ohledávány. Pokud přesně v době kontroly si pracovníci neodpočítávali řady panelů, aby přesně určili hranici mezi elektrárnami, nemá to vliv na jejich zjištění, protože přibližnou polohu hranice znali a především stav elektráren byl obdobný, kdy konkrétní nedokončenost vyplývá ze zajištěných datových souborů. Důkazy týkající se kontrol (ohledání) ze dne 20. 12., 23. 12. 2010 jsou tedy procesně použitelné a bylo z nich možno vycházet. Vzhledem k posuzování stavu elektráren v době spáchání skutku a nikoliv následně v různá data prosince 2010 je nad rámec úvaha, jak dlouho by trvalo osazení chybějících panelů, jak dlouho by trvalo propojení panelů, jak dlouho by trvalo dokončení kabeláže, jak dlouho by trvalo připojení rozvoden, jak probíhal zkušební provoz, zda docházelo k výměně vadných kusů či ke změnám.

87. Dokončenost fotovoltaické elektrárny XXXXX v době kontroly ze SEI nebyla prokázána, protože zpracovatel této zprávy svědek K. u hlavního líčení popsal, že elektrárna dokončena nebyla, i když jím vypracovaný protokol vyznívá opačně. K protokolu je nutno uvést, že sám je velmi rozporuplný, když nesouhlasí data zahájení kontroly a místního šetření, v protokolu se objevují informace a doklady, které nemohly být při fyzické kontrole k dispozici, je doložen i fotografiemi nepořízenými svědkem K., ale zaslány mu následně po místním šetření, tudíž na těchto fotografiích mohlo být zcela cokoliv. Pokud svědek K. uvedl, že na místě byly rozvodny, byť ta jedna, kterou viděl, nebyla zapojená a dle protokolu o dodání od společnosti První elektro na místě byla až několik dnů po této kontrole (18. 12. 2010), tak to znamená, že buď byla nějaká rozvodna přivezena na místo jen za účelem této kontroly a následně odvezena, nebo se jednalo o zcela jinou rozvodnu, či rozvodny. Ze svědecké výpovědi pracovníka SEI také jednoznačně vyplynulo, že vůbec nevěděl, kde se při této kontrole pohybuje, neměl žádné podklady, dle kterých by se mohl orientovat, a dospěl k závěru, zda kontroluje skutečně FVE AREA SUN, když se jen plně spoléhal na informace od obžalovaného A.K., co spadá pod kontrolovaný objekt. Není tedy vůbec prokázáno, jakou elektrárnu tento svědek kontroloval. I tak však svědek k dotazům soudu popsal stav elektrárny takový, že elektrárna nebyla dokončena, že nebyla ve stavu, aby mohla mít licenci, což je tedy stav v rozporu s protokolem o kontrole, ale jelikož o obsahu protokolu vznikly značné pochybnosti, tak není tímto svědkem ani tímto protokolem

prokázána dokončenost elektrárny FVE AREA SUN, kdy navíc stav elektrárny v tomto trestním řízení soud posuzuje nikoli ke dni 14. 12. 2010 či následně, ale ke dni vyhotovení revizních zpráv, ke dni uvedení ERÚ v omyl podáním žádosti o licenci s nepravdivými podklady, tedy v době výrazně předcházející době kontroly. Z uvedeného důvodu je tedy již nepodstatný stav elektrárny v době kontroly ze SEI, ale jelikož nedokončenost elektrárny byla prokázána e-mailovou korespondencí, zajištěnými datovými soubory, obžalovaným J.B., S.H., listy ze stavebního deníku, předávacím protokolem ohledně rozvodny, tak i tato svědecká výpověď je dalším podpůrným důkazem prokazujícím nedokončenost elektrárny v době spáchaného skutku, protože datu kontroly SEI předcházel. Je třeba také konstatovat, že z vystupování tohoto svědka před soudem bylo poznatelné, že nechce nikoho poškodit, při snaze o jednoznačný závěr ohledně dokončenosti však tuto svědek nikdy nepotvrdil, i když se snažil uvádět, že byla fakticky před dokončením, že k dokončení mohlo dojít ve velmi krátkém časovém okamžiku. Rozpor s kontrolním protokolem vlastně nedokázal přesně vysvětlit, setrval však stále na ne úplné dokončenosti elektrárny, která vyplývala i z jím pořízených fotografií (nikoliv z fotografií mu zaslaných následně).

88. Škodu lze stanovit nejen za období, kdy došlo již k výplatě neoprávněné výše garantovaných výkupních cen, ale i do budoucna, kdy ji lze vypočítat jednoduchým propočtem na dobu životnosti elektrárny, jak soud uvádí v odstavci č. 73 -74, takže ani tato námitka obhajoby neobstojí. K otázce způsobu výpočtu škody soud odkazuje na usnesení NS 4 Tdo 968/2016. Částečně byla škoda způsobena a výše škody v pokusu lze stanovit, neboť úmysl směřoval získat neoprávněný prospěch pro fotovoltaické elektrárny v rozdílu mezi výši výkupních cen dle cenového rozhodnutí 5/2009 a 2/2010 na dobu provozu elektráren, takže právě subjektivní složka zcela odůvodňuje výpočet škody, která měla vzniknout do budoucna.
89. Nelze se ztotožnit ani s námitkou obhajoby, že ERÚ nemohl být uveden v omyl, když fotovoltaické elektrárny měly povoleny zkušební provoz, protože toto rozhodnutí stavebního úřadu ERÚ zkoumal jako jednu z podmínek pro vydání licence. Je zjevné, že tento doklad pravdivý byl, byl dle energetického zákon i prováděcí vyhlášky ERÚ vyžadován, ale tento doklad neprokazoval dokončenost ani bezpečnost elektrárny, tedy splnění technických předpokladů, kdy navíc jej nelze izolovat a nevidět okolnost, že technické předpoklady byly dokládány nepravdivými revizními zprávami a dokončenost nepravdivými předávacími protokoly. Nelze zaměňovat prokázání bezpečnosti revizním technikem s předložením rozhodnutí o povolení zkušebního provozu (NSS 9 As 30/2015, 9 As 19/2015). Navíc fotovoltaické elektrárny nebyly v době uvádění ERÚ v omyl postaveny. Obecně je třeba také konstatovat, že ERÚ jako správní orgán lze uvést v omyl, jak již bylo několikrát judikováno (NS 4 Tdo 968/2016, 6 Tdo 791/2017, 3 Tdo 709/2010, Tpjn 305/2010), v daném případě je tedy uváděn v omyl správní orgán jako instituce bez znalosti věci (není tedy protistranou) právě předložením nepravdivých dokladů. Byť správní orgán má možnost si v pochybnostech sám zjistit skutkový stav, uvedené nic nemění na tom, že lze ERÚ jako správní orgán uvést v omyl a v daném případě se tak stalo předložením nepravdivých podkladů s úmyslem získat neoprávněně licenci a nárok na výkupní cenu platnou pro rok 2010.
90. V žádném případě nelze také akceptovat jakoukoliv obhajobu ve smyslu podvodné snahy zabezpečit výši výkupních cen dle cenového rozhodnutí č. 5/2009 vzhledem k relativně rychlé a výrazné změně ve výši garantovaných výkupních cen, a to ani s poukazem na určitou nespravedlnost přístupu státu při dotaci výroby energie z fotovoltaických zdrojů vůči podnikatelské sféře na tomto poli. Obecně je nutno konstatovat, že řešit situace, se kterými pachatelé nesouhlasí a považují je za neférové jednání, páchaním trestné činnosti nelze a nejedná se v takových případech o okolnosti, které by mohly mít vliv na trestní odpovědnost.

91. I když nebyla ucelená legislativa k problematice fotovoltaických elektráren včetně revizních zpráv, tak to nemá vliv na ty podklady, které jsou nepravdivé, a je jimi dokladováno správním orgánům splnění podmínek pro vydání rozhodnutí. Nedokonalost legislativy nedává nikomu oprávnění dopouštět se trestné činnosti. Je zcela nadbytečné se takovými námitkami zabývat za situace vyhotovení a předložení nepravdivých revizních zpráv, předávacích protokolů, jak uvádí i Vrchní soud v Olomouci v rozsudku sp. zn. 5 To 56/2016.
92. K obhajobě o náležitostech revizních zpráv soud odkazuje na argumenty uvedené v odstavci č. 60.
93. Obžalovanými byly uplatněna rovněž obhajoba o neznalosti cenového rozhodnutí ERÚ č. 2/2010 a o zásadním snížení výše garantovaných výkupních cen po 1. 1. 2011, což, jak soud již konstatoval, není možno akceptovat vzhledem ke skutečnosti, že všichni obžalovaní měli vztah k odvětví zabývajícímu se výrobou elektrické energie z obnovitelných zdrojů, obžalovaný A.K. byl vysoce postavenou osobou ve společnosti XXXXX servis s návazností a provázaností na společnost XXXXX vykupující energii, obžalovaní J.B. a S.H. se pohybovali také v oboru, byla to jejich práce dnes a denně se zabývat problematikou fotovoltaických elektráren, takže i zde nelze uvěřit, že by jim nic nebylo známo o tak razantní změně, když toto bylo v uvedené době známo i laikům v České republice, obžalovaná XXXXX byla výrobcem elektrické energie, takže měla přesnou znalost o výši výkupních cen. I obžalovaný V.Č., svědek R.H. popsal, že o změně výkupních cen se vědělo a především to, že tato změna byla příčinou, aby se získaly licence do konce roku 2010. I když nepravdivé revizní zprávy obžalovaného S.K. byly vyhotoveny před vydáním cenového rozhodnutí č. 2/2010, jelikož to bylo jen několik dnů, jedná o dobu, kdy již změna byla zaznamenána a soud v pochybnostech ve prospěch vycházel ze znalosti obžalovaného o této změně, neboť pokud by z ní nevycházel, tak pak by u tohoto obžalovaného bylo prokázáno po subjektivní stránce způsobení škody výrazně vyšší, protože by soud musel vycházet z výše neoprávněně získaných výkupních cen bez odpočtu cen, které by elektrárny získaly při uvedení do provozu v roce 2011, když by nebylo dáno, že obžalovaný měl vědomost o snížených cenách, k čemuž také směřovala jeho subjektivní stránka.
94. Dle cenového rozhodnutí ERÚ č. 2/2010 došlo k zásadní změně ohledně splnění podmínek pro stanovení data uvedení fotovoltaických elektráren do provozu, kdy bylo nutno splnit dvě, a to disponovat pravomocnou licencí a učinit ze strany provozovatele distribuční soustavy paralelní připojení výrobní, tedy tzv. první paralelní připojení. V předchozí době bylo třeba pro naplnění podmínky uvedení do provozu, aby elektrárny skutečně vyráběly a dodávaly elektrinu, takže došlo k určitému zmírnění. V daném případě u obou elektráren, jak již bylo konstatováno, byly splněny obě podmínky, byly drženy neoprávněně získané licence (pravomocné) a bylo získáno první paralelní připojení (22. 12. 2010). První paralelní připojení však nenahrazuje stvrzení bezpečnosti a dokončenosti elektráren za účelem vydání licence, toto zaměňovat nelze, a jelikož nelze přehlédnout provázanost společností XXXXX jako provozovatele distribuční soustavy a společnosti XXXXX servis jako její dceřiné společnosti, která zajišťovala nejen výstavbu elektráren, ale i získání licence, jak je prokázáno z dokazování, pak splnění této druhé podmínky bylo od samého počátku součástí úmyslu neoprávněně získat nárok na vyšší výkupní cenu. Nejednalo se o splnění podmínky, kterou by společnost XXXXX servis řízená obžalovaným A.K. nedokázala zařídit, o čemž svědčí i to že, došlo k prvnímu paralelnímu připojení v době nedokončenosti elektráren, nebylo to tedy nic na vůli obžalovaného A.K. nezávislé. Je třeba přistupovat ke skutku jako k celku, kdy jedinou skutečností, která stála v cestě získání výkupní ceny pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2010, byla absence pravomocné licence, a tato byla získána právě podvodným jednáním, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, a v kombinaci se zajištěním prvního paralelního připojení, kterého bylo v důsledku úzkých vazeb mezi výrobcem, zhotovitelem a distributorem dosaženo v době, kdy elektrárny nebyly dostavěny, což mohlo nastat, protože k uvedenému není třeba funkční celá elektrárna, tak provedené první

paralelní připojení nic nemění na trestní odpovědnosti obžalovaných, skutek spáchaný byl a naplňuje právní kvalifikaci trestného činu podvodu, jak je uvedeno v odstavci č. 96 – 104, částečně dokonatého a částečně ve stádiu pokusu v části, kde ještě nedošlo k vyplacení vyšších garantovaných výkupních cen.

95. Po provedeném dokazování bylo prokázáno, že **obžalovaní J.B., S.H., A.K.** naplnili po subjektivní i objektivní stránce skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu **podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku**, z toho obžalovaní J.B. a S.H. jako účastníci formou pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, částečně dokonatého a částečně ve stádiu pokusu.
96. **Obžalovaní J.B. a S.H.** naplnili uvedenou skutkovou podstatu tím, že opatřením prostředků úmyslně usnadnili jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a opatřením prostředků úmyslně usnadnili jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo. Jedná se tedy o **účastenství formou pomoci**. Znak **opatření prostředků** je u obou těchto obžalovaných dán tím, že vyhotovili nepravdivé revizní zprávy uvedené pod bodem 1) a 2) výroku rozsudku s obsahem, tak jak byl prokázán. Tyto revizní zprávy pak byly jedním z prostředků - podkladů, které následně sloužily obžalovanému A.K. k podání žádostí o licence u obou fotovoltaických elektráren a tedy k neoprávněnému získání licencí pro předmětné elektrárny a následnému získání neoprávněného nároku na garantované výkupní ceny pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu v roce 2010. Revizní zprávy nepravdivě dokladovaly bezpečnost elektráren jako celku, kterou musel ERÚ posuzovat, a vzhledem k obsahu zpráv, které osvědčovaly bezpečnou propojenost elektráren jako celku a bezpečný vývod výkonu z elektráren jako celku, se pak při spoléhání se na pravdivost uvedených informací, pracovníci ERÚ domnívali zcela oprávněně, že tyto revizní zprávy dostatečně prokazují splnění technických předpokladů pro vydání licence. Revizní zprávy obou obžalovaných vyvolávaly dojem komplexní dokončenosti fotovoltaických elektráren a schopnost těchto elektráren jako celku bezpečného provozu. Revizní zprávy obžalovaného J.B. přímo tuto dokončenost zmiňovaly stvrzením bezpečné instalace, propojenosti všech panelů a komplexnosti kabeláží. I revizní zprávy obžalovaného S.H. vyvolávaly dojem dokončenosti elektráren jako celku, neboť se týkaly vyvedení výkonu těchto elektráren, kdy k vyvedení výkonu může samozřejmě dojít jen při existenci elektráren, dokončenosti a bezpečnosti takových elektráren. Obžalovaní J.B. a S.H. tak **úmyslně usnadnili jinému**, v daném případě obžalovanému A.K., **aby jiného obohatil – XXXXX a XXXXX tím, že uvedl někoho v omyl** – ERÚ při posuzování žádostí o licence u obou elektráren a způsobil tak na cizím majetku **škodu velkého rozsahu** – škodu převyšující 5 000 000 Kč. I když obžalovaní J.B. a S.H. neměli přesnou znalost, kdo bude podávat žádosti o licence a komu konkrétně opatřují prostředky ke spáchání trestného činu, oba věděli, že se musí jednat o osobu (osoby) zainteresovanou na výstavbě elektráren, tedy osobu, která bude ve prospěch fotovoltaických elektráren předkládat s vědomím nepravdivosti revizních zpráv potvrzujících nepravdivě dokončenost a bezpečnost elektráren, žádosti o licence pro příslušné fotovoltaické elektrárny na orgán rozhodující o vydávání licencí, a že tento orgán bude jejich zprávami rovněž uváděn v omyl při posuzování žádostí a že po vydání licencí pak dojde k neoprávněně poskytovaným finančním prostředkům, které vyplývaly z dotovanosti fotovoltaických elektráren prostřednictvím garantovaných výkupních cen pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu v roce 2010. Oba obžalovaní tak měli vědomost o trestném činu hlavního pachatele, která nemusela být zcela detailní, ale byla dostatečná k tomu, že věděli o všech podstatných znacích předmětného trestného činu. Takže tím je naplněně znak **usnadnění jinému** spáchat trestný čin, když revizní zprávy byly jeden z podkladů zkoumaných ERÚ při licenčních řízeních, a tím, že je obžalovaní poskytli, usnadnili uvedení ERÚ při posuzování stavu

elektráren v omyl, neboť pokud by tyto zprávy neexistovaly, musely by být opatřeny od jiných osob, neboť bez těchto zpráv by nedošlo k vydání předmětných licencí na obě elektrárny a nemohlo by dojít k získání nároku na garantované výkupní ceny pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2010. Jelikož si oba obžalovaní byli vědomi nepravdivosti jejich revizních zpráv a minimálně byli srozuměni s tím, že takové zprávy budou použity k licenčním řízením, je tak dán znak úmyslného usnadnění jinému spáchat trestný čin. **Úmysl** obou obžalovaných byl dán vzhledem k jejich postavení jako revizních techniků, tedy vzhledem k jejich znalostem, zkušenostem, proškolenosti, kvalifikaci a z toho vyplývající vědomosti toho, že jejich revizní zprávy osvědčují bezpečnost revidovaných zařízení, a to minimálně ve formě úmyslu nepřímého, tedy při srozumění s tím, že tyto revizní zprávy budou užívány v různých správních řízeních, kde se posuzuje bezpečnost, včetně licenčního řízení, neboť vzhledem k jejich pracovnímu zařazení museli mít oba obžalovaní alespoň obecné a základní znalosti o tom, že fotovoltaická elektrárna nemůže být uvedena do provozu bez určitého souhlasu, povolení, což tedy v daném případě byla licence. Nebyl ani proveden žádný důkaz, který by prokazoval, či by z něj alespoň vyplývalo, či mohlo vyplývat, že by obžalovaní J.B. a S.H. věděli, či se alespoň domnívali, nebo mohli domnívat, že jejich revizní zprávy nebudou a nemohou být použity v licenčním řízení či v jiném správním řízení.

97. Po **subjektivní stránce** obžalovaní J.B. a S.H. jednali u základní skutkové podstaty ve formě úmyslu nepřímého dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, jak je shora uvedeno, tedy oba věděli, že svým jednáním mohou způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem (na ochranu majetku fyzických a právnických osob) a pro případ, že je způsobí, byli s tím srozuměni. Nebylo prokázáno, že by oba obžalovaní měli přesnou znalost o výši škody, která bude způsobena, a která může být způsobena, byli však vzhledem k obecným znalostem a jejich pracovnímu zařazení, k obecné znalosti o existenci garantovaných výkupních cen, vzhledem k velikosti obou elektráren, minimálně srozuměni s tím, že výše škody vznikne minimálně v hranici škody nepatrné, jak ji vyžaduje ustanovení § 209 odst. 1 trestního zákoníku. U skutečně vzniklého rozsahu je u těchto dvou obžalovaných dána subjektivní stránka ve formě nedbalosti dle zásady uvedené v ustanovení § 17 písm. a) trestního zákoníku, kdy k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se přihlídně, jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li ji pachatel z nedbalosti, v daném případě se minimálně jedná o nedbalost nevědomou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, tedy, že obžalovaní nevěděli, že svým jednáním mohou způsobit takové porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měli a mohli. Oba obžalovaní byli dostatečně profesionálně vzdělaní jedinci pohybující se dle jejich odbornosti na poli fotovoltaických elektráren, takže minimálně nedbalost nevědomá ohledně výše škody, která vznikla a vzniknout mohla je u nich jednoznačně dána.
98. I když je právní teorií dáno, že v případě účastenství na trestných činech různých pachatelů nelze z důvodu akcesority účastenství posoudit jako jeden pokračující trestný čin účastenství, byť by jinak byly naplněny podmínky pro takové posouzení všech útoků uvedené v § 116 trestního zákoníku, nejedná se o tuto situaci v nyní projednávané věci, protože obžalovaní J.B. a S.H. se jako pomocníci účastnili na trestném činu jednoho hlavního pachatele – obžalovaného A.K., i když tento získával neoprávněně licence pro dvě fotovoltaické elektrárny. Jestliže je zjištěn jeden hlavní pachatel, tak účastenství je odvozeno do tohoto jednoho hlavního pachatele a pomocníci se neměli ani důvod domnívat, že by se účastnili na trestné činnosti více hlavních pachatelů, protože revizní zprávy odevzdávali svému zaměstnavateli, týkaly se fotovoltaických elektráren, které byly na jednom místě, a jelikož neznali majitele, zcela oprávněně se mohli domnívat, že patří pod jednoho vlastníka, pak je dle zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaných nutno posuzovat jednání obžalovaných J.B. a S.H. jako pokračování dle zásad stanovených v § 116 trestního zákoníku, neboť se dopustili jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky byly vedeny

jednotným záměrem a naplnily stejnou skutkovou podstavu, byly spojeny stejným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku.

99. **Obžalovaný A.K.** naplnil jako hlavní pachatel u zvláště závažného zločinu podvodu dle ustanovení § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku znak **jiného obohatil** tím, že pro XXXXXa XXXXX získal neoprávněnou výši garantované výkupní ceny, tedy výkupní cenu pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu ještě v roce 2010, na kterou by neměly jinak nárok, protože dostavěny obě byly až v roce 2011. **Uvedení někoho v omyl** spočívalo ve shromáždění nepravdivých podkladů – předávacích protokolů (tyto i podepsal) a revizních zpráv dokladujících dokončenost a bezpečnost elektráren a v předložení těchto dokladů se žádostmi o licence na ERÚ, kde byli uváděni v omyl příslušníci pracovníci, kteří o licencích rozhodovali. Pracovníci ERÚ tak získali od obžalovaného doklady prokazující bez jakýchkoliv pochybností komplexní dokončenost elektráren, což vyplývalo z obsahu předávacích protokolů, i jejich bezpečnost, což vyplývalo z revizních zpráv. Pracovníci ERÚ se neměli důvod domnívat, že jsou jim předkládány nepravdivé podklady, neměli důvod pochybovat o dokončenosti fotovoltaických elektráren či snad dokonce o nekontrolování jejich bezpečnosti. Podklady, které byly doloženy k žádostem o licence, byly úplné a jednoznačné a dokladovaly zákonné požadavky dle zákona č. 458/2000 Sb. i jeho prováděcí vyhlášky. Pracovníkům ERÚ byla tvrzena skutečnost o instalaci a propojení všech částí elektráren dle předávacích protokolů i dle revizních zpráv, neboť jedna revizní zpráva vždy stvrzovala propojenost solárních kabelů a druhá bezpečnost vývodu výkonu z celé elektrárny. Obžalovaný nepředložil žádosti o licence sám osobně, ale nechal ji doručit J.N., což je ovšem pouhý způsob předložení a k naplnění skutkové podstaty došlo jednáním obžalovaného. Obžalovaný jednal po subjektivní stránce **v úmyslu přímém** dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy chtěl porušit či ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem na ochraně majetku fyzických a právnických osob, neboť věděl, že jsou podávány žádosti o licence, když pro tyto sám shromáždil (u předávacích protokolů se podílel na vyhotovení) podklady, tyto nechal předložit na ERÚ, takže chtěl získat pro obě elektrárny neoprávněně licence a z nich plynoucí neoprávněnou výši garantovaných výkupních cen, když věděl, že v době žádosti o licence i v době vydání licence nejsou elektrárny dokončené, čímž také věděl, že revizní zprávy jsou nepravdivé, když samotné revize neproběhly, proběhnout nemohly, protože revidovaná zařízení v té době neexistovala. Vzhledem k jeho zaměstnání, postavení v něm, znalosti velikosti elektráren, znalosti životnosti elektráren, která vyplývala i z licencí, které obdržel, věděl, že na základě udělené licence bude po prvním paralelním připojení získán neoprávněně prospěch ve formě garantovaných výkupních cen ve výši pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu v roce 2010, čehož dosáhnout chtěl, takže věděl, jak vysokou škodu způsobí, a může způsobit do budoucna, tuto škodu způsobit chtěl, jednoznačně chtěl způsobit škodu převyšující 5 000 000 Kč, byť samozřejmě přesné konkrétní číslo znát nemusel. U tohoto obžalovaného je tedy úmysl přímý dán jak u základní skutkové podstaty, tak i kvalifikované skutkové podstaty. Obžalovaný se dopustil dvou útoků jednoho trestného činu za plnění všech podmínek uvedených v ustanovení § 116 trestního zákoníku, kdy zcela stejným způsobem uváděl ERÚ v omyl při získávání dvou licencí a tudíž zcela stejným způsobem získal neoprávněnou výši garantované výkupní ceny u dvou elektráren, takže se jedná o pokračování trestného činu a nikoliv o dva trestné činy.
100. Útok předmětného zvláště závažného zločinu podvodu u obžalovaných J.B., S.H., A.K. byl v případě XXXXX dokonán a dokončen, zde došlo k vyplacení vyšších garantovaných výkupních cen a trestná činnost byla ukončena odebráním licence. Vzhledem ke zrušení rozhodnutí vydávajícího neoprávněnou licenci pak nedošlo k pokračování trestné činnosti ve stádiu pokusu. V případě XXXXX v části za období do dubna 2016 byl trestný čin dokonán, neboť zde došlo k vyplacení vyšší garantované výkupní ceny a tedy již ke způsobení škody velkého rozsahu, v části za období následující pro zbývající časový úsek životnosti fotovoltaické elektrárny XXXXX byl trestný čin spáchán ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť zde ještě škoda nevznikla, ale při pokračování činnosti elektrárny by vznikala po dobu její životnosti další škoda,

ohledně které je ze strany obžalovaných dána subjektivní složka. Závěry soudu ohledně částečně dokonaného trestného činu a trestného činu spáchaného částečně ve stádiu pokusu vycházejí z argumentace uvedené v odstavci č. 94, kdy u části skutku s vyplacenou vyšší garantovanou výkupní cenou bylo učiněno již vše pro dokonání trestného činu, tedy byly získány neoprávněně licence a bylo učiněno první paralelní připojení, jehož zajištění od samého počátku bylo v možnostech společnosti XXXXX servis, byly tedy splněny všechny podmínky pro označení elektráren jako fotovoltaických elektráren uvedených do provozu v roce 2010, proto nekvalifikoval soud trestný čin jako celý spáchaný ve stádiu pokusu.

101. Vzhledem k postavení obžalovaných J.B. a S.H. jako účastníků a obžalovaného A.K. jako pachatele předmětného trestného činu, se nejedná v jejich případě o spolupachatelství, neboť účastníkem může být jen ten, kdo není sám pachatelem nebo spolupachatelem téhož trestného činu. Spolupachatelství není dáno ani u obžalovaného A.K. a obžalované právnické osoby XXXXX, neboť obžalovaný A.K. uvedl pracovníky ERÚ v omyl a obžalovaná XXXXX až využívala omylu, její trestný čin je již jiný, a tudíž ani zde nelze užít ustanovení § 23 trestního zákoníku.
102. **Obžalovaná XXXXX** naplnila svým jednáním skutkovou podstatu **zvláště závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku** tím, že sebe obohatila tím, že využila něčího omylu, a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu. **Vlastní obohacení** spočívá v tom, že tato obžalovaná právnická osoba získávala neoprávněnou výši garantované výkupní ceny, tedy cenu vyšší, než na kterou by při nevyužívání omylu měla nárok. Obžalovaná právnická osoba **využívala omylu** pracovníků ERÚ, kteří jí udělili licenci na základě nepravdivých podkladů, tak, že si nárokovala a získávala výkupní cenu stanovenou pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu do konce roku 2010, o čemž věděla, že nárok nemá, protože ve skutečnosti měla nárok na výkupní cenu stanovenou pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu po 1. 1. 2011, když až v tom období byla elektrárna dokončena a mohla jí být po prokázání bezpečnosti udělena licence a mohla být uvedena do provozu a začít vyrábět elektřinu. Po subjektivní stránce obžalovaná právnická osoba jednala v **úmyslu přímém** dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy chtěla v trestním zákoníku způsobem uvedeným porušit či ohrozit zájem chráněný tímto zákonem na ochraně majetku fyzických a právnických osob, což je dáno tím, že sama tato obžalovaná vyráběla elektřinu, tuto si účtovala za vyšší výkupní cenu, výkupní cenu pak přijímala, takže přesně věděla, jakou škodu působí a jakou škodu způsobit chce. Úmysl přímý se odvíjí od fyzických osob, jejichž jednání je dle § 8 zákona č. 418/2011 Sb. právnické osobě přičitatelné, konkrétně od statutárního orgánu (§8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb.) a dle jeho pokynů jednajících zaměstnanců či osob v obdobném poměru (§ 8 odst. 1 písm. d) zákona č. 418/2011 Sb.), když byly vyhotovovány s vědomím statutárního orgánu faktury na vyšší výkupní ceny, tyto zasílány odběrateli, a od odběratele opět prostřednictvím statutárního orgánu či s jeho vědomím zaměstnanci právnické osoby či osobami v obdobném postavení přebírány finanční prostředky na bankovní účet obžalované právnické osoby. Úmysl přímý je takto prokázán jak u základní skutkové podstaty, tak i kvalifikované, neboť obžalovaná právnická osoba přesně znala způsobenou škodu a věděla, jakou škodu může způsobit, měla znalost všech skutečností, od kterých se výše škody odvíjela. Trestný čin byl dokonán, neboť došlo ke zrušení neoprávněně udělené licence, takže k pokusu pro další období nedošlo.
103. **Znak škody velkého rozsahu na cizím majetku** dle ustanovení § 138 trestního zákoníku je naplněn u všech obžalovaných (J.B., S.H., A.K., XXXXX) několikánásobně, neboť škoda, která již vznikla a škoda, která v budoucnu vzniknout měla, výrazně přesáhla hranici 5 000 000 Kč. U XXXXX byla způsobena škoda ve výši 48 365 418,07 Kč, byl učiněn pokus způsobit další škodu ve výši 159 188 602 Kč, u XXXXX byla způsobena škoda ve výši 56 930 473,85 Kč. V součtu tedy výše škody pro posuzování trestní odpovědnosti obžalovaných J.B., S.H., A.K. činí

264 407 524,48 Kč. Obžalovaná právnická osoba XXXXXzpůsobila škodu ve výši 46 037 754,35 Kč. Škoda byla způsobena na majetku cizích osob, jednak na majetku vykupujících společností, jednak na majetku státu a koncových uživatelů.

104. Po objektivní stránce je prokázáno, že způsobený následek je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných.
105. Při úvaze o druhu a výši **trestu** soud přihlédl ke všem zákonným hlediskům uvedeným v § 37, § 38, § 39 trestního zákoníku, zvážil polehčující okolnosti dle § 41 trestního zákoníku a přitěžující okolnosti dle § 42 trestního zákoníku. U obžalované právnické osoby soud rovněž vycházel ze zásad uvedených v zákoně č. 418/2011 Sb..
106. K poměrům **obžalovaného J.B.** bylo zjištěno, že je výdělečně činný jako elektromontér v řádném pracovním poměru s příjmem 24 000 Kč měsíčně, má dvě vyživovací povinnosti k nezletilým dětem, s nimiž a manželkou, která je v částečném invalidním důchodě, a je rovněž výdělečně činná, žije ve společné domácnosti. K jeho osobě bylo zjištěno, že v minulosti nebyl odsouzen pro spáchání trestného činu, nebyl projednáván pro přestupek. Obžalovanému výrazně polehčovala okolnost vedení řádného života před spácháním trestné činnosti a jeho doznání, které bylo nejen usvědčujícím důkazem proti obžalovanému, ale také proti ostatním spoluobžalovaným. Jelikož obžalovaný popsal jednoznačně neexistenci obou fotovoltaických elektráren v době, kdy jím byly vypracovány revizní zprávy, výrazně napomohl při objasňování trestné činnosti. Přitěžující okolností je skutečnost, že obžalovaný vyhotovil dvě revizní zprávy, čímž pomohl získat licenci a neoprávněný prospěch dvěma fotovoltaickými elektrárnám a dále to, že způsobená škoda a škoda v pokusu výrazně přesahovala hranici škody velkého rozsahu. Současně však nebylo zjištěno, že by obžalovaný získal pro sebe jakýkoliv finanční prospěch za vyhotovení nepravdivých revizních zpráv, které byly zpracovávány v rámci jeho zaměstnaneckého poměru. Obžalovanému byl ukládán trest odnětí svobody dle ustanovení § 209 odst. 5 trestního zákoníku a byl tedy ohrožen uložením trestu odnětí svobody v trvání na pět až deset let. Současně je nutno zdůraznit, že obžalovaný je odsouzen za spáchání trestného činu formou pomoci, byl tedy účastníkem a nikoliv hlavním pachatelem. Nebylo rovněž možno přehlédnout, že obžalovaný má ztížené rodinné poměry v důsledku závažné nemoci jeho manželky, která je v částečném invalidním důchodu, a jsou tak na obžalovaného v rámci běžného fungování domácnosti, ale i v souvislosti se zdravotním stavem jeho manželky, kladeny výraznější povinnosti a jeho postavení v rodině je určitým způsobem pro členy jeho domácnosti obtížně nahraditelné zbytkem rodiny, když obě jeho děti jsou ve věku, kdy se stále připravují studiem na výkon budoucího povolání. Soud samozřejmě také přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný vypracovával nepravdivé revizní zprávy v rámci výkonu svého zaměstnání, tedy při plnění pracovních povinností, a tudíž pro něj nebylo snadné případné odepření vypracování revizních zpráv. Soud v případě tohoto obžalovaného postupoval dle ustanovení § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku, kdy jednak vzhledem k poměrům pachatele, dále k okolnostem případu a k tomu, že je odsuzován za pomoc v kombinaci s povahou a závažností pomoci má soud za to, že by použití trestní sazby stanovené trestním zákoníkem bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné a dle názoru soudu lze dosáhnout nápravy obžalovaného trestem kratšího trvání. Samotná forma pomoci, která spočívala ve vypracování revizních zpráv jako jedné z podmínek pro vydání licenci, v kombinaci se skutečností, že revizní zprávy byly vypracovány na žádost zaměstnavatele v rámci výkonu pracovního poměru bez žádného speciálního ohodnocení, umožňuje postup dle ustanovení § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku. Poměry pachatele jsou na straně obžalovaného opravdu takové, že vzhledem ke zdravotnímu stavu manželky a výživě dvou dětí, které jsou na obžalovaném závislé, jsou natolik závažné a ojedinělé, že zapříčiňují postup dle ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku, neboť uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody by pro obžalovaného bylo výrazněji přísnější, než pro jiné pachatele bez tak specifických rodinných vztahů a bylo by výrazným trestem i pro jeho rodinné příslušníky, kteří nemají s jeho trestnou

činností nic společného. Nelze také nevidět okolnosti případu, tedy žádný zjištěný zisk pro obžalovaného a toliko vypracování revizních zpráv jako pracovního úkolu bez jakékoliv další participace v souvislosti s licenčním řízením a provozem elektráren, částečné spáchání ve stádiu pokusu. Výrazným prvkem, pro který soud považuje dānu možnost ukládat trest odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby je fakt úplného doznání a tudíž i prokázání stavu fotovoltaiických elektráren k době data uvedeného v revizních zprávách obžalovaného. Vzhledem ke všem shora uvedeným argumentům, byl obžalovanému jako trest dostatečný a přiměřený uložen trest odnětí svobody v trvání tří roků, kdy vzhledem k délce tohoto trestu jeho výkon bylo možno podmíněně odložit na zkušební dobu v trvání pěti let. Jelikož jsou dāny přitěžující okolnosti, byl obžalovanému uložen trest v maximální možné výměře, který je ještě možno podmíněně odložit, a byla rovněž stanovena maximální možná délka zkušební doby. Současně byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu revizního technika elektrických zařízení v polovině zákonné trestní sazby, když se trestné činnosti dopustil právě s výkonem této činnosti, a tuto výměru trestu vzhledem k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem považuje soud za dostatečnou, a to i vzhledem k tomu, že obžalovaný v současné době již revizního technika nevykonává a v minulosti tuto funkci vykonával jen z důvodu jeho zařazení u zaměstnavatele, a to po relativně krátkou dobu. Jiný druh trestu, a to ani peněžitý či propadnutí majetku nebyl obžalovanému uložen, neboť soud má za to, že takto uložený trest odnětí svobody a zákazu činnosti je dostatečnou motivací pro obžalovaného, který jinak vede zcela řádný život, k tomu, aby se v budoucnosti již nedopustil žádné další trestné činnosti. Pokud by obžalovaný nevedl ve zkušební době řádný život, pak by samozřejmě původně podmíněně odložený trest vykonal ve věznici. Peněžitý trest, trest propadnutí majetku, či jeho části nebyl uložen také proto, že nemovitý majetek nenabyl obžalovaný v době páchání trestné činnosti, a jedná se o majetek ve společném jmění manželů, nebyl zjištěn žádný majetkový prospěch pro obžalovaného v souvislosti s jeho trestnou činností, a obžalovaný nemá žádný nadstandardní majetek. Tyto tresty by tedy neodpovídaly okolnostem případu ani poměrům pachatele, kdy uložení propadnutí majetku, jeho části či peněžitého trestu by bylo prakticky trestem pro rodinné příslušníky obžalovaného, kteří by pak měli výrazné problémy si zajistit bydlení a uspokojování základních potřeb.

107. K poměrům **obžalovaného S.H.** bylo zjištěno, že již není výdělečně činný, pobírá důchodové zabezpečení, je bez vyživovací povinnosti k jiným osobám. K jeho osobě bylo zjištěno, že v minulosti nebyl odsouzen za spáchání trestného činu, nebyl projednáván pro přestupek. Polehčující okolností je tedy vedení řádného života před spácháním trestné činnosti. Jiná polehčující okolnost dāna není. Obžalovanému přitěžuje ta skutečnost, že se trestného činu dopustil dvěma útoky, a ta skutečnost, že způsobená škoda a škoda v pokusu výrazně převyšuje hranici škody velkého rozsahu. Tudíž je zde existence více přitěžujících než polehčujících okolností. Ani u tohoto obžalovaného nebylo zjištěno, že by byl nějakým způsobem za svoji trestnou činnost finančně či jinak ohodnocen, tedy, že by tímto způsobem získal finanční prospěch. I tento obžalovaný vyhotovoval revizní zprāvy v rámci výkonu svého povolání. Obžalovanému byl ukládán trest dle ustanovení § 209 odst. 5 trestního zákoníku s trestní sazbou od pěti do deseti let trestu odnětí svobody. Předně je nutno konstatovat, že zdravotní stav obžalovaného není důvodem pro postup dle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se nejedná o tak výrazné zdravotní problémy, který by dle zákona bylo možno považovat za takové poměry na straně pachatele, které má zákon na mysli v tomto ustanovení. Byly však dle ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku shledány okolnosti případu, pro které je možno snížit trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby, a to okolnost vypracovávání revizních zpráv v rámci plnění pracovních úkolů a absence finanční zainteresovanosti na vyhotovování revizních zpráv. To, že k vyhotovování nepravdivých revizních zpráv docházelo při zaměstnaneckém poměru, v rámci něhož je obtížnější odmítnout splnit pokyn, vyplývá i z toho, že se následně obžalovaný dalšími revizními zprávami snažil snížit svoji odpovědnost za nepravdivé revizní zprāvy poskytnuté dříve.

Pokud tedy obžalovaný plnil tímto způsobem vlastně svoje pracovní povinnosti, za což nebyl nijak finančně odměňován, s výjimkou běžné mzdy, pak jsou to vzhledem k účastenství ve formě pomoci okolnosti případu, jež činí pro obžalovaného užití zákonné trestní sazby nepřiměřeně přísné a pro něž je možno dosáhnout nápravy obžalovaného trestem kratšího trvání, když obžalovaný neměl po celý produkční život problémy se zákonem a jedná se již o osobu pokročilejšího věku. Dále soud využil i možnosti aplikace ustanovení § 58 odst. 5 trestního zákoníku, neboť obžalovaný je odsouzen za pomoc, tedy účastenství, a vzhledem podmínkám tohoto zákonného ustanovení je možno uložit trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby i v případě pomocníka, jestliže to odůvodňuje povaha a závažnost pomoci, což je v tomto případě dáno. Jedná se o obdobnou situaci jako u obžalovaného J.B., když obžalovaný S.H. poskytl pomoc k získání neoprávněné licence vyhotovením jednoho nepravdivého dokladu pro každou fotovoltaickou elektrárnu, jako jeden z podkladů pro vydání licence bez další zainteresovanosti na licenčním řízení i provozu elektráren, což v souhrnu značí méně závažnou formu trestné činnosti, tak jak má na mysli ustanovení § 58 odst. 5 trestního zákoníku umožňující uložení mírnějšího trestu. Vzhledem však k absenci náhledu na spáchání trestné činnosti, vzhledem k více přitěžujícím okolnostem než polehčujícím, pak však soud neuložil trest mírnější než v délce čtyř let dle snížené sazby. Obžalovanému S.H. byl tedy při zvažování všech okolností případu a poměrů pachatelů uložen přísnější trest než obžalovanému J.B., neboť u obžalovaného J.B. navíc přistupovala okolnost doznání a vážné rodinné situace. Takto uložený trest je dostatečný a přiměřený a jeho délka neumožňuje jeho podmíněné odložení a obžalovaný byl za splnění zákonných hledisek zařazen pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Přísnější trest nebyl uložen i z důvodu spáchání trestného činu částečně ve stádiu pokusu. Rovněž i tomuto obžalovanému byl uložen trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu funkce revizního technika elektrických zařízení, když v rámci této činnosti se trestné činnosti dopustil, a byl mu uložen v polovině zákonné trestní sazby vzhledem k existenci přitěžujících okolností a polehčující okolnosti, okolnostmi případu. Ani u obžalovaného S.H. nebyla shledána nutnost ukládat i další druh trestu, tedy ani trest peněžité, propadnutí majetku, neboť jednak nebyl zjištěn ani u tohoto obžalovaného nikterak výrazný majetek a jednak takto uložený trest je dostatečným. Navíc obžalovaný zjištěný majetek nenabyl v době páchání trestné činnosti, nebylo zjištěno, že by vůbec jakkoliv na páchání trestné činnosti profitoval, proto je neodpovídající ukládat majetkové tresty, který by byly pro obžalovaného již velmi výrazně přísné.

108. K poměrům **obžalovaného A.K.** bylo zjištěno, že je starobní důchodce, je výdělečně činný s příjmem 50 000 Kč měsíčně, je bez vyživovací povinnosti. Obžalovaný je vlastníkem více nemovitého majetku a dále je vlastníkem finančních prostředků na bankovním účtu ve výši 1 700 532,95 Kč. K jeho osobě bylo zjištěno, že v minulosti nebyl projednáván pro přestupek, byl jednou odsouzen, vzhledem však k době tohoto odsouzení soud toto nepovažuje za přitěžující okolnost a je možno konstatovat, že obžalovanému svědčí polehčující okolnost vedení řádného života před spácháním trestného činu. Přitěžovala mu okolnost ta, že se trestného činu dopustil více útoky, tedy v souvislosti s dvěma fotovoltaickými elektrárnami, dále to, že způsobená škoda a škoda, které mohla vzniknout, výrazně převyšuje škodu velkého rozsahu. Obžalovanému byl ukládán trest v sazbě dle ustanovení § 209 odst. 5 trestního zákoníku, tedy v sazbě od pěti do deseti let. Vzhledem k majetkové situaci obžalovaného dospěl soud k závěru, že dostatečným a přiměřeným postihem pro obžalovaného je uložení trestu nepodmíněného na samé spodní hranici zákonné trestní sazby v kombinaci s propadnutím části majetku - 850 000 Kč na bankovním účtu, což je polovina peněžních prostředků obžalovaného a dále v kombinaci s trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu statutárního orgánu, člena takového orgánu, prokuristy v obchodních společnostech, družstvech. Uložení tří druhů trestu odůvodňuje skutečnost, že to byl obžalovaný, který byl hlavní osobou při výstavbě předmětných elektráren, hlavní osobou při shromažďování podkladů pro licenční řízení, hlavní osobou při organizačním zabezpečení chodu stavby elektráren, osobou, která například i zajistila odpovědné zástupce,

osobou, která rozhodovala o průběhu výstavby a o podání žádostí o licence, takže jeho postavení bylo zcela nezaměnitelné a především velmi výrazně řídicí. Na straně druhé nelze přehlédnout, že trestný čin byl spáchán částečně ve stádiu pokusu a že nebylo zjištěno žádné obohacení na straně obžalovaného, což jsou důvody, pro které byl uložen nepodmíněný trest na samé spodní hranici a propadnutí jen části majetku. Dle uvedených argumentů nebylo nutno ukládat přísnější tyto dva tresty, když je stále třeba přihlížet k tomu, že obžalovaný do doby spáchání trestné činnosti vedl řádný život. Obžalovaný se trestného činu dopustil jako statutární orgán společnosti, která zajišťovala výstavbu elektráren, tudíž jsou splněny všechny podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti a tento byl uložen v polovině zákonné trestní sazby, kdy tuto délku je třeba v kombinaci s ostatními uloženými tresty považovat za zcela dostatečnou. Majetkový trest byl uložen na polovinu zajištěných peněžních prostředků, neboť vzhledem k ukládání dalších dvou druhů trestů není nutná výraznější výměra trestu propadnutí části majetku, a to i z důvodu nezjištěného finančního prospěchu pro obžalovaného a z důvodu neexistence významně nadstandardního majetku obžalovaného. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný za splnění zákonných podmínek zařazen do věznice s ostrahou. V případě obžalovaného nebyly shledány důvody pro postup dle ustanovení § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku, nebyly dány žádné okolnosti případu, či poměry obžalovaného, pro které by bylo možno považovat zákonnou trestní sazbu za nepřiměřeně přísnou při současném dosažení nápravy trestem kratšího trvání.

109. **Obžalované právnické osobě XXXXX**soud uložil jako dostatečný a přiměřený trest zákazu činnosti – podnikání s předmětem činnosti – výroba elektřiny na dobu 10 let, když uložení tohoto druhu trestu umožňuje zákon č. 418/2011 Sb. v ustanovení § 15. Při ukládání tohoto trestu soud vyšel z hledisek uvedených v § 14 zákona č. 418/2011 Sb.. Trest byl uložen v polovině zákonné trestní sazby z důvodu závažnosti spáchaného trestného činu, neboť obžalovaná právnická osoba působila proti majetkovému zájmu fyzických a právnických osob, kdy způsobená škoda výrazně převyšovala hranici škody velkého rozsahu, takže nebylo možno uložit tento trest v nižší výměře. Nebyly zjištěny jiné přitěžující okolnosti či okolnosti případu, které by odůvodňovaly potřebu uložit trest přísnější. Jelikož nebyly zjištěny takové majetkové poměry obžalované právnické osoby, které by umožňovaly uložení peněžitého trestu, neboť i když čerpala v minulosti neoprávněný prospěch, tak stále splácí úvěr na postavení elektrárny, soud jej neuložil, neboť by byl nepřiměřeně přísný a minimálně částečně nedobytný. Vzhledem k tomu, že obžalovaná právnická osoba spáchala trestnou činnost v souvislosti s činností, na kterou se vztahuje trest zákazu činnosti, jsou dány podmínky nejen pro uložení tohoto trestu, ale především je trestem neoptimálnějším, nejvíce postihujícím obžalovanou právnickou osobu v souvislosti s jejím trestným jednáním. Obžalované bude na dostatečně dlouhou dobu, téměř na dobu zbývající životnosti elektrárny, znemožněno provádět činnost, pro kterou získala původně neoprávněně licenci a tedy neoprávněně čerpala z ní plynoucí finanční výhody. Jiný druh trestu uložen nebyl, neboť soud takto uložený trest považuje za odpovídající všem okolnostem případu. Obžalované nebyl uložen navrhaný trest propadnutí věci – práva k výkonu licencované činnosti, neboť věc je dle právní teorie a dle ustanovení § 134 trestního zákoníku ovladatelný hmotný předmět a ovladatelná přírodní síla, dle ustanovení § 498 zákona č. 89/2012 Sb. se jedná o věci movité a nemovité. Oprávnění plynoucí z udělení licence není ovladatelným a využitelným předmětem a není ani nehmotnou věcí dle ustanovení § 496 zákona č. 89/2012 Sb., neboť to nepřipouští jeho povaha, když není převoditelné, nelze s ním disponovat, nemůže být předmětem občanskoprávních vztahů. Soud současně konstatuje, že stejný účinek, jaký byl zamýšlen při návrhu na uložení trestu propadnutí věci, bude dosažen právě trestem zákazu činnosti.
110. O zajištěných věcech nebylo soudem rozhodnuto tímto rozsudkem, i když bylo obhajobou navrhováno zrušení zajištění, jelikož se na zajištěné věci vztahovaly návrhy státního zástupce na propadnutí věci, a proto o nich může být rozhodováno v rámci odvolacího řízení. O těchto návrzích může být následně rozhodnuto samostatně.

111. V **adhézním řízení** se s nárokem na náhradu škody připojila řádně a včas společnost OTE ve výši 119 478 056,02 Kč z důvodu vyplácené podpory oběma obžalovaným právníckým osobám. Společnost OTE má postavení primárního poškozeného, když to byla ona, která vyplácela podporu oběma obžalovaným právníckým osobám za vyrobenou a odebranou elektřinu. Na úhradě jí způsobené škody se však podíleli všichni koncoví odběratelé, kteří za odběr elektřiny následně platili ve formě vyšší ceny, a stát ve formě státních dotací. Společnosti OTE nelze přiznat nárok na náhradu škody, neboť není prokázáno, že by jí tato výše škody vznikla, když není prokázáno, jakou část škody pokryly státní dotace a jakou část škody pokryli koncoví odběratelé, a tudíž jakou část pokryla poškozená společnost. Celková výše způsobené škody byla prokázána a prokazovat, pokud by to bylo vůbec možné, konkrétní způsobenou škodu jednotlivým koncovým uživatelům, státu, společnosti OTE, by bylo proti rychlosti, hospodárnosti a efektivnosti trestního řízení, tedy proti zásadám trestního řízení. Soud proto společnost OTE odkázal s jím uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních dle ustanovení § 229 odst. 1 trestního řádu. V části u obžalované právnícké osoby AREA SUN, kde došlo k jejímu zproštění, musel soud ohledně nároku na náhradu škody postupovat i dle ustanovení § 229 odst. 3 trestního řádu a poškozenou společnost odkázat s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. O nároku Ministerstva průmyslu a obchodu na náhradu škody, který byl předložen soudu až po zahájení hlavního líčení (červen 2018), soud nerozhodoval, neboť tento byl učiněn opožděně (§ 43 odst. 3 trestního řádu) a s uvedeným ministerstvem ani nejednal jako s poškozeným, když nebylo ničím doloženo jeho postavení jako poškozeného.
112. Dále byla podána obžaloba na **obžalované J.K. a V.Č.** pro skutek, že každý z nich písemně prohlásil, že souhlasí s ustanovením do funkce odpovědného zástupce fotovoltaické elektrárny (obžalovaný J.K. pro XXXXX a obžalovaný V.Č. pro XXXXX) pro žadatele licence, čímž z uvedeného titulu funkce odpovídal za řádný výkon licencované činnosti a přestože každému z nich bylo známo, že elektrárna, pro kterou vykonává funkci odpovědného zástupce, nebyla do 31. 12. 2010 řádně dokončena, tyto informace před pracovníky ERÚ schvalujícími licenci zamlčel a tak umožnil získat neoprávněně licenci ještě v roce 2010, a to společným jednáním s dalšími spoluobžalovanými, čímž získaly předmětné fotovoltaické elektrárny neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu z elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 oproti zdrojům uvedeným do provozu v roce 2011, čímž by se v následujících dvaceti letech XXXXX obohatila o částku 211 217 944 Kč, další škoda již způsobena byla, a u XXXXX došlo k neoprávněnému obohacení ve výši 88 416 433 Kč. Obžalovaní se měli dopustit zvláště závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, obžalovaný J.K. částečně i ve stádiu pokusu.
113. Oba obžalovaní uplatnili stejnou obhajobu spočívající v tom, že jedině, co udělali ve vztahu k těmto fotovoltaickým elektrárnám je podepsání souhlasného prohlášení odpovědného zástupce s ustanovením do funkce, nijak se však na trestné činnosti nepodíleli, kdy poukazovali, že se nijak neúčastnili licenčního řízení, ani nevěděli, kdy a s jakými podklady probíhá. Dále obhajoba spočívala v tom, že neexistuje žádný právní předpis, který by upravoval jednání fotovoltaických elektráren prostřednictvím odpovědných zástupců, a že podpisem toho prohlášení nemohli ovlivnit získání neoprávněného nároku na vyšší výkupní garantované ceny, ani pro ERÚ v licenčním řízení nebyli žádnými partnery a že jedině, co stvrzovali v prohlášení bylo, že jsou připraveni vykonávat tuto funkci, až když bude mít elektrárna licenci a budou odpovědni za její bezpečný provoz, podpisem tohoto prohlášení nestvrdili dokončenost a bezpečnost elektráren a z jejich pohledu je otázka dokončenosti či nedokončenosti elektráren v době podpisu jejich prohlášení nedůležitá. Poukázali na to, že nebylo prokázáno, že by věděli o nedokončenosti elektráren v době licenčního řízení a neměli žádnou povinnost cokoli v licenčním řízení ohledně dokončenosti či nedokončenosti elektráren sdělovat, oba obžalovaní odmítli na jejich straně

subjektivní složku, tedy zavinění ve formě úmyslu, odpovědnými zástupci se stali až udělením licence nikoliv před tím, nebyli účastníky licenčního řízení.

114. Po provedeném dokazování je nutno konstatovat, že obhajoba obžalovaných jako celek nebyla vyvrácena.
115. Po provedeném dokazování je prokázáno, že ke dni podání žádostí o udělení licence u obou fotovoltaických elektráren, tyto fotovoltaické elektrárny nebyly dokončeny, resp. nebyly postaveny, jak soudu uvádí v odstavci č. 63, 67, 70 - 72, 83, 86. Vzhledem k tomu, že souhlas s ustanovením do funkce odpovědného zástupce podepsal obžalovaný J.K. dne 9. 11. 2010 a obžalovaný V.Č. dne 10. 11. 2010, jedná se o dobu před podanými žádostmi o vydání licencí, tedy o dobu, u které je prokázáno, že fotovoltaické elektrárny nebyly postaveny, nebyly dokončeny, nebyly provozuschopné, neboť i na ně vypracované revizní zprávy vycházely ze stavu, který na místě nebyl. Oba obžalovaní odmítli, že by byli jakkoliv činní při výstavbě elektráren, kde měli vykonávat odpovědného zástupce a tudíž odmítli vědomost o stavu elektráren, což však bylo vyvráceno, ale je to bez vlivu na trestní odpovědnost obžalovaných. Obžalovaný J.K. měl dle jeho výpovědi v popisu práce obchodní činnost na elektrárnách Saša - Sun a Zdeněk - Sun, což byli elektrárny nacházející se vedle FVE AREA SUN, kdy doznal, že areál procházel, a dle e-mailové dokumentace mu byly i uloženy určité pracovní úkoly v souvislosti s elektrárnou FVE AREA SUN, byl o jejím stavu informován a sám podával informace (e-maily a datové soubory blíže uvedeny v odstavci č. 83). Obžalovaný V.Č. měl dle jeho výpovědi jako stavební dozor na starost výstavbu Saša - Sun a Zdeněk - Sun, tedy elektráren v těsném sousedství s XXXXX a dle zajištěné e-mailové komunikace na jeho či z jeho adresy včetně objednávek zboží (konkrétně uvedeno v odstavci č. 83) byl rovněž seznámen se stavem elektrárny XXXXX. I svědek H. potvrdil přítomnost obžalovaného V.Č. na stavbách elektráren a současně potvrdil určitou informovanost obžalovaného J.K. ze strany jeho podřízených a prostřednictvím e-mailových zpráv. I když se svědek H. snažil v hlavním líčení snížit vědomost obžalovaného J.K. o stavu elektráren, kterou jasně popsal v přípravném řízení, ani v hlavním líčení ji zcela nepopřel, proto soud vyšel plně z výpovědi z přípravného řízení, neboť je logická, odpovídá zajištěným datovým souborům a v hlavním líčení bylo poznatelné, že jednak svědek již určité detaily neuváděl a jednak se zjevně snažil neuškodit obžalovanému K.. Navíc nelze uvěřit tomu, že by někdo, kdo pravidelně jezdí okolo elektrárny, kde bude vykonávat funkci odpovědného zástupce, dostává pravidelně e-mailové zprávy o výstavbě, nezaznamenal stav elektrárny. Z uvedeného je tedy prokázáno, že obžalovaní měli určité vědomosti o nedokončenosti příslušných fotovoltaických elektráren nejen v době podepisování souhlasného prohlášení, ale i v době následné, takže je prokázáno, že v době, kdy podepsali souhlasné prohlášení, věděli o nedokončenosti elektráren, neboť tím, že se pravidelně vyskytovali na místě, nemohli nevidět, že tam elektrárny nejsou.
116. **Nebylo však prokázáno, že oba obžalovaní uvedli v souvislosti s licenčním řízením ERÚ v omyl.**
117. Zákon č. 458/2000 Sb. hovoří o potřebě ustanovit odpovědného zástupce u těch žadatelů o licenci pro fotovoltaickou elektrárnu, kteří sami nemají požadovanou odbornou způsobilost, kterou uvádí zákon v ustanovení § 5 odst. 1, 5. Dále tento zákon uvádí v ustanovení § 7 odst. 4 písm. f), že je nutno doložit souhlas osoby odpovědného zástupce s ustanovením do této funkce. Ze znění energetického zákona je tedy zjevné, že odpovědný zástupce je ustanoven z důvodu, aby vykonávaná činnost fotovoltaických elektráren byla pod dohledem odborníka. Zákon ani prováděcí vyhláška k němu č. 426/2005 Sb. nestanovují konkrétní povinnosti odpovědnému zástupci, nestanovují účast či určitou kooperaci odpovědného zástupce při licenčním řízení, a to ani ve vztahu k ERÚ. Oba obžalovaní shodně vypověděli, že věděli, že budou vykonávat tuto funkci při provozu elektrárny, že na uvedené měli mít uzavřenu smlouvu, ale tak se nikdy nestalo, o samotných fotovoltaických elektrárnách jim není a nebylo nic známo, nevěděli nic o podané

žádosti o licenci, nevěděli, kdy licence, a zda byla vydána, nevěděli, kdy začaly fotovoltaické elektrárny vyrábět energii, nikdo je o ničem neinformoval. Tyto funkce přijali z důvodu určitého pokynu od zaměstnavatele. Fakturace za vyrobenou energii se jich rovněž nijak netýkaly. V souladu s výpověďmi obžalovaných ohledně neúčasti odpovědných zástupců na licenčním řízení jsou svědecké výpovědi tehdejších pracovníků ERÚ (P., V., Z.), kteří potvrdili, že odpovědný zástupce s výjimkou předložení souhlasu s ustanovením do funkce a doložení odborné způsobilosti, nebyl jakkoliv činný v souvislosti s licenčním řízením či následně, nebyl účastníkem licenčního řízení. Takže i tito svědci potvrdili neúčast obžalovaných na licenčním řízení a neexistenci nějakých povinností obžalovaných vůči ERÚ v souvislosti s licenčním řízením. Jiný zákon, který by upravoval postavení odpovědných zástupců fotovoltaických elektráren, než jak je uvedeno shora (energetický zákon a prováděcí vyhláška) neexistuje. Ani z písemného vyjádření ERÚ, které bylo soudu předloženo, nevyplývá, že by odpovědný zástupce měl informovat o nějakých skutečnostech ERÚ. ERÚ se v tomto vyjádření dopouští určitých úvah v tom smyslu, že pokud je odpovědný zástupce ustanoven z důvodu řádného fungování fotovoltaických elektráren, pak se pod uvedené vztahuje i povinnost informovat o nesplnění všech podmínek pro vydání licence. Uvedené závěry jsou však jen úvahou a úvaha není důkazem. I kdyby z ní soud vycházel, nelze vyvrátit tvrzení obou obžalovaných, že nebyli nijak informováni o podané žádosti o licenci u konkrétní elektrárny a o vydané licenci.

118. Lze uvěřit oběma obžalovaným, že podepsali souhlas s ustanovením do této funkce s tím, že budou odpovědní za chod elektrárny po odborné stránce, jakmile budou elektrárny v provozu. Jejich souhlas se týkal budoucnosti. Uvedené pak nevylučuje, že jejich prohlášení mohlo být učiněno v době, kdy ještě nebyly elektrárny postaveny a dokončeny, neboť obžalovaní nevěděli, kdy toto prohlášení bude použito v licenčním řízení, nemohli vědět, že o licenci s nepravdivými podklady bude žádáno v období, kdy elektrárny ještě nesplňovaly podmínky pro vydání licence. Obžalovaní nebyli informováni nikým, kdy je podávána žádost o licenci, nebyli informováni nikým, kdy byly vydány licence. Oba obžalovaní se mohli oprávněně domnívat, že jejich prohlášení bude použito v době, kdy budou splněny řádně všechny podmínky pro vydání licence pro konkrétní elektrárnu. Uvedené nebylo žádným důkazem vyvráceno. Takže vyhotovení souhlasného prohlášení pro budoucí chod elektráren není a nemůže být trestné.
119. Trestní odpovědnost obžalovaných se posuzuje k datu spáchání skutku, tedy k době uvedení ERÚ v omyl v licenčním řízení, kdy žádost o licenci i s nepravdivými doklady ohledně dokončenosti a bezpečnosti elektrárny byla u XXXXX podána dne 26. 11. 2010 a u XXXXX dne 23. 11. 2011. Nebylo žádným důkazem prokázáno, že by obžalovaní věděli o uvádění ERÚ v omyl podáním žádostí o licenci s nepravdivými doklady. Nebylo prokázáno, že by jim někdo oznámil, že žádost o udělení licence je doložena nepravdivou revizní zprávou a nepravdivým předávacím protokolem, nebyli v takovém postavení, aby se k nim tyto informace dostaly, aby je nějakým způsobem získali. Postavení obžalovaných jako osob, které podepsaly souhlasné prohlášení s ustanovením do funkce odpovědného zástupce, bylo ryze formální a v době, kdy toto podepisovali, tak elektrárny nebyly v provozu, tudíž ani za chod odpovídat nemohli. Pokud by tedy měli být obžalovaní uznáni vinnými tím, že neoznámili ERÚ, že elektrárny nejsou dokončené k době vydání licence, znamenalo by to, že by muselo být prokázáno, že věděli o tom, že je žádost o licenci podána, že by věděli o tom, že obsahuje nepravdivé podklady a že by věděli o tom, že takto podanými žádostmi je uváděn ERÚ v omyl. Obžalovaní by si tedy museli zřejmě nějakým neznámým způsobem ověřovat případně podanou žádost o licenci, jaké k ní byly podány přílohy, a následný postup ERÚ ve věci. Jelikož však neměli žádné oficiální postavení v licenčním řízení, tak nebyly osobami, kterým by se mohly ze strany ERÚ sdělovat informace z licenčního spisu, takže pro ně bylo vlastně nemožné tyto informace zjistit, pokud by jim je někdo dobrovolně nesdělil. Obžalovaní by tedy museli toliko odhadnout bez jakýchkoliv informací, že probíhá licenční řízení a odhadnout možnost, že v tomto licenčním řízení jsou podávány nepravdivé informace a na základě učiněných spekulací ničím nepodložených vstoupit v kontakt

s ERÚ. Uvedené je však skutečně jen domněnkou. Jelikož obžalovaní dle provedeného dokazování nevěděli, kdy je žádáno o licenci a jakým způsobem (s nepravdivými podklady), je tím vyvráceno, že by měli jakýkoliv důvod kontaktovat ERÚ, vůči kterému neměli žádné povinnosti a nebyli vůči němu v žádném oficiálním postavení. Svědci N., P. shodně uvedli, že nejednali s odpovědnými zástupci v průběhu licenčního řízení, neoznamovali jim zahájení ani konec licenčního řízení, ani jiný svědek, jiný obžalovaný neuváděl, že by obžalovaní J.K. a V.Č. věděli o podání žádostí o licence a o vydání licencí, uvedené nevyplývá ani z žádného listinného důkazu.

120. Skutek, tedy **podepsání souhlasného prohlášení s ustanovením do funkce odpovědného zástupce byl u obou obžalovaných prokázán**, a to jednak výpověďmi samotných obžalovaných, jednak obsahem licenčních spisů včetně souhlasných prohlášení s ustanovením do funkce odpovědného zástupce. Toto jednání obžalovaných však není trestným činem, protože do tohoto prohlášení neuvedli žádné nepravdivé informace a tímto prohlášením nikoho neuvedli v omyl, nestvrzovali v něm dokončenost předmětných elektráren. Tímto jednáním obžalovaní nenaplnili skutkovou podstatu žádného trestného činu, neboť pravdivým souhlasným prohlášením, které podepsali, se nedopustili žádného trestného činu, oni v tomto prohlášení uváděli informace pravdivé. Tímto jednáním nebyla naplněna objektivní stránka trestného činu podvodu, chybí zde znak uvedení v omyl a z něho vzniklé škody. Samozřejmě, že zde pak není dána ani subjektivní složka porušit či ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem či alespoň srozumění s takovým následkem, není zde úmysl uvést někoho v omyl a způsobit jakoukoliv škodu tímto prohlášením.
121. K části skutku spočívající v tom, že i když obžalovaní věděli, že elektrárny nejsou dokončeny, že neodpovídají počty solárních panelů dle předávacího protokolu, a tyto informace před příslušným pracovníkem ERÚ schvalujícím vydání licence zamlčeli a tak umožnili neoprávněné vydání licencí, je třeba konstatovat, že i když nebyla žádným důkazem prokázána vědomost obžalovaných o předávacích protokolech vztahujících se k elektrárnám, kde měli vykonávat funkci odpovědného zástupce, tak bylo prokázáno, že ke dni podpisu souhlasného prohlášení věděl každý z obžalovaných, že fotovoltaická elektrárna, jež se ho týkala, nebyla postavena, jak se soud zabývá shora v odstavci č. 115, 83. Tato jejich vědomost o stavu konkrétní elektrárny v době podpisu souhlasného prohlášení s ustanovením do funkce odpovědného zástupce však nezakládala povinnost obžalovaných dohlížet na budoucí průběh licenčního řízení. Jak bylo konstatováno v odstavci č. 117 – 119, nebylo prokázáno, že by jim byla známa doba podání žádosti, doba vydání licence, obsah licenčního spisu. V době, kdy byla podána konkrétní žádost o licenci, tedy v době uvedení ERÚ v omyl obžalovaní neměli ani ještě žádné postavení v předmětných elektrárnách, protože jejich funkce spočívala v odborném zajištění budoucího chodu elektrárny, tedy logicky až po vydání licence a po zahájení provozu. Před uvedením provozovny do výroby neměli obžalovaní žádné zákonné povinnosti, takže jim nelze klást za vinu, že nevešli v kontakt s ERÚ pro případné zjišťování, zda nedošlo ke spáchání trestného činu. Zatím neexistující postavení odpovědných zástupců je k ničemu takovému nezavazovalo, za nic takového nenesli odpovědnost. Pokud obžalovaní nebyli informováni o ničem z licenčního řízení, ani se nemohli domnívat, že se někdo dopouští trestného činu, že může být licence vydána neoprávněně, že je podávána žádost o licenci neoprávněně v době, kdy elektrárny ještě nesplňují požadavky na vydání licence. Jelikož tedy nebylo prokázáno, že by obžalovaní participovali na licenčním řízení, že by žádali o vydání licence s nepravdivými podklady, případně byli alespoň o uvedeném informováni, opět není dána objektivní stránka skutkové podstaty trestného činu omylu, neboť nebylo zjištěno, že by jakýmkoliv jednáním uváděli obžalovaní kohokoliv v omyl při vydání licence. Z uvedeného pak pramení rovněž absence subjektivní stránky jednání, tedy absence úmyslu přímého či nepřímého porušit, ohrozit zájem chráněný trestní zákoníkem. Obžalovaní nepředkládali žádné nepravdivé podklady, nevěděli o žádných nepravdivých podkladech, a jelikož ani nevěděli o licenčním řízení, neměli tak ani vědomost o tom, že je vydávána licence neoprávněně, neměli úmysl získat licenci pro tuto elektrárnu neoprávněně a

způsobit tak jakoukoliv škodu vyplývající z nezákonně získaného prospěchu pro konkrétní elektrárnu a neměli úmysl cokoli před ERÚ zamlčovat. Úmysl zamlčovat informace v licenčním řízení mít nemohli, když sami nebyli účastníkem, neměli žádnou povinnost být činní v licenčním řízení a nevěděli, že toto licenční řízení probíhá. Povinnost cokoli zjišťovat v souvislosti s licenčním řízením a oznamovat neměli obžalovaní z energetického zákona v souvislosti s jejich budoucím postavením odpovědných zástupců. Obecně nelze v jejich jednání ani spatřovat případný trestný čin nepřekážení trestného činu dle ustanovení § 367 trestního zákoníku, protože to by muselo být prokázáno, že se obžalovaní hodnověrný způsobem dozvěděli, že jiný připravuje nebo páchá trestný čin. Jelikož nebylo prokázáno, že by obžalovaní něco věděli o licenčních řízeních, nemohli se ani domnívat, že v souvislosti se žádostí o licenci pro příslušnou elektrárnu, kde měli v budoucnu vykonávat funkci odpovědného zástupce, se někdo dopouští trestné činnosti. Žádným provedeným důkazem nebylo prokázáno, že by obžalovaní cokoli věděli o stavu licenčního řízení a o podkladech předkládaných k licenčnímu řízení.

122. Soud tedy postupoval u **obžalovaných J.K. a V.Č.** dle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, a oba obžalované podané obžaloby **zprostil**, neboť skutek spáchaný byl, obžalovaní podepsali souhlasné prohlášení s ustanovením do funkce odpovědného zástupce, ale uvedené **není trestným činem**, neboť toto prohlášení bylo pravdivé. Neoznámením nedostavěnosti konkrétní elektrárny na ERÚ při licenčním řízení se rovněž obžalovaní nedopustili žádného trestného činu, ani toto jejich jednání není trestným činem, neboť zde obžalovaní neměli žádnou povinnost takovou okolnost oznamovat, navíc jí ani nevěděli, nebylo jim nic známo o takových okolnostech - o nepravdivých podkladech předložených k licenčnímu řízení, nevěděli o probíhajících licenčních řízeních, takže u obou je postrádána vědomost o neoprávněně podaných žádostech o vydání licence a následně o neoprávněně vydaných licencích, nenaplnili tedy skutkovou podstatu trestného činu dle podané obžaloby ani skutkovou podstatu jiného trestného činu.
123. **Obžaloba byla podána rovněž na právnickou osobu XXXXX** pro skutek uvedený ve výrokové zprošťující části rozsudku, tedy pro to, že od 1. 1. 2012, což je den účinnosti zákona o trestní odpovědnosti právnických osob č. 418/2011 Sb., využívala omylu při vydání licence pro tuto elektrárnu a nadále pobírala neoprávněně finanční výhody spočívající ve vyšších garantovaných výkupních cenách energie, než na které by elektrárna měla nárok při uvedení do provozu po 1. 1. 2011.
124. Obžalovaná právnická osoba uplatnila obhajobu, že si nechala elektrárnu postavit a vycházela tudíž z dobré víry při výkonu své činnosti, kdy se na jednotlivých krocích výstavby neangažovala. Takže tato část obhajoby se týká toho, že právnická osoba odmítla vědomí z doby výstavby elektrárny o skutečném stavu výstavby. Odmítnutí znalosti obžalované právnické osoby o nedostavěnosti elektrárny v době licenčního řízení je vyvráceno, neboť i když si obžalovaná právnická osoba nechávala postavit dle smlouvy o dílo fotovoltaickou elektrárnu, její statutární orgán vystupoval aktivně při stvrzování nepravdivých skutečností o převzetí dokončené elektrárny do předávacího protokolu a podepisoval žádost o licenci v době prokázané nedokončenosti elektrárny, jak je uváděno ve skutkových zjištěních v odstavci č. 127 - 129. Tato znalost právnické osoby z konce roku 2010 o neoprávněně získané licenci a výši garantovaných výkupních cen však nezakládá trestní odpovědnost obžalované právnické osoby za jednání v roce 2010, protože v této době neexistovala trestní odpovědnost právnických osob.
125. Nelze také přisvědčit námitce, že není možno stíhat právnické osoby, jestliže v omyl, kterého využívají po vzniku jejich trestní odpovědnosti, byl jiný uveden dříve, neboť je třeba odlišit uvedení v omyl a využívání omylu. Obžalovaná právnická osoba samozřejmě nikoho v omyl neuvedla, ale mohla by při splnění subjektivní a objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podvodu dle § 209 využívat omylu způsobeného jiným, tedy profitovat z omylu způsobeného jiným, neboť to se jedná o jiný skutek, než při uvedení v omyl předložením

nepravdivých podkladů. Je nutno v této souvislosti odmítnout úvahy ohledně toho, že právně relevantní jednání pachatele se uskutečnilo před koncem roku 2010 a jím zapříčiněný právně významný následek až po 1. 1. 2012, neboť jednání v tomto případě, tedy skutek by byl obžalovanou právnickou osobou spáchán až při využívání omylu ERÚ od 1. 1. 2012 a ne dříve. Nejednalo by se tedy ani o retroaktivitu. Jelikož však nebyla prokázána vina obžalované právnické osoby dle podané obžaloby, je nadbytečné se blíže zabývat touto částí obhajoby.

126. V části o odmítnutí znalosti obžalované právnické osoby ke dni 1. 1. 2012 (ke dni vzniku trestní odpovědnosti vstoupením v platnost a účinnost zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob) a následně o neoprávněně získané licenci v minulosti, a to prostřednictvím odpovědného zástupce či jiné osoby, pak obhajoba obžalované právnické osoby nebyla vyvrácena.
127. Po provedeném dokazování bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že licence byla pro tuto fotovoltaických elektrárnu získána neoprávněně, jak je uvedeno ve skutkových zjištěních ohledně viny jednotlivých obžalovaných – J.B., S.H., A.K., nedokončenost elektrárny v době licenčního řízení vychází z důkazů uvedených v odstavci č. 83. Není pochyb o tom, že pracovníci ERÚ byly uvedeni v omyl při žádosti o vydání licence tím, že jim bylo tvrzeno a doloženo, že elektrárna je dokončena a je schopna bezpečného provozu, což bylo dokladováno nepravdivým protokolem o převzetí a nepravdivými revizními zprávami. Bylo prokázáno, že tyto revizní zprávy byly vyhotoveny obžalovaným J.B. a S.H., a že obžalovaný A.K. stvrdil převzetí dokončené elektrárny s jednatelem obžalované právnické osoby v předávacím protokole a následně nechal všechny potřebné doklady pro vydání licence předložit na ERÚ prostřednictvím pro to určeného pracovníka - svědka N.. Veškeré toto jednání bylo vedeno úmyslem získat vyšší výkupní cenu, tedy cenu stanovenou pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu do konce roku 2010. Žádost o vydání licence byla podepsána tehdejším jednatelem FVE AREA SUN, a to M.S., kdy tato žádost byla doložena nepravdivými podklady. Tento jednatel rovněž podepsal předávací protokol, tudíž i on stvrdil nepravdivě dokončenost elektrárny, která v uvedené době ještě neexistovala. Veškeré jednání bylo jen za účelem získat licenci a na ni navazující nárok na výkupní ceny platné do konce roku 2010, čehož bylo dosaženo. Obžalovaná XXXXX však v době skutku, kterého se dopustili obžalovaní J.B., S.H., A.K. nenesla za svoje jednání trestní odpovědnost, neboť v uvedené době zákon o trestní odpovědnosti právnických osob ještě nebyl platný a účinný.
128. Pro stanovení trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby od 1. 1. 2012 bylo třeba zkoumat a prokázat, že právnická osoba věděla o omylu, který zapříčinil neoprávněně vydání licence a z ní pramenící vyšší výkupní ceny pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu do konce roku 2010 a že tohoto omylu chtěla využívat a využívala za účelem obohacování se. M.S. jako jednatel byl činný v této funkci do 28. 12. 2011, od kdy se stala jednatelkou L.D.. Nelze automaticky předpokládat, že by tato jednatelka byla seznámena s průběhem výstavby elektrárny a s průběhem získání licence, že by byla seznámena s tím, že v době žádosti o licenci nebyla elektrárna postavena a že žádost o licenci byla doložena nepravdivými doklady prokazujícími dokončenost a bezpečnost, čímž došlo neoprávněně k zajištění výkupní ceny platné pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu do 31. 12. 2010. Soud předvolal bývalé jednatele jako svědky, což vzhledem k zániku jejich funkce je možné, neboť jinak by samozřejmě byli zástupci právnické osoby a jako svědci by být vyslýcháni nemohli. L.D. i M.S. jako svědci využili svého zákonného práva a odmítli vypovídat. Takže nebylo možno zjistit, jaké informace mezi nimi byly podány při převzetí funkce, nebyl zjištěn ani jiný svědek, který by k uvedeným skutečnostem mohl vypovídat. Za důkazní situace, kdy není známo, co bylo L.D. sděleno při převzetí funkce, kdy však bylo zjištěno, že probíhala řádně fakturace za dodanou energii, licence byla stále v platnosti, tak se nemohla tato jednatelka domnívat, že byla licence získána neoprávněně (a z ní pramenící vyšší výkupní cena), a že tedy právnická osoba využívá omylu, do

kterého byl uveden ERÚ při vydání licence. To, že L.D. si nemohla být vědoma toho, jakým způsobem byla získána licence, je dáno logicky i tím, že zcela zjevně při převzetí společnosti bývalý společník, jednatel nebude dávat na vědomí, že elektrárna využívá trestné činnosti jiných osob k tomu, aby se obohacovala. Není také podstatné, jak dlouhou dobu před účinností zákona o trestní odpovědnosti právnických osob došlo k zániku funkce původního jednatele a vzniku funkce nového jednatele za současné změny společníků. V daném případě se jednalo o pár dnů, ale i takto krátká doba je bez vlivu na vědomost nové jednatelky ohledně způsobu nabytí licence pro fotovoltaickou elektrárnu a tudíž i na vědomost obžalované právnické osoby o způsobu nabytí licence.

129. Pokud by nedošlo k převodu předmětné právnické osoby, pak by bylo možno dovodit subjektivní stránku obžalované právnické osoby od 1. 1. 2012, tedy to, že by při naplnění objektivních znaků trestného činu podvodu dle ustanovení § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku bylo prokázáno, že jednala v úmyslu přímém či nepřímém, že by využívala omylu, kterého se dopustili obžalovaní J.B., S.H., A.K. při získání licence a tím by se obohatila a způsobila tak škodu velkého rozsahu. Jelikož původní jednatel byl objednatelům výstavby fotovoltaické elektrárny, podepsal předávací protokol o převzetí elektrárny s obsahem vytvářejícím dojem dokončenosti celé elektrárny a nikoliv jen o převzetí majetku, podepsal žádost o licenci doloženou nepravdivými podklady, o které věděl, že bude podána na ERÚ, což se také stalo, o čemž byla informována právnická osoba svědkem N., stejně jako o získání licence, a to v době, kdy mu bylo známo, že elektrárna dokončena není, tak se nelze hájit tím, že by jednatel neznal stav elektrárny v době, kdy podepsal nepravdivý předávací protokol, žádost o licenci, o které musel vědět, že je doložena nepravdivými podklady, protože pro neexistující elektrárnu nemohla samozřejmě být licence vydána. Jednatel dle předávacího protokolu byl přítomen při předání dokončené elektrárny, která však dle provedeného dokazování byla na počátku výstavby (odstavec č. 83), takže jednatel věděl, že podepisuje nepravdivý doklad, neboť elektrárnu ve stavu uvedeném v předávacím protokole vidět nemohl. V době spáchání skutku obžalovanými, kteří jsou uznáni vinnými, by tedy prostřednictvím jednatele byla dána trestní odpovědnost právnické osoby § 8 zákona č. 415/2011 Sb.), pokud by v té době byly právnické osoby trestně odpovědné, což nebyly.
130. Skutková podstata předmětného trestného činu však v případě, že zákonodárce stanovil trestní odpovědnost právnických osob od 1. 1. 2012, musí být naplněna po subjektivní i objektivní stránce právě k tomuto dni, či kde dni po tomto datu. Ke dni 1. 1. 2012 není prokázána subjektivní stránka, není tedy prokázáno, že by osoba, jejíž jednání je dle zákona o trestní odpovědnosti právnických osob přičitatelné obžalované právnické osobě (§ 8 zákona č. 418/2011 Sb.), jednala tak, že by chtěla porušit (ohrozit) zájem chráněný trestním zákoníkem, či by věděla, že ho může porušit (ohrozit) a s takovým následkem by byla srozuměna. Obžaloba byla podána tak, že se právnická osoba dopouštěla předmětného činu prostřednictvím odpovědného zástupce, že se o omylu, který následně využívala, dozvěděla od odpovědného zástupce. Uvedené však není prokázáno. Obžalovaný J.K. jako odpovědný zástupce obžalované právnické osoby popřel, že by kdy jednal s kýmkoliv ze zástupců právnické osoby, jeho činnost pro tuto právnickou osobu skončila tím, že podepsal prohlášení o ustanovení odpovědného zástupce. Žádnou jinou činnost pro tuto právnickou osobu nadále nevykonával, nebylo mu nic známo o licenčním řízení, o fakturaci za vyrobenou energii. Žádný svědek, žádný listinný důkaz se netýká toho, že by obžalovaný J.K. jakkoliv vystupoval za právnickou osobu s výjimkou podpisu jeho prohlášení se souhlasem pro ustanovení do funkce odpovědného zástupce, které bylo předloženo se žádostí o licenci. Navíc soud poukazuje na závěry ohledně neprokázání trestní odpovědnosti obžalovaného J.K. za jednání uvedené v obžalobě, z nichž rovněž vyplývá, že nebyla prokázána žádná účast tohoto obžalovaného při získání licence, žádné povinnosti tohoto obžalovaného v souvislosti se žádostí licence, nebyla dokonce ani prokázána skutečnost, že by se tento obžalovaný dozvěděl, že byla podána žádost o licenci a licence vydána v době, kdy ještě nebyla elektrárna dokončena.

Pokud není dána trestní odpovědnost obžalovaného J.K. jako odpovědného zástupce či jeho vědomost o způsobu nabytí licence, nemůže být od takové osoby jako osoby uvedené v ustanovení § 8 zákona č. 418/2011 Sb. odvozena trestní odpovědnost právnické osoby, to je přímo vyloučeno, neboť není na straně obžalovaného J.K. rovněž dána subjektivní stránka ve formě přímého či nepřímého úmyslu využívat omylu při získání licence a nadále obohacovat jinou osobu a způsobit tak škodu velkého rozsahu. Pokud nebylo prokázáno, že obžalovaný J.K. věděl o tom, že licence pro tuto elektrárnu byla získána neoprávněně, pak nemohl takovou informaci ani převést na právnickou osobu v době, kdy vstoupil v účinnost zákon o trestní odpovědnosti právnických osob. I zástupkyně ERÚ svědkyně A.P. popsala, že s odpovědným zástupcem nejednala, jen se svědkem J.N., který měl plnou moc. Nebylo tedy žádným důkazem prokázáno, že by tento odpovědný zástupce přenesl vědomost o získání licence na právnickou osobu ke dni 1. 1. 2012.

131. Nebyla zjištěna ani žádná jiná osoba dle ustanovení § 8 zákona č. 418/2011 Sb., jejíž jednání by bylo přičitatelné právnické osobě, a která by vědomost o neoprávněně získané licenci a vyšší výkupní ceně přenesla na obžalovanou právnickou osobu ke dni 1. 1. 2012. Obžalovaný A.K., který věděl, o neoprávněně získané licenci, takovou osobou není a být nemůže, protože na základě smlouvy o dílo s obžalovanou právnickou osobou na postavení elektrárny, pak po dostavbě této elektrárny nebyl v žádném oficiálním vztahu k obžalované právnické osobě, nejednal za ni, neměl na ni žádný vliv, natož vliv řídicí, nebyl jejím zaměstnancem, ani osobou v obdobném postavení. Rovněž ani obžalovaní J.B. a J.H. neměli žádný vztah k obžalované právnické osobě, na jehož základě by bylo možno dovést trestní odpovědnost obžalované právnické osoby od 1. 1. 2012.
132. Vzhledem k tomu, že trestní odpovědnost právnických osob je uzákoněna tak, že je možno uznat vinnou právnickou osobu, pouze pokud za ni jednaly některé z osob uvedených v citovaném § 8 zákona č. 418/2011 Sb., a jelikož podpůrně je na trestní odpovědnost užit trestní zákoník, který vyžaduje subjektivní stránku, tak je dáno, že tato subjektivní stránka musí být prokázána u osoby jednající za právnickou osobu, i kdyby nebylo přesně ustanoveno, která konkrétní osoba to byla, ale byla by vymezena pouze okruhem příslušných osob. Trestní odpovědnost právnických osob nestojí na presumovaném zavinění, subjektivní stránka musí být prokázána a není tedy automaticky dána. V daném případě trestní jednání obžalované právnické osoby mělo spočívat v tom, že si neoprávněně nárokovala vyšší výkupní cenu, což tak mohla činit jednatelem právnické osoby či zaměstnanci této právnické osoby, kteří byli jednatelem určeni k fakturaci, což by samozřejmě byly osoby, které má na mysli ustanovení § 8 zákona č. 418/2011 Sb.. Není již podstatné, který konkrétní zaměstnanec (či jiná osoba v obdobném poměru jako pracovním) prováděl vystavování faktur, které byly zaslány společností, které proplácely právnické osobě výkupní cenu, neboť vždy by to bylo na základě zmocnění od jednatele právnické osoby, tedy osoby uvedené v § 8 zákona č. 418/2011 Sb.. Obžalovaná právnická osoba nevypovídala, nevypovídali ani bývalí jednatele jako svědci, takže nebylo možno zjistit přesně, jak statutární orgán vystavoval faktury za dodanou energii, ale je jednoznačně prokázáno, že k fakturaci docházelo na základě blíže nespecifikovaného pokynu či souhlasu statutárního orgánu (přičitatelné jednání dle § 8 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb.) příslušným zaměstnancem či osobou v obdobném poměru uvedenou v ustanovení § 8 písm. d) zákona č. 418/2011 Sb., kdy účtování za vyrobenou energii je v rámci činnosti právnické osoby, a toto jednání je ve prospěch právnické osoby. Na fakturách ve svazku 14, 16 je zachyceno, že byly vystaveny zaměstnancem společnosti XXXXX servis, kdy se stále jedná o osoby uvedené v ustanovení § 8 písm. d) zákona č. 418/2011 Sb. vystavující faktury dle pokynu či dle jiného zmocnění od statutárního orgánu, kdy přičitatelnost by byla dána právě s odvozením od statutárního orgánu. Je nepodstatné, jakému účetnímu byl učiněn pokyn k vystavení faktury, podstatná je návaznost účtování výkupní ceny na vědomost statutárního orgánu. Statutárním orgánem byl jediný jednatel, ten byl za právnickou osobu odpovědný, právnická osoba byla funkční, činná, vystavovala faktury, platila

úvěr, přijímala peněžní prostředky z vystavených faktur. Obžalovaná právnická osoba fungovala, a fungovat mohla toliko přičiněním statutárního orgánu a je nepodstatné, zda veškerou činnost vykonával přímo on, či k tomu zmocnil jiné osoby. Navíc je prokázáno, že statutární orgán byl aktivní při činnostech ohledně prodeje vyrobené energie, když byl uveden jako kontaktní osoba pro komunikaci se společností XXXXX, podepisoval s touto společností smlouvy, zasílal jim oznámení, hlášení, takže byl aktivní při získávání výkupní ceny za dodanou energii. O uvedeném soudu nevznikly žádné pochybnosti, skutek spočívající v získávání neoprávněného prospěchu ve formě vyšších výkupních cen byl prokázán, bylo také prokázáno, že se jej dopouštěli osoby uvedené v ustanovení § 8 písm. a), d) zákona č. 418/2011 Sb., jejichž jednání by bylo přičitatelné právnické osobě, ale to se jedná toliko o prokázání jednání a nikoliv subjektivní složky. Statutární orgán (L.D.) bez znalosti neoprávněně získané licence a z ní pramenící neoprávněné vyšší výkupní ceny za právnickou osobu výkupní cenu účtovala prostřednictvím zaměstnanců či jiných osob v obdobném postavení, výkupní ceny přijímala, ale bez znalosti, bez srozumění neoprávněnosti získávané podpory.

133. Nebyl proveden žádný důkaz, který by prokázal vědomost či srozumění jednatele obžalované právnické osoby ke dni 1. 1. 2012 či jiné osoby uvedené v ustanovení § 8 zákona č. 418/2011 Sb. při nárokování výkupních cen elektrické energie o tom, že obžalovaná právnická osoba nemá na fakturovanou výši výkupní ceny nárok, protože získala licenci neoprávněně a že by tyto osoby tuto vědomost zamlčovaly nadále jak před ERÚ, tak před společnostmi, které energii od nich vykupovaly. Nebylo tedy prokázáno, že by některá z osob uvedených v § 8 zákona č. 418/2011 Sb., v daném případě jednatel či zaměstnanec či jiná osoba v postavení obdobném, vystavující faktury jednala v úmyslu přímém či nepřímém dle ustanovení § 15 trestního zákoníku.
134. Jelikož **nebyla prokázána subjektivní stránka**, pak jednání obžalované právnické osoby spočívající v nárokování výkupních cen za vyrobenou energii z fotovoltaických zdrojů dle výše stanovené pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu před 1. 1. 2011, tedy skutek, pro který byla podána obžaloba, není trestným činem a **dle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu soud obžalovanou právnickou osobu podané obžaloby zprostil**. Soud nemohl postupovat dle ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu, neboť skutek se stal, částečně, tedy došlo k nárokování vyšší výkupní ceny, přestože na tuto cenu za vyrobenou energii obžalovaná právnická osoba neměla nárok, když licence této právnické osobě, z níž také vyplynula výkupní cena pro elektrárny uvedené do provozu do 1. 1. 2011, byla udělena neoprávněně. V části o vědomosti o této neoprávněnosti však skutek prokázán nebyl. Není možno zprostit obžalovaného dle ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu, pokud se skutek stal alespoň částečně, pak soud musí postupovat dle jiného písmene ustanovení § 226 trestního řádu.
135. Vzhledem k závěrům ohledně nutnosti zproštění obžalované právnické osoby se soud blíže nezabýval obhajobou obžalované právnické osoby o tom, že se nemohla od ERÚ dozvědět něco o neoprávněnosti vydané licence, když protokol o ohledání byl vložen až několik let po proběhlé kontrole, že měla k dispozici protokol o kontrole ze SEI. K uvedenému soud pouze konstatuje, že tato obhajoba by neobstála, neboť závěry kontroly ze SEI byly známy až v lednu 2011 a jelikož statutární zástupce právnické osoby věděl o stavu elektrárny v době získání licence a věděl, že po prvním paralelním připojení tak získá neoprávněný nárok na čerpání výkupní ceny, když první paralelní připojení mohlo proběhnout i při nedokončenosti celé elektrárny, jak se také stalo, když elektrárna byla dle e-mailové komunikace dokončena kompletně včetně kabeláže a instalace všech panelů a propojenosti až v roce 2011, tak věděl, že závěry z této kontroly nemohly platit v době kontroly v prosinci 2010. Co se týče postupu ERÚ, kdy a v kterých případech probíhaly obnovy řízení, to soud nehodnotí, zde se jedná o správní uvážení a trestní soud rozhoduje o vině a trestu dle podané obžaloby.

Poučení:

Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

V této lhůtě musí být také odvolání odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 17. 4. 2019

JUDr. Andrea Svobodová v. r.
předsedkyně senátu